بسم اللة الرحمسر الرحيم

شروع مراسم از محل حركت دادن نخلها

محمد حنفيّه

السلام ای عندلیب باغ بستان رسول السلام ای نوگل گلزار زهرای بتول ای برادر ای حسین جان ای امام بحر و بر کردهای جان اخا از بهر چه عزم سفر نیست اکنون وقت رفتن ای برادر زین مکان *******

امام جلو نخلها

ای برادر جان محمد نور چشمانی علیک نوگل باغ علی ای سرو بوستانی علیک حکم گردیده بیمن از خالق ارض و سیما تا روم جان اخا در سرزمین کربلا

محمد حنفيه

کننون که عزم سیفر کردهای برادر مین مرو بیکوفه برو یا اخابه مُلک یامن برو بود به مُلک یامن شیعه علی بسیار بخدمت تو بیکوشند نی کنند آزار میرو بیکوفه که آبت کسی نخواهد داد راه میهر جوابت کسی نخواهد داد

امام حسين

خییال میکنی ای نور چشیم خونبارم که مین بیمییل خودم عیزم کیربیلا دارم شده اسیت حکم بیمین از خدای رب جملیل روم بیکربیبلا یا اخا بصید تعجیل روم بیکوفه بیراه خدا شیهید شیوم شیهید ظالم سیتیکاری ییزید شیوم

محمد حنفيه

برای کشته شدن گر روی به کرببلا مبر بهمره خود یا اخا تو زینب را مبر تو طفل صغیر و مبر تو اهل حرم ز بعد قتل تو گردند اسیر نامحرم *******

امام حسين

یــقــیــن بــدان کــه بــود آن رضـــای یــزدانــم کــه مــن شـــهــیــد شـــوم بـا هــمــه جــوانــانــم حــریــم آل مـحــمــد (ص) اســـیــر و زار شـــونــد اســـیــر و زار بـهــر شـــهــر و هــر دیــار شـــونــد *******

محمد حنفيه

مــرو در كــربــلا اى دل فــكــارم كــه مــن تــاب فــراقــت را نــدارم بــيــا ده اذن بــر ايــن زار افــكــار كــه هــمــراهــت بــيــايــم بــا دل زار اگــر بــيــمــارم و حــال پــريشــان شـــوم در كــربــلا بــهــر تــو قــربــان

امام حسين

مسگو ایسن سسخسن ای نسور دیسده حسیدر تسوئسی مسریسض نسداری اخسا تسو تساب سسفسر بسرو فسدات بسرادر دگسر بسسسوی وطسن کسه بسر مسریسض حسرج نسیسست ای بسرادر مسن چسه در مسدیسته رسسیدی تسو ای حسزیسن فسکسار بسکسن نسوازش صسغسرا عسلسله بسیسمسار بلافاصله ********

ز جای خیبز تو عباس ای برادر جان به بند اساس سفر را تمام بر شبتران بسرادر مین غیمدیده از ره یباری هیر آنیچه هست لوازم تیمام بردارید بیرای اهیل حریم کیجا وه حاضر کین تیمام هیمسفران را تو شاد خاطر کین

بــگــو كــه تــا بــه نشـــانــنــد كــجــا وه زنــهــارا

ســـكـيـنـه زيـنـب و كـلــثـوم و ام لـيــلا را بـگـو بـه جـمـلـه اصــحاب تـا ســوار شــونـد از ایسن مسیسان زنسان انسدکسی کسنسار شسسونسد بـــيـــار مــحــمـــل زرّيـــن نـــگـــار اي ســــرور بسراي خسواهسر مسن زيسنسب السم يسرور بـگـو بـه خـلـق بـيـوشــنـد جـمـلـه چشــمان دا كـه تـا ز خانـه بـرون آيـد آن حـمـيـده لـقـا بے پےوش بے سے زینے تے چادر عصامت بـــگـــيـــر بـــازوى او يــا اخــا بصــــد حـــرمـــت علي و اكبر و قاسيم و عون و عبدا... بــه احـــتــرام بــگــيــريــد دور زيــنــب را محمل به نشایت ای هواداران روان شـوید به مُلک عبراق ای پاران *****

حضرت عياس

به چشه آنیچه بیفرمائی ای بیرادر جان اطاعیت تیو نیمیاییم مین از ره احسیان نظر نیمیا تیو ایا خواهیر کشییده تبعیب عیروس حیجیله نیامیوس انیبییا زیبنیب ز جای خییز تیو ای خواهیر الیم پیرور کسه عیازمیم به میلیک عیراق ای خواهیر ز جای خییز که شید میدعای میا حیاصیل ز جای خییز که شید میدعای میا حیاصیل که تیا تیو را به نشیانیم ز میهیر در میحیال

ایا جسماعت یاران سسبط پییغسببر
ایا ضییاء دلم قاسیم و علی اکببر
نموده عزم سفر بسط احمد مختار
روانه است به مُلک عیراق با دل زار
ایا صحابه و انصار از طریق وفا
روان شیوید تیمامی بسیوی کیرببلا
بیکربیلا بیرسانیم کیه آرزو دارد
میان روضه بسی عیرض و گفتگو دارد

امام حسين

ای جـمـلـه صـحـابـه و ای یـاوران مـن بـر مـن دهـیـد گـوش شــمـا هـمـرهـان مـن مـن مـیروم بـه کـربـبـلا کشــتـه مـیشــوم از جـور اهـل ظـلـم بـخـون خـفـتـه مـیشــوم هــر کـس کـه مـیـل یـاری مـن دارد از وفـا آیــد بـه هــمــره مــن و یـاران بــکــربــلا ای یـاوران مــن هــمـه اکــنـون روان شــویــد ای یـاوران مــن هــمـه اکــنـون روان شــویــد آواره از دیـار هــم از خـانــمـان شــویــد آواره کـه دارد هــوس کــربــبـلا بســـم ا... هــر کــه دارد هــوس کــربــبـلا بســـم ا... هــر کــه دارد ســر هــمــراهــی مــا بســـم ا...

یک نفر چاو شی میکند از محل حرکت دادن نخلها تا میدان قتلگاه با اشعار به کربلا برسانم که آرزو دارم....

شروع مراسم در میدان قتلگاه

امام حسين

کســـی بـود کـه بـدانـد ز نـام ایـن صــحـرا
کـه تـا شــوم مـن دل خســتـه آگـه از ایـنـجـا

ظهير

امام حسين

علیک من به تو باد ای ظهیر نیک لقا بیان نصا تو به من نام این زمین بلا که سرقای نام این زمین بلا که سرقای نهانی از آن شیود افشیا

ظهير

ســـرم فــدای قــدوم تــو بـاد ای آقــا کــه قــاضــریّــه بُــود نــام ایــن زمــیــن بــلا جــمــاعــتــش مســـمّــی' بــه نــیــنــوا گــویــنــد ولــی جــمــاعــت دیــگــر بــکــربــلا گــویــنــد ********

امام حسين

اِنّا لِسلسهِ وَ اِنّا اِلَسَيْسهِ ر'اجِسعُسون گربلا بود گرسال باده

ایسندها مُسحال ریسختین خیون میا بیود ایسندهای سیرهای سیروران هیمه از تین جیدا شیود کیار مُسخدرات مین ایسندها تیباه شیود ایسندها بیود که میاتیم آل عیبا شیود ایسندهام هیمسیفرانیم بیجا سیتاده شیوید میخدرات ز جیمازهها پییاده شیوید بار بگشا ئید که اینجا خون ما خوا هند ریخت خون پاک میا بیدشت کیربلا خواهند ریخت

حضرت عباس

اهـل حـريـم حسـيـن بـار بـه مـنـزل رسـيـد كِشــتـى آل عـبـا نـيـز بـه ســاحـل رســيـد زيــنـب خـونـيـن جــگـر خـواهــر والا گُـهــر خـاک بـيـفشــان بســر بـار بـه مـنـزل رســيـد *******

ا سبها و شتران از میدان قتلگاه خارج شوند و ابن سعد شروع به رجز خوانی میکند.

ابن سعد

اول سلام و بر نبی و آل او تیمام دوم سلام بر همه جمع خاص و عام سوم: سلام بر همه از پیر و جوان و زن و مرد خوش آمدید در بر سیجاد شیعیان

بی شبک که حاضر است در اینجا نگه امان پس واجب است بر همه حضار در این زمان با فدن و با ادب بنشینید به احترام یک دانه اشبک گر بشود جاری از دو عین البیته آن بود که با همت شما بر پا کنیید تعیزیه شاه کیبریا بنشیین و تو بده گوش به این مجلس ما تا شیعی تو شود پادشیه کربیلافاصله ********

ای محببان حسین اینجا نه دشت کربلاست نه سیاه از کوفه و نه لشکر از شام بلاست ما شخصیه روز عاشورا اگر بر پا کنیم مقصد ما سوگواری خامس آل عباست هر که در این تعزیه اجرای نقشی میکند یک نفر هست ا بن سعد و د یگری شد مر د غاست یک نفر هست ا بن سعد و د یگری شد مر د غاست

شروع نقش حر - حر با اسب وارد میدان می شود

زدور خییسه و خیرگاه آیدم بینظر زسیست دیگر خییسه فیوجی از لشکر سیتادهانید جیوانان چیو پیرتو خیورشیید که نیور از رخ هیر یک رود بیعیرش میجید گیمانیم آنیکه حسیین نیور دیده زهراسیت زنــور اوســـت مــنــور تــمــام عــرش اعــلا زنــيـد طــبـل دف نـاى اى ســـپـاه شـــوم شـــرار كــه بشـــكــنــد دل فــرزنــد احــمــد مــخــتــار ********

امام حسين

بسیا بسه نسزد مسن عسباس ای بسرادر جسان بسه بسیان چسقدر سسواره پسیاده گشستسه عسیان نظاره کس تسویه ایس قسوم ای سسپسه سسالار بسرو بسه بسیان چسه کسسانسند با کسه دارند کار به بین که کیسست سسپهدار خیل این عسل کرخسبسر بسیار بسزودی بسرم ایسا سسرور *********

حضرت عباس به نزد حر میرود

حضرت عباس

به چشه آنچه تو گوئی ایا گل بی خار کننم اطاعتت از جان دل مین افکار سیپاهیان ز کیدامیین دیار آمیدئی چه واقعست که رخ پرغیبار آمیدئی بیان کنید به مین چیست نام مییر شیما ز کیست این همه جمعیّت روی به کجا

آب آماده شود

حو

تـو كـيســـتــى كـه زجــمـعـيــت ســـــــــاه زيــاد كــنــى ســــئــوال ايــا نــوجــوان نــيـــک نــهــاد ********

حضرت عباس

مـنـم يـكـى ز غـلامـان سـبـط پـيـغـمـبـر شـــمـا كـئـيـد كـجـا مــىرويـد اى لشـــكـر ********

حر

ای جـوان هســـــــــم مـا مـامــور از ابــن زیــاد ســـاخـــــه مـا را روانـه از پـی جـنــگ و جـهـاد ایــن ســــپـاه از کــیســـت کــه آیــد در نـظــر هــمــچــو مــژگــان غــزالان حــرم بســــــنــد صـــف نــور از ایــن خـرگــاه مــیگــردد عــیــان تــا آســـمــان نــور از ایــن خـرگــاه مــیگــردد عــیــان تــا آســـمـان گــوئــیـا بـاشـــد حســـیـن فــرزنــد شـــاه انـس جـان گــوئــیـا بـاشـــد حســـیـن فــرزنــد شـــاه انـس جـان

حضرت عباس

ایــن ســــپـاهـــی را کــه مــیبــنــی کــه آیــد در نـظــر چــون حــقــیــرش مــیشـــمــاری ای یــل پــرخـاش گــر ا ین ســــ پاه با ســـ عادت از حســـ ین ا بن ع لمی اســـت م یر ا ین لشـــ کر حســـ ین فرز ند دل بند نبی اســـت ********

حر

تو کیستی که سر راه بیما گرفتی تنگ میگر نسبیت ز که داری ایا فیلیک اورنگ عجب به چهره شیباهی به میرتضیی داری میگر نسب تیو ز سیالار کیربلا داری تیو نام خویش بیان کن به مین ایا سیرور بیود شیباهیت تیو با عیلی امام بشیر

حضرت عباس

ز نــامـــم چــه پــرســــى ايــا نــامــدار مــــنـــم زاده شــــيـــر پـــروردگـــار مـــراوژن اســـت مــرا نــام عــبـاس شــــيــراوژن اســـت ســر ســرکشـــان در کــمــنــد مــن اســـت ********

حر

مسنسم حسر جسوان ریساحسی نسسب نسبساشسد هسم آورد مسن در عسرب کسمان گسر بسجسنسبانسد اسسفسنسدیار بسود نسزد مسن کسودکسی نسی سسوار گسریسزد زمسن عسمسر بسن عسبسدو بست عسمسر بست عسبسدو بست عسمسردی بسود گسر چسه کسوه احسد ********

حضرت عباس

عللمدار ایان خیال لشکر مانیم حسایی را برادر مانیم میرا بر میان ذوالفقار علی است میرا افتخار از علی است میرا افتخار از علی ولی است سیاهی لشکر نییاید بکار سیاهی لشکر نییاید بکار یکی مرد جائی به از صد هزار اگر اذن جائیم دهد شیهریار افن جانگم دهد شیهریار بیرارم ازیان خییال عدوان دمار ولی بسته دست مین ولی بسته دست مین ولی بسته دست مین بیود حالیم تیقیدیر پابست مین

حر

مسگو با مسن عسباس و از پسر دلی نسزادسست زمسادر چو حسر هسم یسلسی نسبسودی اگسر حسرمست مسلطفسی نسبسودی اگسر حسرمست مصططفسی هسمیسن دم به بیینی که با تییغ تییز سسر سروران را کینیم ریسز و ریسز *******

حضرت عباس

مسگو با من ای حسر دلیسری خویسش اگر مسرد هسستی قدم نه به پیش بــه بــيــنـــى نــبــرد عـــلـــى ولـــى دريـــن رزم گــردد بـــتــو مــنــجـــلـــى در ايـــنـــجــا بـــراى چـــه كـــار آمـــدى پــــى صــــــلــح يـــا كـــار زار آمـــدى *******

حر

زکوفه به فرمان ابان زیاد برون آمدم با سیداه زیاد برون آمدم با سیداه زیاد بیا سیداه زیاد بیا سیدام سید بیا بیان شدور و شیدن بیان شدور و شیدن زخون تر کینیم کیاکیل اکیبرش کینیم کیاکیل اکیبرش کینیم کیاکیل اکیبرش کینیم ارغیوانی رخ اندورش بیا حسیدن آن امام زمان کید بیا حسیدن آن امام زمان کید،******

حضرت عباس

ای برادر خبرت نیست چه غوغا برپاست این همه خیل عسا کر پی خون ریزی ماست حر بود میر سیهدار ریاحی نصب است سیه از زاده مرجانه همان بی ادب است آن قدر هست که معلوم نشد مذهب شان

نـيســـت جــز كشـــتــن اولاد عــلــى مـطــلــب شـــان *******

امام حسين

خطاب مین بیتو ای خسیرو معاشیر ناس بیرادر مین دل خسیته حضیرت عیباس بیرو تیو زود بیه نیزدیک سیرور لشیکر بیگو که خوانیده تیو را نور چشیم پییغیمبیر ********

حضرت عباس

به چشه آنیچه تو گوئی ایا برادر جان روم به گفته تو من به جانب میدان خطاب من بتو ای حر سرور لشکر طلب نموده تو را نور چشم پینغمبر

حر

امام حسين

 بــكــو بــراى چــه كــار آمــدى بــه كــربــبــلا بــراى جــنـــگ و يــا از بــراى يــارى مــا اگـــر بــيـــارى مــا آمـــدى جـــزاک الله و گــر بــه جــنـگ تــو مــيــدانــى و رســـول الله ********

حر

بسریسده بساد زبسانسم بسه جسنسگ آمسدهام ولی ز زنسدگی خبویسش بسه تسنسگ آمسدهام نسمسوده حسکسم عسبسیسد زیساد بسیپسروا کسه چبون رسسم بسه تبو ای بسرگسزیسده زهسرا فسرود آورمست در حسوالسی بسیآب کسه تبا شسود جبگسر عستسرتست زعطسش کسباب

امام حسين

به سیینه تخیم فسیاد مین از چه میکاری ز قیتل مین چه شیود آنیکه دسیت بیرداری گیذار ای حیر فیرخ سیییر روم مین زار ای حیر فیرخ سییی و روم و تیتار ازیین دیار بسیوی فیرنگ و روم و تیتار *******

حر

نه به شهر کوفه راهت میدهم نه در عراق نه گذارم سوی یشرب پا گذاری از نفاق عزم آن دارم که در این دشت پرخوف و محن یا بـگـیـرم از تـو بـیـعـت یـا دهـم بـر بـاد تـن *******

امام حسين

خدای بشکنند ای حرر کننون دهانت را کننی تو حکم کنم بیعت یزید دغا برو که مادرت اندر عزات بنشینند سرت ز پیکر تو این زمان جدا بیند *******

حر

امام حسين

تـو خـود مـرا پســر فـاطـمـه خـطـاب كـنـی چـرا بـه مـن تـو چـنـیـن ظـلـم بـی حســاب كـنـی كـنــی تـو حـكـم كـنـم بـیـعـت یـزیـد دغـا نــمـــىشــــود بــه خــداونــد قــادر يــكــتــا *******

کوزه آب یا چند لیوان آب آماده شود

حر

حسبين جان غلط نصود م اين حرف برزبان راند م كه نام فاطلمه با علتاب من خواندم غلط نصودم در كار خويش حييرانم و ليك مصلحت خويش را چنين دانم چه شبب بدست بيايد برو بسوى وطن كه با خبر نشود اين جماعت دشمن

امام حسين

خـدا شـود ز تـو راضـي ايـا نـكـو مـنـظـر جـزاى خـيـر بـيـابـي ز خـالــق اكـبـر ********

~

شـــوم فــدای تــو ای نــور دیــده احــبـاب تــمـام لشـــکـرم از تشــنـگــی شــدنــد بــی تــاب بــده تــو آب بــه ایــن لشـــکــرم ز راه کــرم ســـرم فــدای قــدوم تــو ای امــام امــم *******

امام حسين

مـوالـيـان بـه ســيـاه رســيـده آب دهـيـد بـه ايــن گــروه شـــمـا آب از ثــواب دهـيــد بــيـا تــو حُــر ز مــن ايــن جــام آب را بســـتـان بــنــوش آب ز دســـت حســـيــن دريــن هــامــون

حر

مسرحسست بسيسن كه در ايسن وادى پسرخون مسحسن مسىدهد آب حسسيسن ابسن عسلسى بسر دشسسس ماد مستكه شسمشسيسر كشسيسدم به رخش آبم داد آنسكه گسريسد ز غسمس كسى رود او را از يساد *********

امام حسين

خطاب مین بیتو ای حیر سیرور لشکیر بیگو رونید بیه کیناری تو ایین هیمه عسیکر تیو ایین هیمه عسیکر تیو هیم بیگوشیهای نیوجوان بیگییر قیرار دمیی سیکوت نیما ای جیوان خوش کیردار ********

حر

 بــنــای حــرب گــذاریــم بــا امــام حســـیــن *******

امام حسين

خطاب من بتو عباس ای سیه سالار برو به جانب این قوم ای نکو مقدار به ابن سعد بگو ای لعین بد اختر طلب نموده تو را نور چشم پیغمبر *******

حضرت عباس

به چشه آنیچه تو گوئی ایا وفادارم اطاعت تو من از جان و دل بیجا آرم خطاب من بتو ای ابن سیعد شروم دغا طلب نیموده تو را نور دیده زهرا

به نزد ابن سعد میرود

ابن سعد

امام حسين

علیک من بتو ای ابن سعد شوم دغا چه فتنه است که امروز کردهای برپا بیان نما تو به من این چه رسیم مهمانی ست مگر به ملک عراق این رقم مسللمانیست شیما جیماعت کوفی هم ز خورد و کبار به خدمت من محزون شدید نامه نگار به خدمت من محزون شدید نامه نگار بیکوفهام طلبیدید ای جیفاکاران میرا شیهید نامه یاران

امام حسين

بیا نشین ببرم لحظهای بگیر قرار بخواهم آنکه کنم با تو یک سخن اظهار بگیو به من اظهار بگو به من ایا ابن سعد بدآئین چه دشیمنیت تو را گو به من ایا بی دین اگر مرا نشیناسیی ایالعین تباه کننم معرفی خویش تا شوی آگاه

ابن سعد

یـقـیـن بـدان کـه تـو را مـیشــنـاســم ای ســرور تـوئـی حســیـن عـلـی نـور چشــم پـیـغـمـبـر ضــیـان ضــیـاء چشــم بــتــولــی امــام عــالــمــیـان

www.TaziyehKhani.ir

گــل ريــاض جــنــانــى شـــفــيــع بــر خــلــقــان *******

امام حسين

ابن سعد

بر سرم باشد هوای ملک ری ای شهریار نار نار قستان تو امروز اندر کار زار گر تو را یاری نصایم ای امام دین پناه کوفیان بی حیا گردند ز حال من گواه باغ بستان مرا ابن زیاد بی حیا میشود از کین تصرف از ره جور و جفا کسنیم چه یاریت ای نور دیده زهرا بدان عبید زیاد آن لعین بی پروا تیمام اهل عینال مرا اسیدر کیند

زنــان دخــتــر مــن را چــه دســـتــگــيــر كــنــد *******

امام حسين

خدا دهان تو را بشکند ایا غدار مگو چنین سخنان ای لعین بدکردار مین مگر عیال تو بهتر بود ز خواهر مین کمه خوار زار شود در میانه دشمین امیدوار چینانیم ز خالیق اکیبر ز ملک ری نخوری گندم ای لعین شرر

ابن سعد

اگــر گــنــدم نــبــود ای بــا ســـعــادت
بــه نــان جــو كــنــم در ری قــنــاعــت
مـــرا حـــب ريــاســـت هســـت در دل
فـــتــادم مـــن كــنــون بــر راه بــاطـــل

در این موقع ورود ح ضرت زینب به میدان قتلگاه آغاز می شود امام حسین خطاب به زینب میگوید

امام حسين

بگو تو زینب محزون چه شد سکینه من کجا است نور دو چشیم و سیرور سینه من بیرو بییار بیرم نیور دیده هاییم را ســـكــيـنـه دخـتـر بـا مـحـنـت آشــنـايـم را

زینب (خطاب به امام حسین)

شـــوم فــدای تــو جـانــا ســـکــیــنــه تــب دارد هـــوز واهـــمــه ازهـــای هـــوی شــــب دارد ز بـس کــه گــریــه نــمــوده اســـت او ز دوری بـاب ز تــاب او شـــده رفــتـه اســـت ایــن زمــان در خــواب فــدای جـــان تــو ای نــور چشـــم شــــاه زمــن طــلـب نـمــوده تــو را بــابــت ای ســــکــیــنــه مــن طـــلـب نـمــوده تــو را بــابــت ای ســــکــیــنــه مــن

سکینه (در این لحظه وارد میدان میشود)

سكينه خطاب به امام حسين

شـــوم فــدای تــو ای بـاب مضــطــر حــیــران شـــدم فــکــار پــدر جــان زهــای و هــوی خســـان گــرفــتــه جــان پــدر خــاطــرم از ایــن ســـفــرت نــدانــم آن کــه چــه آیــد در ایــن ســـفــر بســـرت ********

امام حسین خطاب به سکینه

مسكسن تسو گسريسه و زاری ايسا سسكسيسنسه مسن بسيسا دمسی بسكسنسارم سسسرور سسيسنسه مسن كسنسون بسه نسزد تسوام بساش خسوشسسدل از هسر راه سسكسيسنسه جسان پسدر كسم نسمسا تسو نساله و آه *********

سکینه میرود به خیمه و شمر وارد میدان می شود و امام ح سین در این لحظه اندکی به فکر فرو میرود و به شمشیر تکیه داده و میخوابد و موزیک و طبل برای ورود شمر به میدان نواخته میشود.

ابن سعد

مطربا آهنگ کن آمد بدشت کربلا شمر ذی الجوشن پی خون ریزی آل عبا ای مقنی نغمه اسر کن به آواز بلند تا که از لحن حسین ابن علی آید نوا

شمر

ایا اهل عزا فرصت شصمارید کربلا اینجاست غنیمت بشرید اکنون که ار باب و فا اینجاست اگر داری بسر شوق زیارت نیست ار محکن زیارت کن که الحاصل شیهید کر بلا اینجاست نه من شمرم نه اینجا کر بلا نه ابن سیعد دون نه این لشیکر زشیهر کو فه یا شام بلا اینجاست نه این باشد حسین و نه زینب اندرین مجلس نه این باشد حسین و نه زینب اندرین مجلس نه این باشد خیام عترت سلطان مظالومان نه این باشد خیام عترت سلطان مظالومان نه این باشد خیام عترت سلطان مظالومان غرض مقصود ما باشد عزاداری در این مجلس غرض مقصود ما باشد عزاداری در این مجلس گواه عادل ما شاهد برم عزا اینجاست گواه عادل ما شاهد برم عزا اینجاست

ز هر رنج و ز هر آفت ز هر درد و بلا اینجا خصوصاً عالیمان دین و سادات و خوانین را رئیسان و رعیت کدخدا و بینوا اینجا ای اهل مجلس بر شیما حافظ خدا باشد نبی غمخوار و حیدر یار و مونس مجتبی باشد زنان را حضرت زهرا کنند یاری ز هر وادی به مردان مونس و غمخوار شاه کربلا باشد کننون بنواز ای مطرب دف و سرنا و چنگ و نی بزن بر طبل ای طبّال آشوب و جفا اینجاست

بلافاصله *******

بسم الله الرحمن الرحيم

میببرم بر حق پناه از شر شیطان الرجیم
لنگر بحر است بسیم الله الرحمن الرحیم
گو به ساقی هر چه میخواهی برین
گر همه زهراست بسیم الله الرحمن الرحیم
میرسیم از کوفه با سیپاه فیراوان
خدمت ابن سیعد با ایالت و فیرمان
به چه زمین است این زمین معطر
به چه بسیاط است در این میان بیابان
نافه آهو مگر فیتاده در این دشت

شــمـر از ایـنـجـا بـه احـتـیـاط گــذر کـن لــرزه بـه جـانـت فــتـد ز صــولـت شــیـران مــیروم ایـنـک بـه نــزد ســعـد ســـتـمـگـر گــویــمـش ای روســیـاه شـــوم بــداخــتــر گــر تــو ســـر صـــلـح داری و ســر بــیـعـت بــا پســـر بــوتـــراب از ره احســـان مــیزنــم آتـش بـه خـیــمــه گــاه حســیـنـی دود بــرآرم ز خــیــمــه گــاه بــه کــیــوان دود بــرآرم ز خــیــمــه گــاه بــه کــیــوان جــمـــلــه اطــفــال خــرد ســـال حســـیــن را بـــن را نــرم نــمــایــم ز ضــرب ســـم ســـتــوران نــرم نــمــایــم ز ضــرب ســـم ســــتــوران

ابن سعد و شمر حرفی سخن میگویند:

شمر با ابن سعد

۱. آمدم ای ابن سعد ۲. بهر جدال ۳. نه ۴. نه ۵. آیم زشهر کوفه ۶. از نزد عبیدالله ۷. میرلشکر ۸. نه ۹. نه ۱۰. نه ۱۱. خیر بر فوج کربلا ۱۲. نه ۱۳. نه ۱۴. نه ۱۵. من حاکم پیاده و تو سوارهها ۱۶. جنگ ۱۷. با حسین ۱۸. بهر بیعت ۱۹. کشته خواهد شد ۲۰. آن گذشت ۲۱. جنگ جنگ ۲۲. پیش من آ سان بود ۲۳. آری ۲۴. کثرت لشکر ۱۵. از که ۲۶. بهر او دارم امان ۷۷. از یزید ۲۸. کشته خواهد شد ۲۹. سهلش شمار ۳۰. حکم دارم ۳۱. بر تو از یزید ۲۸. کشته خواهد شد ۲۹. سهلش شمار ۳۰. حکم دارم ۳۱. بر تو تنگ آرم محال ۳۲. آری ۳۳. کوتهی کردی ز جنگ ۳۴. این مگو ۳۵. جنگ خواهم کرد ۳۶. کشتن سبط نبی من نیز دارم در خیال ۳۷. زانکه جسم با حسین ۳۸. کارها دارم ۳۹. تاختن اسب ۴۰. به جسم شاه دین خصمم با حسین آتش زدن ۴۲. سیلی زدن بر کودکان خرد سال ۴۳.

شماتت ۴۴. زنجیر بستن ۴۵. بر زین العابدین ۴۶. تاراج مال ۴۷. اسیری عیال ۴۸. گرداندن هر شهر ۴۹. میروم اکنون ۵۰. عباس را خوانم ۵۱. بلکه رأیش را زنم

ابن سعد با شمر

۱. بهر چه ۲. آیی زشام ۳. ز مدائن ۴. پس کجا ۵. از پیش که ۶. داری چه حکم ۷. بر فوج شام ۸. بحرین ۹. مصر ۱۰. عراق و عجم ۱۱. باش بجای من ۱۲. سپه کش ۱۳. سپهدار ۱۴. پس چی ۱۵. خوش آمدی حُکمت چیست ۱۶. با که ۱۷. بهر چه ۱۸. بیعتش با شد محال ۱۹. من مراحل دارم ۲۰. پس چه باید کرد ۲۱. آسان مَدار با او جوال ۲۲. داری دلیل ۲۳. بگو ۲۴. تر سی نداری ۲۵. قلزم بحر علی عباس آن شیر ژیان ۱۶. از که ۲۷. مشکل کشد دست از حسین ۲۸. فتنه برپا می شود ۲۹. برخود مبال ۳۰. برای چه ۳۱. تق صیر کردم ۲۳. بگو ۳۳. خوا ستم ا صلاح آرم ۳۴. بگذار مال ۳۰. حال ۳۵. مق صود چی ست ۱۳۶. سخت شومی ۳۷. بعد قتلش چی ست مطلب ۲۸. بگو ۹۳. برکه ۴۵. دوّمین مطلب ۱۴. سبوّمین ۴۲. چهارمین مطلب ۲۸. برکه ۴۵. دوّمین مطلب ۱۴. سبوّمین ۱۴. از بهر چه ۱۴. کجا ۵۰. بس کن مگو تو شرح حال

در این لحظه تیر آماده میشود و ابن سعد بلافاصله سوار بر اسب شده و از اطراف به سمت او تیراندازی میشود.

ابن سعد (سوار اسب شوند)

خـطـاب مـن بشــمـا ای ســـپـاه کـوفـه و شــام شـــمـا ســوار شــویـد و رویـد ســوی خـیـام هـمـه بـه شــورش و غـوغـا بـه خـيـمـههـا تــازيــد بــه خـيـمـه شــه لـب تشــنـه تــيــر انــدازيــد ای اهــل شـــام و کـوفـه و وای لشـــکــر ســـپـاه بــاشـــیــد جــمــلـگــی هــمــه بــر حــال مــن گــواه اول کســــی کــه تــیــر رهــا کــرد بــر خــیــام مــن بــودهام دهــیــد شـــهـادت ز خــاص و عــام مــن بــودهام دهــیــد شـــهـادت ز خــاص و عــام

شمر

ایا کـوفـیان از یسـار و یـمـیـن
بـگـیـریــد دور حـرم چـون نـگـیــن
ز رخ پــرده شـــرم بــیــرون کــنــیــد
حــریــم حســـیــن را جــگــر خـون کــنــیــد

زينب

نـــظــر كــن بــرادر بــه بــيــن مشـــركــيــن گـــيــن مشـــركــيــن گـــيــن مـــره چــون نـــگـــيــن بـــــى كســـــى بـــــى كســـــى كســـــى دل مــــن گـــرفــــتـــه بــــرادر بســــى دل مــــن گـــرفــــتـــه بـــرادر بســــى «*******

در این لحظه نی پخش میشود امام حسین

خـواب مـیدیـدم ریاض مشـک و بـو نـگـذاشــتـی داشــتـم بـا جـد و بـابـم گـفـتـگـو نـگـذاشــتـی مادرم می گ فت فردا شــب حســ ین م ه مان ماســت بــا بــرادر گشـــتــه بــودم روبــرو نــگـذاشـــتــی دلافاصله ********

خطاب مین بیتو عیباس ای بیرادر جان بیرو کینون تیو بینزد سیپاه بی اییمان بیه ابین سیعد بیگو ای لعیین بی پیروا میکن به آل علی ایینقدر تو ظلم و جفا چه واقع است که بیرگرد خییمه آمدهاید پیی گرفتین میا سیخت خییره آمدهاید بیگو که مطلبشان چیست ای گروه دغا بیرای چه به نیمودید رو به پیرده سیرا

حضرت عباس

به چشه آنیچه تو گوئی ایا برادر جان روم بگفته تو من به جانب میدان خطاب من به شها ای سیاه کوفه و شام چه واقعست که رو آورید سوی خیام *******

شمر

مـقصــود مـا ز شــورش غـوغـا هــمـيـن بـود يا كـه بـيعـت و حـكـم ايـن چـنـيـن بـود

باید که کار بگیریم تنگ بر حسین تا اینکه بیعت از بنماید به شیور و شین *******

حضرت عباس با امام حسين

شـــوم فــدات بـرادر بــدان ســـپـاه عــنــيــد شـــدنــد عــازم جـنــگ ايــن زمــان بــه حــکــم يــزيــد بـگـفـت شـــمــر بــگــو بــا حســـيــن بصـــد عــزّت کــه يــا تــو جــنــگ نــمــا يــا نــمـا بــه مــا بــيـعــت ********

امام حسين با حضرت عباس

برو دوباره تو در نزد آن سیاه خسان بیگییر امشیب میهالیت ایا برادر جان چرا که هست شبب جمعه و یقیین فردا شیوم شهید ز ظالم گروه بی پروا بدان که شیوق عبادت مرا بود بر سر کسندن که شروه ایدرگاه خالق اکیبر

حضرت عباس با امام

روم بـه حـکـم تـو بـار دگــر ایـا ســـرور بـه جـانــب ســـپـه روســـیاه بــداخــتــر ایـا گــروه ز حــق بــی خــبــر ز قــوم جــهــول

بــرادرم طــلــبــت مــهــلــت ار كــنــيــد قــبــول *******

ابن سعد

بهر عزیر فاطهه مهلت نهیدهم باشد محال مهلت و فرصت نهیدهم باید که کار تنگ بگیریم بر حسین تا آنکه بیعت او بنهاید بشرو و شین ********

شمر با ابن سعد

ای ابن سیعد مرتد شیوم سیتم شیعار میهای نابیکار میهایت چرا نیمیدهی ای زشیت نابیکار گر کافری شیبی طلبت میهایت از شیما او را دهیید میهالیت ایا کافر دغیا ای پیور میرتضیی تیو بیرو نیزد شیاهدین بیرگو که میهالیت اسیت تیو را ای حیزین بیرگو که میهالیت اسیت تیو را ای حیزین

حضرت عباس با امام حسین

فدای جان تو گردم من ای برادر جان بیکن عبیادت خلّاق قادر سیبحان که مهلت است بما امشیب از سیباه شریر ندانم آنکه بفردا چه با شدت تقدیر ********

به د ستور امام حسین عبادت و راز و نیاز انجام می شود تو ضیح اینکه تو سط کارگردان از بلندگو اعلام شود و عدهای مشغول نماز و عدهای مشغول عبادت و دعا و عدهای م شغول تیز کردن شم شیرهای خویش میشوند چون شب آخر است همه آماده میشوند.

امام حسين با حضرت عباس

ای بسرادر حضسرت عسباس ای آرام جسان خییز از جا کن تو قامت راست ای سرو روان جسم کن اصحاب و هم انصار و یاران را تمام گو که تا آیند نشسیندند ساء تی پشت خیام تا کنم اتمام حجت بر صنغار و بر کبار هر که مایل نیست با ما باشد او سازد فرار ********

حضرت عباس

چشـــم ای جـان بـرادر ای شــه والامــقـام مـیدهـم اکـنـون خبر از حاضــریـن از خاصّ و عـام ایـا جــمـاعــت یـاران هــمـه ز خـرد و کـبـار دهــیـد گـوش بــمــن ای صــحـابـه و انصــار بــگــفــت زاده زهــرا حســیــن امــام امــم شــویـد جـمع شــما لـحـظـهای بـه پشــت حـرم شــویـد جـمع شــما لحـظـهای بـه پشــت حـرم

در این لحظه چند نفر حا ضر شـده و پرده حجاب را آورده و برای حجاب آماده میکند.

جهت استخاره شمر تسبیح و قرآن آماده باشد

امام حسين

ایا جسماعت یارانیم از صیغار و کیبار هسمه روید پی کار خویشتن یک بار علی الصیباح میرا کوفیان شیهید کننند میرا ز عیمر گیران میاییه ناامیید کننند ییقیین صیدق بدانیید کیز جفا و سیتیم هیر آنکسی که بیماند شیود شیهید ظلیم مین پیرده حیجاب کشییدم به حالیتی تا هیر که میرود نیکشید او خیجالیتی

شمر

طالع بلندی کن طلب تا خود بر مغفر زنم ای بخت یاری کن مرا تا جوشن اندر بر زنم بر شانه اندازم سیپر مانند آن قرص قصر دست ستم بگشایم و بر قبضه خنجر زنم شخصت یر بندم بر میان هم تیر و هم گرز و کمان گرد م چه در خرگه نهان اندر جهان آذر زنم ای چکمه میخواهم تو را از راه کوششش از جفا بر استخوان سینه سیان بحر و بر زنم بر استخوان سینه هم جز کینه و جور و ستم

ایس بِسه کسه دسست از بسیس و کسم در بسدرهان زنسم دو نفر از اهل بیت مرد آماده باشند.

بلافاصله *******

ایسن زمسان پسا بسه رکساب آورم انشساء الله رخسش هسمّست بسه شسستساب آورم انشساء الله سسر مسهْر آفسسر سسسلطان امهم را به دمشسق زیسنست بسزم شسسراب آورم انشساء الله ایسا تسو حضسرت عبساس ای نسکسو سسیسمسا بسیا ز خسیمه بسرون ایسن زمسان به صد غوغا ز تشسنسگسی به تسو دارم ایسا نسکسو بسنسیاد زیساد بسرای تسو آوردهام زابسن زیساد امسان بسرای تسو آوردهام زابسن زیساد بلافاصله *******

عجب شـبى اسـت كه چون صـبح گشـ ته شـام خيالم و يا چـه كـوكـب طـالـع بـزد نسـيـم زوالـم بـه خـواب لشــكـر اســلام و كـفـر و مـن بـه تـفـكـر بـنـالـم بـه خـود بـه پـيـچـم هـمـچـون گـزيـده مـار بـنـالـم عـجـب يـزيـد فـرســـتـاده ســوى قـتـل حســيـنـم نـويـد خـلـعـت زر داده اســت و جـاهـم و مـالـم روَم بــه جـنـگ اگـر ديـگـرم عــيـال نــبــيـنـد فــداى اهــل و عــيـال نــبــيـنـد فــداى اهــل و عــيـال يــزيـد اهــل و عــيـالـم كــجـائــى اى شـــه خـوبـان در از بـرج ســعـادت كــه مـن در ايـن شـــب ديـجـو بـه انـتـظـار هــلالـم كــه مـن در ايـن شـــب ديـجـو بـه انــتـظـار هــلالـم

امام حسين

خطاب من به تو ای خسرو معاشر ناس بسرادر من غیم دیده حضرت عبیاس ببین که شیمر سیتمگر به پشت پرده سیرا نیدا کنند که بیایید یا بنو اختا ******

حضرت عباس

بیچشسم آنیچه تو فرمایی ای برادر جان روم به گفته تو مین بیجانی سیدان تو مین بیجانی مییدان تو کیستی و پشت حرم چه مییخواهی اگیر نبه امیر بیرادر بیدان وفادارم تو را به تییغ ستیم پاره پاره می کردم کنیم چه چاره که در قیید غیم گرفتارم بیگو تو نام خود ای مشیرک خیدا نشیناس بیرای چیست که کردی به پیش احضارم

مصرع شمر با حضرت عباس

شمر

م نم شـــ مر آ مدســـ تم در حضـــورت شـــ هر یار امشـــب **عباس**

به چه مطلب به چه مقصد بگو ای نا بکار امشب شمر

حضور مقدمت شب آمدم باشم تو را دربان عباس

چـه مـطـلـب داری بـا مـن گـوی ای مـلـعـون بـی ایـمـان شمر

به تو خویشیم من ای عباس عرض و گفتگو دارم عباس

م گو خویشـــم میا پیشـــم من از شـــ کل تو بی زارم شم

بیا در لشکر ما تا تو را سرکرده گردانم عاس

از ایسن سیسرکسردگسی مسن خسیسر و در عالم نسمی بسیستم شمو

بـیـا در لشــکـر ما تا شــوی قارون ز مال و زر

عباس

هـمـه عـالـم نـمـىارزد بـه يـک مـوى عـلـى اكـبـر شمو

برای کشتنت لشکر ز چین و ما صلف آید عباس

على با ذوالفقار و دلدل از شهر نجف آيد شمو

برای قتل تو لشکر کنم در این زمان حاضر عباس

چه فردا جنگ صف ین را کنم در این ز مین ظا هر شمو

تـو را ام الـبـنـيـن مـادر بـود فـخـرت نـمـايـان اســت عباس

بــنــزد مــادر او مــادر مــن از كــنــيــزان اســـت *******

شمر

تو ا یا نهنگ بحر غضب که ا میر بر ه مه لشکری بسه حسرم امسین بسه السم قسرین به حسن علی تو برادری به لقب مَ هی به نَصب شهَ هی به ادب یگا نه بی عدیل به نبی ضیاء دو دیدهای در بحر علم غضد نفری سه وَوسهَم بُود که زخیمه گه قسدمسی نیسه کسنسان زور و دلاوری که زنیم به نیسه کسنسان زور و دلاوری به شه جا عت از تو نه که ترم زدلاوران ه مه بر ترم

به یزیدیان همه سسرورام فلکم نه حد و برابری قسسم به روح معاویه که مقام کرده به هاویه که به آل و عترت مصطفی نکنم به دون سستمگری ********

حضرت عباس

چه عجب شهر که رو در بر شهر آوردی پینجه خویش بر شهر سیر بگیر آوردی خواستی پنجه به سهرپنجه عباس زنی پییش فولاد عجب مشت خصیر آوردی همچو خفّاش چرا در دل شهر آوردی طهران در بر خورشهید مینیر آوردی راست برگو اگر راست روی همچو خدنگ بید آوردی بهرا در چه تهیار آوردی بید همان حَییر آوردی

شمر

عـجـب عـباس ز بـهـرم تـو نـظـيـر آوردی تـو مـرا در نـظـر خـود حـقـيـر آوردی مـن بـه فـکـر غـم خـویشـی و تـو در غـیـظ و غضـب بـهـر قـتـلـم تـو چـرا نـیـزه و تـیـر آوردی غـافـلـی از مـن و ایـن تـیـغ کـج خـونـبـارم کـه گـذارش بـه دو ابـروی مـنـیـر آوردی از زبـانـم بـه حسـیـن گـوی و بـه اهـل حـرمـش از زبـانـم بـه حسـیـن گـوی و بـه اهـل حـرمـش

www.TaziyehKhani.ir

از چـه در كـربــبــلا مُشـــتِ صــغــيــر آوردى

حضرت عباس

هیچ عاقل سے خنانی که تو گویی نسے اید نفزاید سے خندی گو که غم از دل برداید نفراید سخنان تو رگ هاشمی آورده به جوشم ز آستین وقت شده دست یدالله بدر آ،د منم آن مرد که در عرصه ناورد چه ارزن مرغ تیرم به کمان مردمک از دیده رباید لب فرو بند و بکش تیغ بیا جانب میدان مرد آن است که لب بندد و بازو بگشاید

شمر

بیا یکدم نصب یحت گوش کن تندی مکن با من پنی رزم حسیان آماده شو ای گرد خنجر زن دلیران سیاهم را تلماشا کن تو ای سرور عَلَم در پیش رو بین بدتر از ابلیس و اهریمن نصب یحت می کنم اکنون بده گوش و ز من بشانون شستر با بار هرگز نگذرد از روزنه سوزن *******

حضرت عباس

آیا شــدّاد عصــر از خود مشـو غافل مباش ایـمـن ز بســیـاری لاف خود پســنـد ای ناکـس رهـزن بدعوای اُحُد در جنگ بدر ای شوم بداختر ندیدی همّت مردان صاحب رزم و خنجرزن جوانان عدو چون پیرزال از رزم من عاجز به هر ساعت که از مردی به میدان پا نهادم من ز قول پاک پیغیمبر شنیدم بارها ظالم شستر با بار هرگز نگدرد از روزن سوزن شستر با بار هرگز نگدرد از روزن سرون چه فردا سر زند از جیب گردون خسرو خاور بجای ریگ این صحرا فرو ریزم سر از گردن چننانت تییغ بر تارک فرو آرم ایا کافر شسوی فارغ همی از جان بری لذّت کنی احسنت

شمر

بنشین در بَرَم ای خسرو عالی نصب و مه لقب و زاده میر عرب تاج سر خلق جهان صاحب طوبی و جنان، مهرنهان ماه عیان سرو روان قوّت جان تا کنم از راه محبت به تو اظهار همان راز نهانی که بدانی چه شود گر که قدم رنجه کنی بر سر و چشم من و از خیل ا سیران اما بکشی د ست ز دامان حسین بن علی تا نشوی کشته ز شمشیر جفا، میخورم افسوس که تا این قد والا فتد از پای مرا می کشد این ننگ که با ما تو چه خویشی، زدم تیغ شوی کشته و پامال. یقین دان که مرا دشمنی و جنگ و نزاعی نبود با توبه دل، غیر محبت، اگر از من تو نصیحت بپذیری و کنی عهد بر این قول که گفتم __ نبود شک که یزیدت بدهد مال ز هَر جا که بخواهی چه ا سب و چه یراق و چه امیری چه دلیری چه جلو داری لشکر که خود از جانب ای شان به نثار قدمت می دهمت منّت و صد شکر خدا را حیف

با شد که قد ِ سَروِ روان تو ز ضرب سُم مَرکب به سر آید مادرت از غمت انگشت بجاید

خواهرت بهر تو گیسو بگشاید _دخترت ناله و زاری بنماید الله الله مرد عاقل نه چنین خبط نماید، پس تو هم گوش فرا دار زمانی بشنو ناله کوس و کرنا را

حضرت عباس

بس کن ای شـــ مر جفا کار خطا کار ایا مرتد خناس مزن طعنه به عباس تو گوئی بر من آ مده لشـــ کر ز خـتـا و خـتـن و چـیـن و ز مـا چـیـن و ارومـیـه و قســطـنـطـنـيـه بـلـخ بـخـارا ز عـرب تـا بـه عـجـم مشـــرق و مـغـرب هـمـه روى زمـيـن جـمـع شــونـد لشــ كر خونخوار نهند رو به صــف كرببلا اين همه اشــرار نیندیشــم از انبوه ســیه نعره کشــم از جگر و تیغ کشــم از کمر و یاد کنم حیدر چون شــیر در نده بدرم این سیبه زاده مرجانه میشبوم دغا را پس کننی امر کشیم دست ز دامان حسین بن علی با تو شــوم یار حســ ین بی کس و تنهاسـت نه او راسـت مدد کار بجز هفتاد و دو تن مثل على اکبر و قاسه د گر عبدالله و یحیی و د گر اصف غر بی شدیر و د گر عابد بیمار ندارد به جهان مونس و غم خوار اماً چکنم ****

شمر

روشسنسی طلعست تلو ماه نسدارد پسیسش تلو گلل رونیق گلیساه نسدارد جللوه رخسسار تلوسست پرتو خورشسیلد آه نالله داندی کله تلا بله آه نسدارد گلو کله رود خاک غلم بله سلسر بلفشسانلد هلود کله در ایلین آسستانله راه نسدارد.

حضرت عباس

شــرم بـه چشــمـت عـجـب کـه راه نـدارد چشـــم دريــده ادب نــگـاه نــدارد گــو بـرو و آســتـيـن بـخـون جـگـر شــوی هــر کــه در ايــن آســـتـانــه راه نــدارد مــن بــه جــز ايــن آســـتـانــه ســجــده نــيـارم خــوشتــر از ايــن آســـتـانــه پــادشـــاه نــدارد خــوشتــر از ايــن گــونــه پــادشـــاه نــدارد

شمر

عسباس ای صلابت تو ارث حیددری دائیم کنند جسال تو با حور برادری مسردم تیمام پیش رُخَت هیمچو ذرّهاند تو در میان خلق چو خورشید خاوری از این جهت که خویشیم و دارم قرابتی خویشی بَرَی به مین نصب از سوی مادری حیف است سرو و قامت تو غرق خون شود

بــاشــــد صــــلاح كــز شـــه لــب تشـــنــه بُــگــذرى *******

حضرت عباس

ای شصمر شصوم مصرتد و ای کافر شصفی علی باشد حسین بدان خلف مصرتفی علی فضخر مین است گر بشوم نوکر حسین لیدکن میان ما و حسین است برادری برگو که خویشی تو به مین نسیبت از کجا داری چه نسیبتی بصن از سوی مادری خواهی به حییله میرا از حسین جدا خیواهی به حییله میرا از حسین جدا کی دور میشوم ز چنیین شاه و سیروی

شمر

به خاک پایت ای عباس عرض و گفتگو دارم به نزد آرم به نزدت ای جلال الدین نصبها چند به نزد آرم نباشد در عراق و کوفه بالادست من دستی نه ا ندر شام و نی در ری کسی چون خود گمان دارم از آن جانب عبیدالله که باشد والی کوفه برادروار او هم تقویت کرده به هر کارم نوشته چند فرمانی برای من یزید دون کنم هر کار در این سرزمین امروز مختارم گرفتم دامن خویشی ات ای ماه بنی هاشم

کفن حاضر شود حضرت عیاس

از ایسن طبول کسلامستروزکسردی چسون شسب تسارم جـواب هـر ســئـوالـت را كـلامـي هســت نـاچـارم ســـتـوى خـويـش را و فـخـر كـردى بـر يـزيـد دون شـــمـردىمــنصـــبخـودرا شـــنـو مــن نــيـز بشـــمــارم ســـــــاهــــــــراســـــــــهـــدارم كـــهفــخــرشنــاصـــــر ديـــناســــت خدا را سارو بین ساراست و من چون جارو بن جارم به ستقائی هفتاد و دو تن فخرم بود اما بسر داری هفتاد و دو ملت باشدی عارم گهی دفترنویسه برحسین و گاه مستوفی، گےہے مے میرآخورم او را و گاھے قاصد کوف گےہے در کےربلا گے در نےیف در خدمے حیدر گههی در جسنب نهر علقهه غه خوار زوارم بهشـــتـم كـوثـرم گـاهـي دگـه چـون شــاخـه طـوبـي بسان باب خود حیدر گهی نور و گهی نارم وليكن بسرحسين ابن على ابن السي طالب غلامه زر خبریدم نوکرم بر درگهش یارمزمنسبهای من هر یک شنیدی ای جفاگستر بدان در خــدمــت آن شــه غـالام كــفــش بــرداردم تومي خواني بخودخويشم كهوأهمه مراعاراست بـرو از نــزد مــن گُــم شـــو مــن از شـــکــل تــو بـيــزارم *******

شمر

ساغر عشیق تو لبریز است مشکن جام را فکر آغاز نصیحت کن ببین انجام را این سیاهی را که میبینی بدورت حمله ور مادرت اندر عزایت تلخ سازد کام را ایا گروه بگیرید نقد جانش را ایا گروه بگیرید نقد جانش را به ماتیمش بنشانید خواهرانش را امروز چنین شاخه ز سرو چیمن افتاد دست پسر شیر خیدا از بین افتاد دست پسر شیر خیدا از بین افتاد

حضرت عباس

ای شصصر شوم مرتد ملعون نابکار کردی بدهر دشصنی خویش آشکار تا کردی زندی تو لاف به میدان کارزار اکنون بید میدان کارزار اکنون بگیر از کیفیم این تیک آبدار ********

عباس جنگ میکند و سکینه میخواند

سكىنە

ای مسللمانان امان از تشانگی مرغ روح آمد به جان از تشانگی اندر ایان دشات بایان ساوخاتم www.TaziyehKhani.ir

اى خـدا بـا لـعـل عـطشـان سـوخـتـم

طفلها در خیمه بخوانند:

العطش عباس و عباس العطش العطش العطش العطش العطش العططش العططش العططش العططش العططش العططش العططش العلمان العل

چند بچه از اهل بیت روی زمین می خوابند

امام حسين

بـــزرگـــوار خـــدایــا بــرس بــفـــریــادم کــبـاب کــرد دلــم طــفــلــهــای نــاشـــادم ز تـاب تشـــنـه لـبــی طــفــلـهـای نــورس مــن فــتــادهانــد در ایــنــجـا بــه خـاک از ذوالــمــن ********

سكينه

بـــابـــا كـــجــا رفـــت عـــمّ رشــــيـــدم بـــرگـــو كــجــا رفـــت آن نـــاامـــيـــدم ********

امام حسين

عـــمـــويـــت عـــبــاس رفـــت از بـــر مـــن شـــــد ســـــوى مـــن آن ســــرور مـــن *******

حضرت عباس

لبیک ای عیزیز مین و نیور عیین مین لبیک ای سیکینه عیزیز حسیین مین با شیمر داشتم سیخنی با دو صید خروش باز آمیدم چه نیاله ات آمید میرا بیگوش *******

سكىنە

با شــمـر عــمـو چـرا نشــســتــى
پســـت پــدر مــرا شــكســـتــى
گشـــتــى تــو رضــا كــه خــوار گــردم
بـــر پشـــت شـــتــر ســـوار گــردم
عــمــو تــو بــده بــه حــرف مــا گــوش
كــــردى تـــو چـــرا ز مــا فـــرامـــوش

حضرت عباس

آن شــمـر بـی ادب ز جـفا بســتـه بـود كـمـر تـا بـر ســر ســنان ســرمـا از جـفـا كـنـد دارد ســر اســيـری زيـنـب ز كـيـنـه شــمـر اطـفـال مـا اســيـر بــه شــام بــلا رود ********

حبیب و مسلم با چاوشی وارد میدان میشوند

هــر كــه دارد هــوس كــربــبــلا بســـم الــلّــه هــر كــه دارد ســـر هــمــراهــي مــا بســـم الــلّــه

شـــيـعــيــان قــاســـم دامــاد عــروســـى دارد هــوس ســيــر و صــفــا بســـم الـــــّــه ******

در این لحظه حر دوباره وارد میدان میشود.

حر

آمدی ای حرر فرخنده لقا جنگ حسین آمدی جنگ کننی با پسر بدر حسین خاک عالم بسر و مهر و وفایت ای حرر کاش مادر بنشیند به عزایت ای حر به چه رو من بروم شرم نمایم ز حسین به چه رو من بروم نزد شه بدر و حنین ز ره خود نیاید بجهان هیچ بکار سر بروم نزد شه بی غمخوار سر بروم نزد شه بی غمخوار

مصعب

بگو به من به کجا میروی برادر جان سر برهنه و پای برهنه گریه کنان مگر که شور حسین برده از سرَتْ هوشت برادر و پسرت شد مگر فراموشت

حر

www.TaziyehKhani.ir

بدان برادر فرخ سییر روم مین زار به پای بوس حسین علی شیه ابرار اگر هست شدی اگر هست شدی از به بیاری کننیم یاریشان از طریق غم خواری ********

مصعب

بلی فدای تو گردم من ای برادر جان تو میروی به یقید خدمت امام زمان میروی به یقید خدمت امام زمان میرا بی میروی به خود بر تو از ره یاری کننیم یاریشان از طریق غیمخواری

ریسمان آماده شده و به میدان می آورند.

حر

ای بـــرادر جــان تـــو از راه وفــا ریســـمـان آور بــه بــنــد دســـت مــرا تــا مــگــر آن شــاه عـالــم گــیــر مــن بـــگـــذرد از جــرم و از تــقصـــیــر مــن

مصعب

دســـــــــهـــای مـــن کــــــد ایــــاری کـــنـــد ای بــــرادر جـــان چـــنـــیـــن کـــاری کـــنـــد چـــون تـــو مـــــیخـــواهـــی ایـــا جـــان اخـــا

دســـــــهـــايـــت را بـــبــنـــدم از وفـــا

حر

ســـلـطــان بـــى كــس الــتــوبــه الــتــوبــه الــتــوبــه اى شـــاه غــم رس الــتــوبــه الــتــوبــه مــن روســـيــاهــم مــن بـــى گــنــاهــم الــتــوبــه الــتــوبــه

امام حسين

ياران به بيانيد حر شد پشيدهان نيزد مين آيد با چشيم گريان جمعله شتابيد او را بياريد بير غيربت مين خونابه باريد ********

حر

السلام ای پسر شیر خدا التوبه السلام ای گهر بحر سخا التوبه مین خطا کردم و از کرده پشیدمانی مین عنفو فرما گینهم را ز وفا التوبه زر کودههای خودم گشیتهام زار و میلول بگو که تو به مین میشود به حشر قبول بید******

امام حسين

علیک من به تو باد ای حر نکو بنیاد شهدادت تو در این سرزمین مبارک باد همین سه کس که به همراهی تو آمدهاند بادی باشند ایا سیعادت مند بید******

حر

هـمـيـن ســه كـس كـه بـهـمـراهـى مـن آمـدهانـد يــكـى مـراســت بـرادر يــكـى بـود فـرزنـد يــكـى غــلام مـن اســت اى امـام جـن و بشــر رســيـدهانـد بـه پـابـوس تـو از ايـن لشـــكـر *********

امام حسين

خـوشــا بـحـال تـو ای مصـعـب خـجســتـه شــعـار کـه رســـتگــار شـــوی در ســـرای دوزخ و نــار خــوشـــا بـحـال شـــمـا دوســـتـان پــيـغــمـبـر جــزای خــيــر بــيــابــی ز خــالــق اکــبــر بـــيــابــی ز خــالــق اکــبــر ********

حر

شــوم فـدای تـو آقـا مـرخصــم فـرمـا بـه جـنـگ ایـن ســپـه روســیاه شــوم دغـا کســی کـه خـاطـرت افســرده کـرد مـن بـودم کســی کـه اوّلــت آزرده کــرد مــن بــودم

كســـى كـه حـال بــگــردد فــدات مــن بــاشـــم كســـى كـه جــان دهــد انــدر وفــات مــن بــاشـــم ********

کفن را آماده کرده و امام آنرا بر تن حر میپوشاند

امام حسين

بیا به نزد من ای نو رسیده مهمانیم که تا به پیکر تو من کفن به پوشانیم روانه شرو بسری حرب لشکر کافر که میرسیم ز عقب من کنون بدیدهتر ********

حر

شــــکــر خــدا کــه گشـــت روا آرزوی مــن از مــرحــمــت نــریـخــت حســـیــن آبــروی مــن بــه ابــن ســعــد بـگــوئــیــد ای لـعــیــن شـــرر طــلــب نــمــوده تــو را حــر و ســـرور لشـــکــر طــلــب نــمــوده تــو را حــر و ســـرور لشـــکــر *******

شمر

صدبار گفتیم ای عصر سکین سردار خود را حُر مسکین بیر قبیل شیاه دین حسین از کسینسه دل را پُر مسکین از کسینسه دل را پُر مسکین گفتی کسه حُر بیاشد دلییر در زرم بیاشد دلییر در زرم بیاشد شییر گلییر

ایـــن دم بــرو بـــیــعــت بـــگـــیــر ای بــــیــداد هـــــی انـــدر هـــــای مــــلـــک ری انـــدر هــــی شــــی فـــریـــبــت داد هـَـــی مــــرگـــی خـــوری گـــنـــدم زِرِی مــــرگـــی خـــوری گـــنـــدم زِرِی هــــی دادهــــی دادهــــی بـــــداد هـَـــی دادهــــی بـــــداد هــــی دادهــــی بــــــداد هــــی

ابن سعد

بر تو ای حُر حرب این لشکر مشخص میشود دوستی با زاده حیدر مشخص میشود روی کردن از یرید روی کردن از یرید این مکافاتت دم دیگر مشخص میشود این مکافاتت دم دیگر مشخص میشود *******

حر

گفتههایت ای جفا گستر مشخص میشود این حکایتها صف محشر مشخص میشود پشت کردند از حسین و روی کردند از یرید پست کردند از حسین و روی کردند از یرید پیش بابش ساقی کوثر مشخص میشود الغرض از تیغ و خنجر بر شما گویم جواب ساعت دیگر ز خیر و شر مشخص میشود یا صاحب ذوالفقار وقت مدد است یا والد هشت و چهار وقت مدد است

یا ضیینیم کردگار وقت میدد است ایا نیتیبجیه امییدواری احیباب بییا و این حر در خون طیبیده را دریاب ولافاصله

يــا صـــاحــب ذوالــفــقــار وقــت مــدد اســـت يــا والــى هشـــت و چــهــار وقــت مــدد اســـت *******

شمر

شــهاده گـو كـه ســرت را ز تـن جـدا سـازم مــيان ســر و تـنـت طـرح دورى انــدازم *******

حر شروع به جنگ میکند و به شهادت میرسد امام حسین

السبسیک آمسدم ای حسر وفسادارم اسسسرت را ز خساک بسردارم ای حسر مسن ای حسر مسن ای حسر مسن رفتیی و بسرنگشستی ای تیاج افسسر مسن اول ز هسمسرهانیم اول ز یساورانیم رفتی بسسوی جانیان ای نسیک اختیر مسن رفتیی تسو چیون میقیدم در حشسر نیزد جیدم رفتیی تسو چیون میقیدم در حشسر نیزد جیدم بسرگو حسسین غیریب اسست ای جید اطبهسر مین بسرگو حسسین غیریب اسست ای جید اطبهسر مین

حبيب

خداوندا رسان در خدمت سلطان خوبانم که از دیدار آن حضرت شود روشن دو چشانم رویم در کربلا در خدمت سلطان مظلومان اگر رخصت دهد بر ما نمائیم جان خود قربان عده ای اعم از ابوالفضل و علی اکبر به استقبال حبیب می روند

غــريــب وادى كــربــبــلا الســـــــلام عــلــيــك اســــــــلام عــلــيـــك اســـــــــلام عــلــيـــك ********

امام حسين

ایا حبیب دل افتکار علیک سلام محبب پاک رسول خدا علیک سلام به بیاک رسول خدا علیک سلام به بین حبیب که آواره از وطن شدهام در این دشت پرمحن شدهام به کوفهام طلبیدند این گروه دغا بیدعوتم همه حاضر بد از طریق وفا چه میهمان شدهام آب بر رویم بستند چه میهمان شدهام آب بر رویم بستند همه به قتل من بی نوا کمر بستند

حبيب

ایا عیزییز دل فیاطیمیه فیدات شیوم فیدای این دل پیر درد بیی دوات شیوم بیه بیی وفیایی کیوفی گیمیان نیبود میرا کیه میکشین کیربیلا

کیجا است جد تو تا بنگرت چنین خارت در این زمین بلا این چنین گرفتارت بده تو رخصت حربم ایا امام بشرر نظر نصی توانمت اینسان کنم غریب نظر ********

امام حسين

گر چه هست تم از جفا بی صب برو طاقت ای حبیب لیک بنشسین لحظه کن استراحت ای حبیب میلیک میلیک بنشسین ای نیکو سیعادت میرحبا لیحظهای آسیوده بنشسین ای حبیب باوفا **********************

حبيب

ای حسین تشینه لب آیا تو مهمان نیستی میهمان بر این گروه نامسلمان نیستی کاش میشد کور چشیمان حبیبت یا حسین تا نصیدن زار و غریبت یا حسین تا نصیدن *******

کنیر به همراه تعدادی از اهل بیت آماده باشد

امام حسين

چاره نیبود ای حیبیب دل فیکار جیز رضیای حضیرت پیروردگیار مین رضیاییم بیر قضیای داورم این مین و این سیر بود این پیکرم ای یاران مین اطراف خییمها را خیندق بیکینید و هییزم داخیل آن بیریید *******

حبيب

ای حسیان ای نونهال باغ پینخمبر سلام
ای غریب بی کس و بی یار و بی یاور السلام
ای عزیز فاطمه در کربلا ماندی غریب
ای فدای مقدمت شاها دوصد جان حبیب
اذن فرما بر غلامان درت ای شهریار
بهر جان بازی ستاده در حضورت اشکبار

کفن برای حبیب آماده باشد

امام حسين

حبیب اگر تو روی مین غیریب میهانیم بیدشت کربیبلا بی حبیب میهانیم بیکوفیه آمیدن مین بیدوستی تو بود زیعد قادر سیبحان امید مین بیه تو بود ولی چه سیود که ماندم غیریب و بی یاور ز ظیلم این سیپه روسیاه بیداختیر کیفن به پوش تو با مسیلم حزین فیکار روان شیوید سیوی جنگ این سیپاه شیرار روان شیوید سیوی جنگ این سیپاه شیرار

حبيب

www.TaziyehKhani.ir

ایا حریه رسول خدا خداحافظ
ایا تو زینب بی اقربا خداحافظ
کنییزکی است ز مسلم ایا کشیده تعب
سیارمش به جناب شیما ایا زینب

زينب

ای حـبـیـب بـا وفـا رفـتـی خـدا یـار تـو بـاد در دو عـالـم خـالـق عـالـم نـگـهـدار تـو بـاد *******

حبيب

ای ابین سیعید میرتید شیوم سیتیم شیعار ای روسییاه بیی ادب ای زشیت نیابیکیار ظیالیم خیجیالیت از رخ زهیرا نیمییکشیی بییه روی نیازدانیه او تیییغ مییکشیی ای کیوفییان بیی صیفت ای میردم دورو خیوانیدید از چه رو شیه دیین را بیکیربیلا داریید ایین جیفا و سیتیمها بیر او روا ********

ابن سعد

بسیساری پسسسر فساطسمسه امسام امسم بسیسامسدنسد دو تسا پسیسرمسرد بنا قسد خسم کشسیسد تسیسغ بسر ایسنها سسیساه کسوفه و شسام یقین کنید که کار حسین گشته تمام این لحظه عرش را به تنزلزل درآورم دست ستیم ز جَیب تحمل درآورم باید که جمله بر آن شه عالی مقام برم باید که دختران حسین را به شام برم هیل مین میبارز یا حسین قیتل تیو جاییز یا حسین

در این لحظه جنگ آغاز میشود و مارش جنگ نواخته میشود حبیب

امام حسين

رفتی از دستیم تو ای یار وفادارم حبیب رفتی و بگذاشتی فرزند زهرا را غریب جسوانیان بسی هاشسم بسیائید در خییمه رسانید در خییمه رسانید ********

در این لحظه حبیب و مسلم به شهادت میرسند و آنها را چند نفر حمل به خیمهها میکند

امام حسين

ه َلْ مِنْ ناصرِرٍ ي َنْص رُ نی و ه َلْ مِنْ مُ عینٍ ی ُ عین ُ نی آی ایک آیا کسیی بیود که کینیدن کسیین آیا کسیین آیا در ایان زمان به مددکاری حسیین *******

در این لحظه نقش وهب شروع میشود

مادر وهب

وهب شبوم به فدایت ز جای خییز بنگر به دشت کرب و بلا شبور و رستخیز بنگر عزیز فاطحه بی یار و یاور است امروز دستگیر گروه ستحگر است بنگر غریب سبتاده کنبون پور مرتضی مانده غریب و بی کس و بی یار و اقربا مانده غریب و بی کس و بی یار و اقربا برخییز و جان فدای شبه ارجمند کن ما را به پیش مادر او سربلند کن سبر و قد تو با علی اکبر برابر است سر و قد تو با علی اکبر برابر است یا نوجوانی تو ز عباس بهتر است کن یاری عزیز پیمبر تو ای وهب کن یاری عزیز پیمبر تو ای وهب جان را نما فدای شبهنشاه تشنه لب

وهب

دارم بسه دیسده مسنّست ایسا مسادر فسکسار صسد جسان مسن فسدا حسسیسن بسزرگسوار لسیسکسن اجسازهام بسدهای مسادر عسزیسز تما مسن روم بسه خسسمان اشسک ریسز سسسازم وداع تسازه عسروس فسکسار مسن گسویسم کسه چسون روم نسکشسد انستظار مسن

مادر وهب

برو به خیره ایا نوجوان مه سیره و وفا وداع کن به عروست زراه مهر و وفا ولی وصیعت مین بیود ایا فرزند ولی وصیعت مین به خدمت آن زن بهوش باش چو رفتی به خدمت آن زن فیریب زن نخوری ای جوان خوش مینظر که روسیفید شرویم ما به عرصه ی محشر

وهب

به ایسن غسریسب دل افسکسار مسیکسنسم یساری بسه جسز وداع نسدارم بسه خسیسمسه کسه کساری فستساده شسسوق شسسهادت کسنسون مسرا بسر سسسر بسحسرف زن نسکسنسم تسرک ای حسمسیسده پسسسر

مادر وهب

www.TaziyehKhani.ir

بــرو بــه خــيــمــه وداع عــروس خــود بــنــمــا تــو مــىشـــوى دم ديــگــر شـــهــيــد قــوم دغــا ********

سر وهب و دستهای وهب آماده شود

وهب

بیا به نزد من ای نوعروس مه سیرم تلوم را وداع ناماییم که عازم سافرم روم به زاده خییرالبشر کانیم یاری میکن تاو از غیم من آه و ناله و زاری تلوم سافر بشوی با حریم آل رسول بیکن کانیدی زیاب مالی زار و مالول بیگین کانیدی زیاب مالی زار و مالول بیگین

عروس وهب

به دیده مانت ایا شوهر کشیده تعب مراست فخر نامایم کانیزی زیاب و الله فیلیم کانیزی زیاب و الله میل ای نامی فیلیم کانیزی زیاب و الله میل ای جوان خوش کردار میل ای جوان خوش کردار میل ایامی فیلیم کان داخیل میل ایامی از تو ناباشیم به حشرالحاصل ********

وهب

قــبــول كــردم ايــا نــوعــروس خــوش مــنــظــر وفــا بــه عــهــد نــمــايــم بــه عــرصـــه مـحشـــر روم بــه جــانـــب مـــيــدان خــدا نــگــهــدارت خــدا وجـــود تـــو را از بـــلا نــگــهــدارت ********

وهب به نزد امام میرود و میگوید

وهب

سلام من به تو باد ای شهنشه ایجاد سرم فدای تو باد ای امام کل عباد بده اجازه میدان به من ایا سرور که جان خویش نمایم فدات ای سرور ********

امام حسين

صحد علیک ای نوجوان نیک نام اجر تو در حشر با خییر الا نام بر تنت پوشم کفن ای با وفا شود تنت پوشم کفن ای با وفا شود تنو عازم بر جدال اشتام ********

امام کفن را بر تن وهب میپوشاند

وهب

شکر خدا که هر دو جهان شد به کام من گردد به دفتر شهدا ثبت نام من پیوشیم کفن به پیکر خود از ره وفا رو آورم بــه مــعــركــه در جــنــگ اشـــقــيــا *******

شمر

ابین سیعد پر ز کیین ای شیوم زشیت روسیاه آمید از خرگه برون یک نوجوانی همچو ماه نور رویش خییره کرده چشیم این لشیکر تیمام کن بیان از بهر من برگو که او را چیست نام ********

وهب

ایا شصصر ملعون با ننگ و نام بسرون رفته از دیس خییرالانام رز نامیم چه پرسی تیو ای بی ادب غیلام حسیین هست و نامیم وهیب بیدانید شصما ای گیروه شیرار منام ای گیروه شیرار منام ای ای ای ایسا شیم بر حسیین علی جان نثار (جنگ اول) بیود لعین حیق بیر تیو و بیر ییزید بیود لعین حیق بیر تیو و بیر ییزید میرا ای سیتیمگر بیود فیرض و عیین میرا ای سیتیمگر بیود فیرض و عیین کمه جان را نیمیاییم فیدای حسیین را نیمیاییم فیدای حسیین و باک زر کشیتن میرا یک جُوی نیست و باک از ایسن قیوم خونها بیریزم بیه خاک شیود قیطیع اگر هیر دو دسیتیم زر کیین

نـــيـــنــــديشــــــم اى فـــرقـــه مشــــركـــيـــن در ايــــن رزمــــگـــهاى لـــعــــيــن شـــــرار بـــرآرم از ايـــن خـــيـــل عــــدوان دمــــار ********

در این لحظه دست اول وهب قطع می شود

شمر

ای مـادر وهـب تـو بـکـش آه از نـهـاد بـنـگـر کـه دسـت تـازه جـوانـت ز تـن فـتـاد ********

شمر

ایا گـروه بـگـیـریــد نــقــد جـانــش را بـه مـاتــمــش بـنشــانــیــد خــواهــرانــش را ********

شمر

وهب ای نوجوان با وفا کن رحم بر جانت بیا بشنو نصیحت میکنم از راه احسانت حذر از این سب په بنما برو در گوشهای بنشیین وگرنه خویش را مقتول تیغ شیمر کافر بین *******

وهب

نــبـاشـــد مــرا بـاک ای بــی حــیـا اگــر هــر دو دســـتــم نــمـایــی جــدا دو صـــد جـان اگــر بـاشـــدم در بــدن نــمــايـــم بــه قـــربــان شـــاه زَمَــنْ تـــو اى روســـيــاه شـــقــاوت اثـــر نــئـــ در جــهـان آگــه از خــيــر و شـــر *******

در این لحظه دست دوم وهب قطع می شودو وهب بلافا صله نزد مادرش می رود

وهب

ای مــادر مضــطــر فـــکــارم
دائـــم کــه تــوئــی در انــتـظــارم
راضــــی شـــدی از مــن پــریشــان
ورنــه بــروم بــه جــنــگ عــدوان

شمر

مادر وهب شروع به جنگ کردن میکند و این اشعار را میخواند مادر وهب

بسرگسرد و بسرو بسه جسنسگ اعسداء
کسن یساری نسور چشسم زهسرا
وقتی کسه شسود جسدا سسر تسو
در خسون بسکشسنسد پسیسکسر تسو
ای جسان مسادر بسنسمسا تسو یساری
بسر شساه خسوبان کسن جسان نسشاری
بسنسگسر کسه دنسیسا وفسا نسدارد
کسوفسی و شسامسی حسیسا نسدارد

شمر

ز خــيــمــه گــاه بــرون آی یــک زمــان ای زن بــگــیــر رأس جــوانــت کــه شــــد جــدا از تــن ********

چوب عمود خیمه حاضر شود. عروس وهب شروع می کند به جنگ کردن و این اشعار را می گوید

عروس وهب

خــدایــا رفــت از کــف اخــتــیــارم در ایــن صــحـرا قــریــب و خـار و زارم نــبـیــنــم ســر بــریــده شــوهــرم را عــمــود خــیــمــه گــیــرم بــا دل زار

وهب

برو به خیصه ایا زن مکن تو شور و نوا که دستهای من از تن نصودهاند جدا لافاصله خطاب به امام حسین می گوید

یا حسین بنگر عیالم سوی میدان آمده بهر جانبازی به سوی قوم عدوان آمده یا حسین ای پادشاها دست من دامان تو بر به سوی خیمه او را جان من و جان تو یا حسین آقیا به فیریادم بیرس یا حسین آقیا به فیریادم بیرس کن حیلالم این زمان رفتم ز دست

امام حسین (خطاب به عروس وهب)

بـیـا بـه خـیـمـه ایـا زن مـکـن تـو جـنـگ جـهـاد جـهـاد نـیســـت بـه زن واجـب ای نـکـو بـنـیـاد ********

عروس وهب

بــى خـود از خـود شــدم اى پـادشــه جـن و بشــر عــفـو فـرمـا گـنـهــم اى پســر پـيـغــمــبـر *******

عروس و هب دوباره جنگ می کند و خود را به بالای سر و هب می رساند و کشته می شود

مادر وهب

سر وهب را بر میدارد و به سمت قلتگاه پرتاب میکند

هــزار شـــکــر کــه در راه زاده ی زهــرا بــداد تــازه جــوانِ عــزيــزِ مــن ســــر را اگــر چــه از غـم فـرزنــد خــويــش دلــگــيــرم ســـری کـه در ره حــق داده پــس نــمــیگــيــرم

شروع نقش عابس

عابس

شـــوم فــدای تــو ای مــقــتــدای جــن و بشـــر شـــده اســـت وقــت ادای نــمــاز ای ســـرور جــلــو بــایســـت بــرای نــمــاز ای آقــا کــه اقــتــدا بــنـمــایــم جــمــلـگــی بــه شـــمــا ********

امام حسين

جــزای خــیــر بــیــابــی ز خــالــق اکــبــر شـــود نــمــاز ظــهــر تــو مــقــبــول حضـــرت داور بــکــن مــحـافــظــت مــن تــو از طــریــق وفــا کــه نــمــاز بــخــوانــم مــیــان خــوف و رجــا ********

بلافاصله امام نماز خوف و رجا را در یک ستون با کفش بجا می آورد و عدهای خود را در جلو صف نماز سپر می کنند و به شهادت می رسند. شمر

ایا حسین علی نور دیده گان به ای عبدادت تو نگردد در این زمین مقبول خطاب من به شیما ای گروه کفر شیمار کنید حمله شیما جمله از یمین و یسار به جانب شیه لب تشید تیر اندازید که از حیات خودش در جهان شیود نومید

در همین حال از بیرون به داخل میدان و صفوف نماز تیر اندازی میشود.

عابس

ای لعین نان شریر بی حییا از چه سازید این قدر ظالم و جفا این حسین سبط رسول اطهرست زادهٔ زهرا و سبط حییدر است بیدر است بیدر افکنید از راه کین بیر حسین فرزند خیر المرسلین بیر حسین فرزند خیر المرسلین میکننم جان بهر آقایم سیر تیا شود حفظ آن امام بحر بر

امام حسين

زنسید ایس سسان چرا تسیرم به پسیکر نسمائسید شرمسی از خسلاق داور چه کردم با شهرا ای قرم اشرار که سسازیدم نشسان تسیر یک بار نسه آخر مسن ز اولاد رسولیم که از ظلم شهرا ایسنگ میلولیم برزگوار خدایا نگر بحال حسین بیدشت ماریه بنگر به روزگار حسین به این جفا که بدیدم من ای الم پرور

بـــــخــش امــت جــدم بــه عــرصـــه مــحشـــر *******

عابس

سلام من به تو ای سبط احمد مختار نظاره کن ز وفا سوی عابس افکار مرخصم بندما تا روم سوی میدان کندم به راه تو من جان خویشتن قربان ********

امام حسين

علیک من به تو ای عابس خبسته سیر جیزای خییر بیابی ز خالیق اکیبر میرخصیی که روی تو به جانب میدان که میرسیم ز عقب مین بدیدهٔ گریان ********

عابس

چـگـونـه شـــكـر كـنــم كــردگــار مــنــان را كــه در ره پســـر فــاطــمــه دهــم جــان را اگــر بــه راه شـــه تشـــنـه لــب شـــهــيــد شـــوم يـقــيــن كــه پــيـش خـداونــد روســـفــيــد شـــوم *********

مصرع شوذب با عابس شوذب

شــوم آقـا بـه قـربـانـت بـگـو عـزم كـجـا دارى

عابس

مصــمـم گشـــتـهام ایـنـک بـه شــاه دیـن کـنـم یـاری شوذت

چــرا مــهــر مــحــبــت را بــريــدى از غــلام خــود عابس

مـرا افســرده کـردی ای غـلام از ایـن کـلام خـود شوذب

نــبــاشــــم بــی ادب افســـرده ســـازم خــاطــر شـــادت عاسی

اگــر خــواهــی کــنــم در راه حــق امــروز آزادت شوذب

مــرا آزاد ســـازی بــی تــو رو انــدر کــجــا آرم عاسی

بدان من عزم جانبازی بشاه کربلا دارم

شوذب

مـگـر آقـا غـلامـان نـيســتـنـد لايـق بـه جـان بـازى عابس

گـمـان کـردم تـو بـر جـان نـشـاری نـیســـتـی راضـــی شوذب

چــگــونــه دســـت خــود از دامــنــت آقــا رهــا ســــازم عاس

تــو آزادی ولــی مــن جــان خــود خــواهــم فــدا ســــازم **شوذب**

نــبــازم جــان بــه شــــاه ديــن كــجــا رو آورم اكــنــون عابس

تـو را آزاد بـنـمـودم از ایـن صــحـرا بـرو بـیـرون شوذب

چـرا مـن جـان نـبـازم در ركـاب شــاه مـظـلـومـان عابس

اگـر هســـتـی تـو مـایـل آی و بـا مــن جـانــب مـیـدان شوذب

اجــازه ده روم از شـــه ديــن رخصـــتــی گــيــرم عابس

از آن تـرســـم كـه ديـر آيـی فـتـد در كـار و تـأخـيـرم

شوذب

بــزودی مـــیروم آقــا بــبــوســــم دســـت آن شــــه را عابس

مـنــم آیــم بــه هــمــراهــت دوبــاره بــیــنــم آن مــه را ********

عابس و شوذب به نزد امام می روند و می خوانند

حســـیــن ای خســـرو خــوبــان خــداحــافــظ خــداحــافــظ بــکــن مــا را حــلال ازجــان خــداحــافــظ خــداحــافــظ *******

امام حسين

اگر چه بی کسیم و بی یاورم در این میدان علاج نیست به جز امر خالق سیبحان خدای در دو جهان یاور شیما باشد روید جانب میدان ایا دو سیرو روان *******

عابس

ایا غالم چه آیی به هممره مین زار بیرو زسیمت یمین مین روم ز سیمت یسیار کنون که شیوق شیهادت تو را فتاده بسیر نیما تیو یاری فیرزند سیاقی کیوثیر بیرو به جنگ که اینک نظر نیماییم مین اگر که کشیته شیوی بر سیرت بیاییم مین اگر که کشیته شیور از خاک تییره بیردارم ز لطف میرحمت اکنون به سیینه بگذارم ولی اگر که شیوم کشیته مین ایا افکار ولی اگر که شیوم کشیته مین ایا افکار تیو بیر سیرم قیدمی از ره وفیا بگذار

شوذب

بدیده مینت ایا عابی خیجسته لقا نظاره کن که روم مین به جنگ قوم دغا به جنگ کردن مین این زمان نظاره نیما اگر که کشته شدم بر سیرم ز راه وفا ********

ابن سعد (خطاب به غلام عابس)

ایسقوم جیفاکیار سیتیمیکیار بیدآئییین دانیم که شیمائیید همه نسیل شییاطیین بیر مین بیدهیید گوش ایا فرقه میلیعون فیرمیان بیری مین بیکینیید از ره احسیان یک تین نیبود بیشیتر ایا فرقه کافر این خییل سیپه را بینمود است مسیخر این خییل سیپه را بینیمود است مسیخر از چیهار طرف کار بیگییرید بیر او تینگ یک عده زنیید سینگ

شوذب

ایا شصصر ملعون بی نانگ و نام بصرون رفته از دیان خییار الا نام ز نامیم چه پیرسیی ای بید سییر بیگو کیه گیردید ز حالیم خیبر مینیم آن که بیر حیرب کییان عازمیم بیه عیابیس غیلامیم ولی شیوزبیم شدید از مین به صوت جیلی

مــنــم جــان نــثــار حســـيــن عــلــى
بــدانــيــد اى فــرقــه ى بــى تــمــيــز
بــيــنــدازم انــدر جــهــان رســـتـخــيــز

در این لحظه جنگ شروع میشود و شوذب میخواند

ای دوای دردمسنسدان یسا حسسیسن
ای طبیب مستسمندان یسا حسسیسن
یسا حسسیسن آقسا بسه فسریسادم بسرس
جسز تسو دیسگسر مسن نسدارم دادرس

شمر

ایا غلام مگو تو در این مقوله سخن نظر نمای تو بر این جماعت دشمن خطاب من به شما ای سیاه کوفه و شام کِشید تیغ و کنید کار این غلام تمام ********

بلافاصله جنگ شروع میشود و مارش جنگ نواخته میشود .

شمر

شــهاده گـو کـه ســرت را ز تـن جـدا سـازم مــيان ســر و تـنـت طـرح دوری انــدازم *******

شوذب

www.TaziyehKhani.ir

نـــظـــر كـــن بـــر غـــلامـــت جـــان آقـــا بـــه فـــريـــادم بـــرس رفـــتـــم ز دنـــيــا ********

در این لحظه شوذب کشته میشود و عابس او را به خیمه میبرد عابس

بخدهات تو رسیدم مین ای غیلام حیزیین بیهشت بر تو گواراست دل میدار غیمگیین خوشیا به حال تو باد ای غیلام خوش مینظر سیلام مین برسیانی به نیزد پییغیمیید

عابس

ایسا قسوم مسلسعسون شسسوم دغسا فسرو رفته در مسکسر و ظلسم و جفسا چسو از حدد گذشست ایسن زمان جسورتان بسه عسابس فستساده سسسر و کسارتان کسنسون بسرکشسم تسیسغ خسود از نسیسام کسنسم مشسرکسیسن را هسمسه تسلسخ کسام بسه قستسل شسسما گسر بسبسنسدم کسمسر کسنسم رخسنسهای در گسروه شسسرر ز خسیسل شسسما ای جیفاپسیشسگان زمان زمان در السان زمان در السان زمان در السان در السان

شمر

ای زاده بِسن سسعید خیطاکیار بیداخیتیر این کیسیت که غرنده چو شییر آمده بینگر نیه حضیرت عیباس بود نیه عیلی اکیبر نیه قاسیم و نیه عیون و نیه عیبدالله و نیه جعفر از خییمیه بیرون آمیده چیون میاه درخشیان چیون شییر نیهید پا بیه صیف جینگ خرامان لشیکیر هیمه از صیولیت او در هییجان اسیت در لیرزه ز بییمیش بیدن نیامیوران اسیت در لیرزه ز بییمیش بیدن نیامیوران اسیت

جنگ الله اکبر عابس شروع میشود

عابس

گر چه ایس میدان به مین تینگ آمده زندگیانی بیهر مین نینگ آمده چون میرا عشیق حسیین اندر سیر است کسی میرا پرواز تییر و خینجر است چون میرا عشیق حسیین یار آمده کسی کیمیر بیندم سیزاوار آمده کسی کسمی کسمی کسمی ای کیوفییان و زره دور افکینم بیر شیما ای کیوفییان شیورافکینم بیا تین عیریان کینم جینگ جهاد بیا تین عیریان کینم جینگ جهاد عاشیقان را ایس چینیین باشد میردا پیا بیرهاند میردا پیا بیرهانده سیر بیرهاندهای خیدا

www.TaziyehKhani.ir

مسى كسنسم جسان را بسه شساه ديسن فسدا يسا عسلسى فستساح خسيسبر يسا عسلسى يسا عسلسى يسا عسلسى يسا عسلسى قسنسبر يسا عسلسى ********

شمر

مسگسر شسدی تبو در ایسن دم ز عسمسر خبود بسیزار بسه مستسل آدم دیسوانسه گشسستسی آخسر کسار مسگسر خبیر تبو نبداری کنه هسست منوقع جنبگ بسرهنانه پسیسکسر خبود کسردی ای فیلسک اورنسگ

عابس

نسيستتم ديسوانسهای مسردود دون عشسق آقايسم زده بسر سسر جسنسون از خودم بسی خود نسموده عشسق او هسر کنجا باشسد کننم من جسستجو ای دوای دردمسنسدان يا حسسين ای پسنساه مستسمسندان يا حسسين ای حسسين آقا به فريسادم بسرس ای حسسين آقا به فريسادم بسرس جسز تو ديسگسر مسن نسدارم دادرس

شمر

خـطـاب مـن بـه شــمـا ای جـمـاعـت کـفّـار کشــیـد تـیـغ جـفـا ایـن زمـان بـه عـابـس زار

ز ضــرب ســنـگ نـمـایـیـد جســم او بـی جـان کـنــد شـــکـایــت مـا بـا عــلـی شـــه دوران *******

عابس

ناد علياً مظهر العَجائب تحجدهُ عبونا لك في النبوائب كلل هم و غم سينجلي ببعط مستك يا الله ببعط مستك يا الله ببعولايتك يا محمد ببولايتك يا عمل

جنگ الله اکبر عابس شروع میشود

عابس

دمسی مسهاست بسدهای بسی مسروّت بسه آقسایسم حسسیسن دارم وصسیّت بسا آقسا وصسیست بسا تسو دارم در ایسن جا مسن یسقسیسن جان مسیسسپارم در ایسن جا مسن یسقسیسن جان مسیسسپاری تسوقسع دارم ای آقسای زیساری سسسرم را روی زانسویست گسداری غسرض رفته ولی دل پسر مسلال اسست حسلالسم کسن حسلالسم کسن حسلالسم کسن حسلالسم

امام حسين

لـــبــيــك آمـــدم ای وفـــادارم
تـــا ســـرت را ز خــاک بــردارم
راضـــی از کــار شـــمـاهــا کــردگــار
لــطــف حــق نــاصـــر بــود روزشـــمــار
خـطـاب مــن بـتـو ای عــابـس حــزیــن فــکـار
ســـلام مــن بــرســـان نــزد احــمــد مــخــتــار

رجز خوانی شمر آغاز میشود

یا حسین گوش فرادار و ببین شمر جفاکار که با ۱ شکر خونخوار شد آماده پیکار و به کف تیغ شرر بار و نماید به تو اخطار که امروز به ناچار و تو باید بگزینی یکی از این دو خطر را

اول از راه محب بت بنما ترک بجا جت و مخور غصــه امت مکش رنج مشقت و بده دست به بیعت. چه شود گر که تو همت کنی و مرغ سعادت فکند بر سر تو سایه و اقبال نظر را

دوم ای پور پیمبر پسر حیدر صفدر به علی آن میر غضنفر تو بدان کاین همه ل شگر که در این د شت سرا سر همگی غائله گ ستر و بکف نیزه و خنهجر شده آماده که بر یا کند امروز شرر را

سخن دیگرم این ا ست و همین ا ست و چنین ا ست که فرمانده ا شکر پسر سعد لعین است و دلش منبع کین است و نشسته به کمین است و فقط عزم وی این است که خونین کند امروز رخ شمس و قمر را

سعی کن زاده زهرا نشود غائله بر پا تو ببین لشکر اعدا که چه سان گشته مهیا همه چون گرگ به صحرا و نهنگند به دریا و در این تابش گرما زده از تشنه گیت آتش سوزان به جگر را. مسلم و حر و برادر همه

جا پیکر بی سر و به خون گشته شتاور و دگر بهر تو یاور بجز از قاسم و اکبر و ابواله ضل دلاور نبود یار دگر وقت آن ا ست که از جنگ کنی قطع نظر زاده حیدر کرار خبر دار خبر دار بفرمان سپهدار پسر سعد جفاکار و ستم پیشه غدار دگر بار دگر بار نمایم به تو اظهار که یا بیعت و یا جنگ و یا زود بده خبر را

شروع نقش على اكبر

شمر

ای شاه فالی رفیعت ای خسیرو خیاور گیردیده ز نیور رخیت آفیاق مینیور بیفیرست بینیاچار سیوی جینیگ پسیر را آن تیازه جیوانی که بیود شییر پییمیر آن کس که بیود شییر پییمیت آنیکس که بیود حییدر ثانی به شیجاعت گیویند بیود نیام گیرامیش علیی اکیبر طیبال بیزن طیبل که سیعیدم و نیدارم خیوفی به دل از روز جیزا و صیف میحشیر خیوفی به دل از روز جیزا و صیف میحشید*

امام حسين

تا در این دشت شد از جور فلک معبر من غم بیفرود دمادم به غم دیگر من

خـوفـم از کشــتـه شــدن نـیســت از آن مـیتـرســم کــه اســیـر ســتـم کـیـنـه شــود خـواهـر مـن

آه و فریاد اگر نیست بجز قاسیم و عباس مرا یاور و یار هیم علی اکبر و سیجاد دگر اصنفر مین *******

زينب

شـــوم فــدای تــو ای پـادشـــاه تشـــنـه لـبـان مــگــو چـنــیـن ســخـنـان زیـنـبـت تــو را قـربـان رضــا مــبـاش کـه زیـنـب شـــود اســـیــر ســـتــم ســـکــیـنـه دخــتــرت افــتــد بــدســـت نــامــحــرم *******

امام حسين

باز غـم بـر مـلـک ویـران دلـم لشــکـر کشــیـد مـیـل از ایـن عـالـم مـرا بـر عـالـم دیـگـر کشــیـد در زمـان واپســیـن ای خــواهــر غــم پــرورم دیــدهام را شـــوق دیــدار عـلـی اکــبــر کشــیـد کــن طـلـب آیــد بـرم آن شـــبـه روی مصــطـفـی گـو حســیـن را شــوق بـه دیـدار پـیغـمـبـر کشــیـد گـو حســیـن را شــوق بـه دیـدار پـیغـمـبـر کشــیـد

زينب

بسدان فسدای تسو ای نسور دیسده تسر مسن طلب نسموده تسو را عسمه جسان بسرادر مسن حسسیسن بسرادر زارم سسسر سسفسر دارد در ایسن سسفسر سسفسر دارد اکــبــر زار رشـــیــد، بــلــبــل بــاغ حســـیــن از غــم خـود مــینــین داغ بــه داغ حســـیــن ایــن قــد و بــالای تــو، حــیــف رود ســـوی گــور دیــده زیــنــب شـــود، کــاش ز هــجــر تــو کــور ********

على اكبر

خییر میقدم عیمه غیم پیرور بیی یاورم ای ضییاء بیخیش دل و نیور دو چشیمان تیرم عیمه جان سیوزد دلیم بیر حالت بابیم حسیین میروم جان را کینم قیربان او با شیور شیین ********

امام حسين

بوی گیسوی علی اکیبر مین میآید یا صببا مُشک فشیان سوی چیمن میآید یوسف مین مگر از محنت مین آگاه اسیت که سیرافکنده سوی بیت حیزن میآید ********

على اكبر

الســـ ّلام ای شــرح متن کاف ها و یا و عین و صـاد الســـ ّلام ای گـل نــچــیده از گـلســـتان مـراد چـیســت فـرمـان تـو ای شــاه مـلائـک پـاســبان تـا نـهـم ســر را مـن از یـاری بـه خـاک آســـتان *******

امام حسين

ای علی اکبر ضیاء هر دو چشانم علیک قوت روح روان ای سرو و بستانم علیک ای ذبیح کعبه کوی سعادت مرحبا ای شبیه حضرت ختم رسالت مرحبا شسوق دیدار تو بر دل داشتم جان پدر زآنکه بودم عازم جنگ گروه بد سیر

على اكبر

من چه سازم ای خدا بابیم حسین زاری کند گوئیا از بهر من از دیده خون جاری کند ای پیدر زنده است در دوران علی اکیبرت خون چرا جاری شیده از دیدگان انورت گریه کیم کن در رکابت جان فشانی میکنیم قابل این جان نیست در راه تو قربانی کنیم ای پیدر حق محمد (ص) آن شیه هر دو سرا در مینای قربا حیق میسازد اکیبر را فیدا در مینای قرب حیق میسازد اکیبر را فیدا

بلافاصله مىگويد

ای خیدا در کیار خیود حیییران شیدم هیوشیم از سیر رفت و سیرگردان شیدم میقیقی اندازم و سیر عیریان کینیم

جـوشــنــم را از تــنــم بــيــرون كــنــم وـــــــــــم ای خــــدا م ای خــــدا م ای خــــدا م ای خــــدا م مــیكــنــم ســـر را بــرهــنــه تــا بــه پــا مـــــــیروم بـــار دگـــر نـــزد حســـــــــن بــا فــغــان و نــالــه و بــا شــــور و شــــــــن ای پـــدر جـــانـــم بــه قـــربــان ســـرت ای پـــدر جــانـــم بــه قـــربــان ســـرت اذن فـــرمـــا بـــر عــــلـــی اكــــبــرت اذن فـــرمــا بـــر عـــلـــی اكــــبــرت مـــن ذبـــــح كــربـــلايـــم ای خـــلــــــل دســـت مــن بــر دامــن تــو الــدخـــــل دســـت مــن بــر دامــن تــو الــدخــــــل دســـت مــن بــر دامــن تــو الــدخــــــل

امام حسين

حالی که سییر گشتهای از سییر روزگار حالی که وصل حور ز دل برده ات قرار خواهی که لاله زار جوانی خزان کنیی خواهی که رخنه بر جگر دوستان کنی رو از پی وداع سیوی خیده این زمان نه مرهمی تو بر دل زنهای ناتوان

على اكبر

شکر خدا که نخل امیدم ثمر گرفت چشم صدف ز گریه شوقم گهر گرفت مسنت خدای را که جهانم بکام شد

در راه دوســـت عــمــر عــزيــزم تــمــام شـــد در الفاصله

اهال حاريام حسايان نوبات اكابر رساياد مارتابه شاور و شايان نوبات اكابر رساياد نوبات اكابر رساياد نوبات اكابر رساياد نوبات جان بازى سابط پايامار رساياد و رفت و رفت و رفت و رفت و رفت آه و ساياد بايا ماه ماديانه بايا دياد گشا خواهارا عامار به آخار رساياد گشا

زينب

اکسبر زار رشسید بللبل باغ حسین از غیم خود می نهی داغ به داغ حسین این قید و بالای تو حییف رود سوی گور این قید و بالای تو حییف رود سوی گور دیده زینب شیود کاش زهیجیر تو کور *******

مصرع زينب با امام حسين

زينب

بـــرادر اکـــبـــرت عـــزم جـــدال کـــوفـــيـــان دارد **امام حسین**

بالي خواهر بدل شوق وصال حوريان دارد

زينب

بـرادر نــوجــوان مــن كــجــا تــاب ســـتــم دارد امام حسين

کسے کے سے دھے در راہ جانان گے چے غے دارد **زینب**

بـرادر یـک نـظـر بـر عـارض یـوســف مـثـالـش کـن امام حسین

بـرو خـواهـر تـو هـم از جـان و دل ایـن دم حـلالـش کـن زینب

قدم خـم گشــته از محنت که او را نـوجـوان کـردم امام حسین

بــدان خــواهــر جــوانــم را فــدای امــتــان کــردم ******

زينب

قــــرار لـحـظـه نـمـا فـــــکــــار 13 عــرضــــي اســـت مــرا بــه يــيـش بــابــت او بےکنے ز مےن اجابےت س___خ__نــي بـــــرادر دار م ديـــده دو نـــــور هســـتـــى تــو بــه حشـــمــت ســـلــيــمــان ضعیف زار و نالان م<u>ــــور</u> گـــر ران مـــلــخ تـــو را قـــبــول ص<u>ــغــيــ</u>ر در حضـــور ھـــر دو

www.TaziyehKhani.ir

كـــن مـــرحــمـــت اى عـــزيـــز زهـــرا بـــفــرســـت بــه جــنــگ قـــوم اعـــداد ********

طفلان زینب در این لحظه آماده شده و وارد میدان میشوند امام حسین

خـواهـر تـو مـكـن فـغـان و زارى زيـن بـيـش مـكـن تـو بـى قـرارى طـفـلان تـو خـواهـر حـزيـنـه بـايــد بـرونـد در مـديـنـه در مـديـنـه در پـيـش پـدر بـنـالـه و آه كـم كـن مـنـمـا فـغـان و غـوغـا كــم كـن مـنـمـا فـغـان و غـوغـا

طفلان زینب در این لحظه به نزد امام ح سین میروند و با هم م صرع میخوانند

عون

به روی ما ز ره مرحمت نظر بگشا

محمد

بــده اجــازه مــيــدان اشـــقــيــا بــر مــا عون

به ما دو طفل حزین این زمان تو احسان کن محمد مـرا بـه جـان عـلـی اکـبـرت تـو قـربـان کـن عون

مــــگــر كــه ايــن ســـر مـا لايــق شـــمـا نــبـود

مــگــر کــه مــادر مــا خــواهــر شـــمــا نــبــود عون

نـمـا تـو لـطـف بـه ایـن طـفـلـهـای غـم پـرور محمد

بــده اجــازه تــو خــالــو بــه خــالــق اكــبــر عون

بیا مرا به فدای علی اصغرکن محمد

بــيــا مــرا بــه فــدای عــلــی اکــبــر کــن *******

زينب

گـر تـو بـاشـــى پســـر نــمــىخــواهــم جـــز تــو نــور بصـــر نــمـــىخــواهــم مـــن كــه از ديــده اشــــك ريـــز تــوأم گــر قـــبـولــم كــنـــى كــنـــيــز تــوأم يســــرانـــم كـــه نـــيــن نـــام تـــوأنـــد يســــرانـــم كـــه نـــيــک نـــام تـــوأنـــد

www.TaziyehKhani.ir

بــه خــدا هــر دوشــان غــلام تــوأنــد

امام حسين

تــو كــنــيــزم نــهاى عــزيــز مــنــى خــواهــر پــاک و بــا تــمــيــز مــنــى گــريــه ديــگــر مــكــن دل تــنــگ پســـرانـــت مـــرخصــاً بـــه جـــنــگ ********

طفلان زينب با هم ميخوانند

حسسيده مسادر مسا چسند دو ديده تسر باشسي شسده اسست وقت كه امسروز بي پسسر باشسي تو دل شسكسسته و آقاى ما حسسين تنهاسست خدا گواه اسست كه امسروز روز كشستن ماسست اگسر تو راسست مسحبت به حال فرزندان مسكن تو گريه و بر قد ما كفن پوشسان مسكن تو گريه و بر قد ما كفن پوشسان

زينب

البهبی شبکر و شبد کامیم مسیر نیدر نیدر نیدم خون طبیبیدن زلیف اکببر بیدی ای کیبوتی بیدم هاییم بیداردان اکتبرتان نیدماییم بیخوابید ای دو گیل شیادان خیرم کیه بیر قید شیما خیلیعی بیبرتم

دریان جا جای عبدالله خالے، است ببیاند تا که زینب در چه حالیست مسللمان مرا زينب مكوئيد محسنت كسش دوران بسكسوئسيسد زنـــی کــو دیــده اســت داغ دو فــرزنــد خـــبــر دارد از ایـــن غـــم از دل مـــن مسگسوئسیسدم دل زیسنسب ز سسنسگ اسست چـه سـازم بـر حسـيـنـم كـار تـنـگ اســت عـــزيـــزان بـــر مـــراد خـــود رســــيـــدم كفين بير قيد طيفيلانيم بيريدم عــزيــزان عــيــد قــربــان اســـت امــروز كــه قـــتـــل نـــوجـــوانـــان اســــت امـــروز بـه تـعـجـيـل اي دو طـفـل مـو پـريشـان رویــد ایــن دم شــــتــابــان ســـوی مــیــدان *****

طفلان زينب با هم ميخوانند

غــرض كــه روى بــه مــيــدان اشـــقــيــا داريــم زِ بــى كســـان هــمــگــى حــاجــت دعــا داريــم ********

بلافاصله طفلان خطاب به ابن سعد میگویند

بـه ابـن سـعـد بـگـويـيـد ای لـعـیـن تـبـاه بـه جــنــگ آمــده نــوبــاوههــای عــبـدا... ********

ابن سعد

عجب عجب به حسین کار گشتهیارانتنگ دو شیرخواره پسر را روانه کرده به جنگ *******

طفلان زینب با هم میخوانند

ایسا قسوم بسدطسیسنست بسدشسعسار اسیسران ایسن لشسکسر بسی شسسمار بسک بست جملسی پسکسوئسید بیا میا بسه صبوت جملسی پسر دارد حسسیسن عملسی کسسی بیر مسللمان نیکرد ایسن سستیم کسه کسردیسد بسر آل خییسر الأمَسم کسه کسردیسد بسر آل خییسر الأمَسم کسنسید رحم ای قسوم بسر حال میا چسه تسقصسیسر دارنسد اطلفال میا

ابن سعد

خــلاصـــه ايــن دو قــمــر چـهــره گــر بشـــر بــاشـــنــد يــقــيــن كــه شـــاه جــگــر تشـــنــه را پســـر بــاشـــنــد *******

طفلان زینب با ابن سعد (جنگ می کنند و این اشعار را می خوانند) بـدان ز گـلشـــن اولاد آل پـیــغـمــبـر بـه نـام عـون و مـحـمـد دو نـو گـل جـعـفـر ********

شمر

ایا گروه بیگییرید نیقید جانیش را بیه ماتیمیش بینشیانیید خواهیرانیش را شیهاده گو سیرت را ز تین جیدا سیازم مییان سیر و تینت طیرح دوری اندازم در فاصله ********

شمر

خیال آب میکنید از طریق رنیج و عناد در این زمین به شیما آب کسی نخواهد داد ایا گروه بیگیرید نقد جانشان را بیه ماتیمش بینشانید خواهرانش را ********

پشت سر طفلان را میگیرد و آنان را به زمین میاندازد

طفلان

ایسا نستسیسجسه امسیسدواری احسبساب بسیسا دو کسودک از پسا فستساده را دریساب *******

زينب

جان اخا نظر کن افخان کودکانیم کن از ره محبت امداد کودکانیم *******

امام حسين

ای کودکان رسیدم لبیک خون مبارید از دیدههای پرخون سیلاب غم مبارید ای کیوفییان کیافیر خیوفیی ز روز میخشیر دست سیتم بدارید از این دو طفل مضطر بیدیان بیا تیو زیبنی مضطر بیدیده گریان کیه آمیدن دو طفلان ز جانیب مییدان خیجالیت از رخ تیو میهکشیم ایا خیواهیر بیرو سییاه بیبر کین زداغ این دو پسیر شدن کشیته به شیمشییر هر دو طفلانیت تیو بی پسیر شدی و سیوخیت از الیم جانیت تیو بی

زينب

یا علی از نجف از قبیر بیرون آر سیری بیه صیف کیربیلا کین ز تیرخیم نظیری پسیری میرود چشیم پیدر از دنییال میگیدازد پیدری ز آتیش هیجیر پسیری ********

على اكبر روانه ميدان مىشود

على اكبر

ای شـــه بــارگــاه عـــز و جـــلال هــم نشـــيـن تــو نصـــرت و اقــبــال جـــز لــبــاس شـــهــادت ای ســـرور مـــینــزیـــبــد بــه قـــامـــت اکـــبــر ********

در این لحظه کفن آماده باشد

امام حسين

من چسان پوشه کفن بر جسه این رعنا جوان ساعت دیگر شهود صد پاره از تیغ و نسان خواهرم زینب بیا گیر این کفن بهر خدا بر علی اکبر به پوشان تا نماید جان فدا ********

زينب

ای برادر جان حسین زینب به قربان سرت من نیوشه این کفن بر جسم زار اکبرت خبیر نیداشتم از مرگ ناگهانی تو خبیر نداشت به تو در اول جوانی تو که میرسد به تو در اول جوانی تو

على اكبر

خسدایسا چسه بساشسد مسال حسسیسن دل سسنسگ و سسوزد بسحال حسسیسن قسبسا نسپوشسیسدهام ای پسدر جسان قسبسا کسفسن و گشستسم بسدشست بسلا نسپارن و کسس طباقست از مسرد و زن کسه بسر پسیکسر مسن بسپوشسند کیفین بسیسا ای کیفین تیا بسپوشسیم تیو را بسپوشسیم تیو را بسپوشسیم تیو را بسپوشسیم تیو را کیفین کیفین کیفین ای کیفین ای کیفین کیفین خسراب از تیو شسد خیانههای کیهین

كفين ميىكنيم خيود بيكردن كينون كـه لـبتـر كـنـم بـلـكـه از جـوى خـوى بـده صــبـر و ای کــردگــار جــهـان نــاتــوان صــــغـــرای دل خســــتـــه صحبر و بر زینب بی نوا دگــر بــر ســــکــيــنــه و زيــن الــعــبـاد دریسغسا کسه صسفسرا نسدارد خسبسر کـــفـــن پــــوش گشـــــتـــم روم در داشــــــــــــم آرزو ای خـــــخ شـــب عــيـش بــنــدم بــدســـتــم حــنــا حــنــايـــم ز خــون گــلــويــم شــــده مــهــيــا اجــل رو بــه رويــم جــوانــان شـــمـاهــا بــفصـــل بــهــار گــر افـــتــد شــــمــا را بــه قـــبــرم گـــذار بـــكـــاريـــد بـــر قـــبــرم اى دوســــتــان گــل و لالــه و ســنــبــل و ارغــوان جــوانــان شـــمـا چــون عــروســـي كــنــيــد ز نــاكــامـــى مــن بــيـاد آوريــد كــه گــردم جــوان مــرگ انــدر جــهـان شـــدم كشـــتــه از كــيــنــه دشـــمــنــان خــدایــا چــه ســـازم مــن خــون جــگــر ســــکـــيــنـــه نـــدارد ز حــالـــم خـــبــر روانــــم بــــه جــــنـــگ گــــروه

www.TaziyehKhani.ir

وبسایت تعزیه خوانی نوغاب - گناباد

ســـــكـــيـــنـــه بـــيـــا از ســــرادق بـــرون نـــه بـــيـــا از ســــرادق بـــرون نـــه بــــــــر دگـــر خـــداحـــافـــظ ای خـــواهـــر مـــه ســـــــــر ********

سكينه

على اكبر

روم بـــه مـــيـــدان ســــکـــيـــنـــه زار بــــيـــارى بــــاب مــــن دل افــــکــــار ********

سكينه

چــرا نـــمــودی کــفــن بــه گــردن بـــکــن کــفــن را بــه گــردن مـــن *******

على اكبر

كـــفـــن نـــبــاشــــد قـــبــاى شــــادى بـــــــن نــــمــــودم بـــنـــا مــــرادى ********

سكينه

مشـــو تــو راضـــی کــه اهــل کــیــنــه زنــنــد و ســـکــیــنــه *******

على اكبر

مشـــو تــو راضـــى كــه شـــاه مــعــراج چــه مــن غــلامـــى نــمــايــد اخــراج *******

سكىنە

مشـــو تــو راضـــی بــه ایــن عــزیــزی روم بــه شـــام کــنــیــزی

على اكبر

بـــرای شـــــيـــعـــه اگـــر تـــو خـــواهـــر کـــنــــی کـــنــــیـــزی مشــــو مـــکـــدّر بلافاصله ********

مصرع على اكبر با سكينه

سكىنە

بـــــرادر از دل خـــــبــــر نــــــداری

على اكبر

ســــکـــيــنــه کـــم کـــن فــغــان و زاری سگینه

ســـر بــرهــنــه دوم قــفــايــت على اكد

روم کــــه آب آورم بــــرایــــت س**ک**ننه

نشـــــيـــن بـــه خـــيـــمـــه ايـــا بـــرادر ع**لـ اک**ن

بـــرو بـــه خـــيـــمـــه فـــدات خـــواهـــر سگينه

بــيــا بــه خــنــجــر بــبُــر زبــانــم علـ اکــ

تـــو خـــواســـــتـــی آب بســــوخـــت جـــانـــم سگینه

مــرو كــه بــابــا غــريــب بــاشـــد على اكبر

مـــرا شــــهـــادت نصــــيـــب و بـــاشـــــد سگينه

حســــيــن غــريــب اســـت كســـى نــدارد

على اكبر

تـــنـــم تـــوانـــا بســـــى نـــدارد

بــــــــا بـــــرادر رويــــم مـــــديــــنـــه على اكب

ایــا ســـــکـــیــنــه مـــزن بــه ســــیــنــه **سگینه**

دو چشــــم صـــغــری در انـــتــظـــار اســــت علی اکبر

مـــرا کـــجــا مـــيـــل بـــر ديـــار اســــت سگينه

بـــحـــق اصـــغــر تـــو بـــاز گـــردان على اكبر

بـــحـــق قـــرآن بـــکـــن پشــــيــمـــان مگننه

ز هـــجـــر اکـــبـــر ز پـــا فـــتـــادم علی اکبر

پــــدر حســـــيـــن جـــان بــــرس بــــدادم

بلا فاصله

بـرو در خـيـمـه كـم كـن گـريـه خـواهـر روم در جــنـگ ايــن قــوم بــد اخــتــر *******

امام حسين

دمی بایست ایا نور چشیم خون بارم که تا کُمیْت سَبُک سَیرْ در برت آرم بیاد به نزد من ای زینب حزین فکار عینان میرکب اکبیر بگییر با دل زار بگییر بازوی اکبیر سیکیینه ناشاد بیادی کنید علی اکبیر میان کنید علی اکبیر شده داماد گیمان کنید علی اکبیرم شده داماد *******

علی اکبر سوار بر اسب میشود

امام حسين

على اصغر براي على اكبر آماده شود

على اكبر

بــس اســـت ايــن هــمــه آه و شـــور و نــوا روان شـــو تــو اكــبــر بــجــنــگ دغــا دغــا دغـا

عشـــق گــويــد رو دم شـــمشـــيــر و نــي عــقـــل گـــويـــد مـــادرت آيـــد زيـــي عشـــق گــويــد رو دم شـــمشـــيــر و تــيــر عــقــل گــويــد خــواهــرت گــردد لازم آمــد مــن دوچشـــمـان تــر كــنــم یک وداعی با علی اصغر کنیم خــواهـــر ای خــواهـــر بـــیــا انـــدر بــرم بـــــرم بـــرادر جـــان عــــلـــي اصــــغـــرم زير حالقومت ببوسم يا اخا چــون كــه مـــىگــردد هــدف تــيــر بــلا گـر بـگـويـم يـاري بـابــت نـمـا طفلی و یاری نیاید بر شاما ای خـوش آن روزی کـه مـا هـم خـانـمـانـی داشــتـیـم در بــر اهــل وطــن قــدر و مــقــامــي داشـــتــيــم آخـر ای دنـیـا مـگـر یـک جـو مـروت در تـو نـیســت ما دل بی کیانه و قلب کیابی داشتیم ای یدر ایدن طفل را به تو میسیارمش چــون صــغــيــر اســـت و مــن دوســـت دارمــش ديـــدار ديـــدار ديـــدار اســـت ديـــدار الهــــل حــــرم خـــدا نـــگـــهــــدار ********

علی اکبر به میدان میرود و رو به ابن سعد میگوید علی اکبر

بـه ابـن سـعـد بـگـويـيـد آن لـعـيـن شــرر طــلـب نـمـوده تـو را ايـن زمـان عــلـى اكـبـر ********

ابن سعد

حاشا و کا و لا حول و لاقوهٔ الا وبالله هر دم بیاید گلی برویت روی سیعادت بسه خاک کیویت هست و میروت حریف وجیودش وجیود حیرفت پسرتیو وجیودش روح میماتیت شمیر الیعیمی وقیاشیش حیب الیعیمی که ذاتیش به دوسیر عیمیر یک کیفته کیه خاتیش به دوسیر عیمیر یک کیفته کیه وی است کیمالات پسینیی کیس کیم وی است کیمالات پسینیی کیس عقل ندانست که ندانست کهسی صیبر علی را عقل ندانست که ندانست کهسی صیبر علی را بیما دو زحیمیت انیدیشییی سیبر علی را بیما دو زحیمیت انیدیشیی سیب دو زحیمیت انیدیشییی سیب دو زحیمیت انیدیشییی اسیت کهسی صیبر علی را بیما کیمانی دل و دیین اسیت کیمانی دل و دیین اسیت صیبر خانه دیین اسیت صیبر خانه دیین اسیت که در خانه دیین اسیت

ماهی، ماهی درخشسنده اگر فخر نشین است حسدی خدابنده اگر پشت کیمین است رخسسار بسلامسه نستسوان گیفت و لیکن مه را تیماماً نه بر روی زمین است این تازه جوانی که نگاهش تیمکین است افسوس که اجل از پی قتلش به کیمین است

گفتگوی شمر با ابن سعد

ابن سعد

ای شـــــــم دون،

شمر

جــــــانــــــــم

ابن سعد

و میدان کین نیظیر

شمر

مـــن نــظـــاره کـــردم ای بـــی دادگـــر ابن سعد

ســـردار، یــک جــوان بــر ســــر نــهــاده خــود و زر شمو

دیـــدمـــش ای پـــادشــــاه حـــاکـــم بســــر **ابن سعد** از چـه ریــزی خـاک بــر ســـر ای دلــیــر شم

معجزی دیدم که بر من شد یقین این سعد

م<u>عج</u>ز از روی رخیش دیدی نیترس شمو

گــر بــه مــیــدان لااقــل بــاشــــد پــیــمــبــر ای امــیــر **ابن سعد**

مـــىشــــنــاســـــى كــيســـت ايــن فــرد مــنــيــر شمو

بــس كــه بــاشـــد ابــن ســعــد بــى حــيــا ابن سعد

نــه نــيســـت پــيـغــمــبــر بــدان ای رو ســـيــه

شمر

آه و فـــريـــاد از غــريـــبـــی حســـيـــن **این سعد**

اکـــبــر اســــت دارد بــه دل شـــور حســـيــن شمو

جانے حییفی آید از آن جوان گلعدار این سعد شــمـر گـيـر ايـن تـيـغ و ســرش را نـزد مـن آر شمو

پــس تــفــحــص كــن از آن افــغــان زار ********

شمر

این کسیت این، این کسیت این، این پوسف ثانی است این، یا آب حيواني است اين، اين شام جانافزار است اين، يا جنت المأوي است اين، ساقی خون ماست این، یا باده جانهاست این، این کیست این، این کیست این، سهمت و خرامات توأم، موقوف فرمان توأم، اسهاق قربان توأم، مسوی عمرانی ا ست این، خور شید رخشان می ر سد، با هوی و شادان مي رسد اين كيست اين، اين كيست اين، هذا جنون العاشقين، از آسمان خو شتر شده، بین نور او روی زمین، بی هوش جان ها ست این، یا گوهر جانهاست این، یا سرو بوستانهاست این، یا صورت روح الامین، یا صورت محمدی (ص) خور شید اندر سایهاش، افزون شده سرمایهاش صد ماه اندر خدمتش، چون نسـل طاهر دانه چين، بسـم ا... روح القبا، بسـم ا... شيرين لقا، بسم ا... شمس الضحي، ايوب را آمد نظر، يعقور را آمد يسر، خورشید شد جفت قمر، در مجلس عطرت ببین، من و عشق این مه خوب روی چه خورد سلای ولای او به نشاط و به به شد فرو که ان شهید و به کربلا همه اهل مسجد و صومعه یی غرق صبح و دعای شب و من ذكر طلعت طره تو و من القدات الا العشاء، دل من به عشق تو مينهد قدم و فاز ره طلب، صَنعَ صمعا و بهي صَغا فلعن عشا و بهي غشاء چه جفا که جامی خسته دل زجدائی تو نمی کشد قدم از طریق وفا بکش سوی عاشـــقان جــفا کــــش

بـعـد از مـن كـه تـرسـيـدم شــمـا دانـيـد *******

على اكبر

پر سی از نام من ای بی خبر از مح شر و سنگین دل کافر که زنامم کنم آغاز تو با لشکر مردود دغا را

منم آن عیسی دجال کُش ای فرقه دجال که با رعیت و اجلال رسیدیم زپی کشتن این فرقه ابطال که از کینه شکستند زکین نور دل شیر خدا را باز وا ضح تر از آن گویم و تو رفیق زحق جویم اگر حق نشنا سید بگویم بشناسید

منم آن پاک گهر نیک سیر که از طرف آورده برونم زید قدرت خود حضرت داور

منم آن سـبط پیمبر گل گلذار علی سـاقی کوثر و جگر گوشـه زهرای مطهر باب من هست حسین شافع محشر

جوانی که مرا نام نهادند علی اکبر

دانید امشب چه شبی هست شب جانبازی اکبر

شب دامادی قاسم، شب قنداقه بخون گشتن اصغر، پس شما گوش دهید لحظهای بر ناله طفلان

چه سکینه، چه رقیه، چه علی اصغر بی شیر و دگر مادر او با همه زنهای دل افسرده و پژمرده همه در ناله و افغان

شعر جدید خوانسار خوانده می شود.

ای غـریـب کـربـلا ســلـطـان بـی لشـــکـر حســیـن آمـدم بـا فـوج لشـــکـر مـر تـور را بـی ســـر کـنـم

چون ســ تاره بی شــ ماره لشــ کر را بر هم برســت صــ فحه سـان جســم تو را از کف به نی ه جحر کنم خوا هم از تیغ و ســ نان جســم تو ا ندر خاک و خون هـم قــطار نعـش عـباس و عـلـی اکـبـر کـنـم آنـچـه در حـکـم تـو دارم مـن ســفارش از یــزیــد صـــد مــراتــب بـا تــو مــن امــروز بـالاتــر کـنــم بـی نـظـیـرم در شـــقاوت بـی بـدل انـدر مصـاف یـک نـفـر مـن در جـدل، کـار دوصــد لشـــکـر کـنـم یــک نـفـر مـن در جـدل، کـار دوصــد لشـــکـر کـنـم یــا بــیـن آنـچـه گــویـم یـا حســـیـن عــرصـــه گــاه رزم را، هـنـگـاهـه مـحشــر کـنـم هــل مــبـارز و مـنــی، حســـیـن تشـــنـه جــگــر مـــارز و مــنــی، حســـیـن تشـــنـه جــگــر مـــارز تــو نــیـاهــد، چــرا صـــف لشـــکــر مــــارز تــو نــیـاهــد، چــرا صـــف لشـــکــر مــــارز تــو نـــیـاهــد، چــرا صـــف لشـــکــر مــــارز تــو نـــیـاهــد، چــرا صـــف لشـــکــر

على اكبر

على اكبر

العطش ای باب زارم العطش العطش ای دل فکارم العطش رفتم بسوی لشکر و آبم نمیدهند غـيــر از ســـنــان و نـيــزه جــوابــم نــمــىدهــنــد *******

امام حسين

بیا که در دهنت خاتم رسول مجید گیذارم ای چیمن آرای عیرصیه امیید چه نیست میمکن ایا نور دیده بهرت آب بیرو که سیاقی کوثیر کند تو را سییراب *******

گفتگو و مصرع شمر با ابن سعد

شمر

نظری به این جوان کن که بود چو ماه تابان *******

ابن سعد

نــروم مــقــابــل او کــه بــود دو دیــده گــریــان شمو

مـگـر ایـن جـوان مـحـمـد و رســول عـالـمـیـن اســت ابن سعد

نه نه بخدا رســول نبود على اكبر حســين اسـت شمو

نه نکشـــم من این جوان را که بود غریب و بی یار ابن سعد

نـکشـــم مـن ایـن جـوان را کـه بـود دو دیـده خـونـبـار شمو

نه نکشیم مین ایین جیوان را که دل شیراره دارد این سعد

نـکشـــم مـن ایـن جـوان را کـه ونـظـر بـه خـیـمـه دارد شمر

تــو بــکــش کــه وعــده دادی دل مـادرش بســـوزی

ابن سعد

تــو بــکــش کــه وعــده دادی دل خــواهــرش بســـوزی **شمر**

نه، تو بکش که و عده دادی که حســـین شــود جگر خون ابن سعد

تــو بــکــش کــه وعــده دادی دل مــادرش کــنــی خــون شمو

تــو بــکــش کــه وعــده دادی بشــــود ســــکــیــنــه مــحــزون **شم**

تـو بـکـش کـه وعـده دادی دهـدت یـزیـد عـمـارت ابن سعد

نـه تـو بـكـش كـه وعـده دادى دهـدت يـزيـد خـلـعـت *******

على اكبر

ایـــا نـــتـــیـــجـــه امـــیـــدواری احـــبــاب بـــیــا و اکــبــر از پـا فـــتــاده را دریــاب ********

شمر

نسه زمسحشسر زخسدای ازلسی مسی تسرسسم نسه ز زهرا و پیسمبر و عللی می ترسسم ری بهشست است و سروراسست مرا ابن زیاد پسی ایسن کسار مسرا روز ازل مسادر زاد ********

امام حسین سوار بر اسب میشود و کنار نعش علی اکبر میرود امام حسین

یـوسـف گـلـگـون قـبا آه عـلـی اکـبرم گـم شـده در کـربـلا آه عـلـی اکـبرم از دل یعـقـوب پـیـر حـال شـدم بـا خـبرم چـون تـو شــدی سـر جـدا آه عـلـی اکـبرم کـدام گـوشـه مـیـدان کـیـن تـو را وطـن اســت بـده جـواب پـدر گـر ســر تـو در بـدن اســت بـده جـواب پـدر را کـه طـاقـتـم طـاق اســت حـیـات بـر پـدرت یـا عـلـی دگـر شــاق اســت بـه روی مـن عـلـی اکـبـر دو چشــم خـود واکـن مـنـم حســیـن پـدر تـو دلـم تســلـی کـن

امام حسین سر علی اکبر را بر دامن می گیرد

خدا داند که من طاقت ندارم عللی را بر در خیدمه رسانیم جوانان بندی هاشیم بیائید عللی را بر در خیدمه رسانید ********

علی اکبر شهید می شود و یاران امام او را سوار بر ا سب کرده و به سوی خیمه می آورند

شمر

یا حسے ین از چه نشے سے تی تو چنین گرم خیال بلکه از خاطر تو محو شده جنگ و جدال یاورانت همه سیرآب ز شیمشیر و سینان نیست دیگر به دلت ای شه دین هیچ ملال قاسیمت را بفرست ای شه دین در میدان تا شود کشته ز تیغ سیتم قوم ضلال تا شود کشته ز تیغ سیتم قوم ضلال

ابن سعد

قاسسما تا به کی امروز به پی پرده سرایی بخود با لی و به میدان نظر اندازی و بر جنگ نپردازی که تا من گوش کنم سرزنش قوم ستم را و به ارواح معاویه مالعون بداختر بسه جان پسر سعد ستمگر

و دگـر قـطـع كـنـم ســلســلـه احـمـد مـخـتـار هل من مبارز يا حســين قتل تو جايز يا حســين *******

امام حسين

داد از تو کینه جوی جفا گستر ای فلک داری چه فتنها تو به زیر سرای فلک افکنندهای به معرکه دشت کار زار بر خاک نخیلِ قدِ علی اکبر ای فلک

قاسم

امام حسين

صد علیک ای نو گل باغ حسن ای نو گل باغ حسن ای نوسان ای نسهال گلشسن باغ زمسن ای صفیان مکن ای صدخین دامین را پر از مرجان مکن گلر چه دانم مطلبت را سر به سر

www.TaziyehKhani.ir

ســـاز افشـــا ای یــتــیــم خــون جــگــر *******

قاسم

ای عــم تــاج دار و شــه ســرورم خــواهــم کــه جـان خـويـش بـراه تــو بســـپـرم در جــان فشـــانــی تــو مــثــال کــبــوتــرم خــواهــم بــه خــاک غــلـطـم و خــون ريــزد از ســـرم دارم تــوقــعــی کــه ســـازيــم ســـرفــراز در روز حشـــر نــزد خــدا و پــيــمـــبــرم در روز حشـــر نــزد خــدا و پــيــمـــبــرم

امام حسين

ای نـو نـهال باغ حسـن سـرو نـو بـرم روشــن ز عـارض تـو بـود دیـده تـرم دائـم ز روی مـاه تـو تســکـیـن شــود دلـم هســتــی تـو یـادگـار جــمـال بـرادرم از تـیـغ کـیـن چـه گـونـه تـو را مـن نـظـر کـنـم بــر روی خـاک قــد رســایــت بــرابــرم ********

قاسم

عسمو یستیم نوازی بسکسن بسدار جسهان مسرا بسدور سسر طفلهای خسود گسردان اگر چه طفلم و هسستم یستیم ای سسرور مرخصیم بینیما جینیگ لشیکر کافر عیمو ز مین بشینو دسیت مین به دامانیت میکین پیتیم نوازی شیوم به قربانیت ********

نامه ای جهت قاسم آماده شود و به بازوی قاسم بسته شود.

امام حسين

بــگـــذر از ایــن خــیــال ایــا نــور دیــده گــان اِذنــت نــمـــیدهــم بســـوی لشــــکــر خســـان رو کـن بــه خـیــمــه در بـر مــادر بــه شـــور شـــیـن پشــــتــم شـــکســـت داغ عــلــی اکــبــر حســـیـن

قاسم

کنیم چه چاره خدایا دگر به این غیم و شیین که را شیفیع کنیم خدمت امام حسیین که آه آه بیامید بیاد این میحزون نوشیتهای که پیدر داده با دل پرخون غیم دارم عصمو زکیید زمانیه دگر چه غیم دارم بیه خون خویش ز میهر پیدر رقیم دادم بیه خط میهر حسین کن نظاره ای سیرور بید خط میهر حسین کن نظاره ای سیرور میرخصیم بینیما جینگ لشیکر کافر

امام حسين

کسرده رقسم بسرای تسو بساب بسزرگسوار کسی قساسسم سستسم زده زار و اشسکسبار بسر مسن وصیبت اسست که تا شساد سسازمست بسر سسر نبهم تسو را ز وفا تاج افتخار بسرو به جانب میبدان خیدا نبگیهدارت خسدا وجسود تسو را از بسلا نبگیه دارد خسدا وجسود تسو را از بسلا نبگیه دارد

قاسم

شروع به جنگ کردن میکند

قاسم

العطی ای عیم زارم العطی السعطی السعطی السعطی ای دلیف کیارم السعطی رفتیم بیه سیوی لشیکر و آبیم نیمی دهند غییر از سینان و نییزه جوانیم نیمی دهند ********

امام حسين

بیا که در دهنت خاتم رسول مجید گیذارم ای چیمن آرای عیرصیه امیید چه نیست میمکن ایا نور دیده بهرت آب برو که ساقی کوثر کند تو را سیراب

قاسم دوباره جنگ میکند

قاسم

یا صاحب ذوالفقار وقت مدد است یا والد هشت و چار وقت مدد است درهای امید بر رُخم بسته شده یا جد بزرگوار وقت مدد است

شمر

ایا گـروه بـگـیـریــد نــقــد جـانــش را بـه مـاتــمــش بـنشـــانــیـد خــواهــرانــش را ********

قاسم

ایــا نـــتــیــجــه امــیــدواری احــبـاب
بــیـا و قــاســـم از پـا فــتــاده را دریـاب

امام حسين

خـدایــا رفــت از ســـر عــقــل و هــوشـــم صــــدای قــاســـمــم نــایــد بــگــوشـــم *******

قاسم

شـــوم فــدات عــمــو جـان بــرس بــفــريــادم بــكــن خــلاص عــمــو جـان ز چــنــگ جــلادم

امام حسين

مخور تو غصه عمو جان رسم بفریادت کنم خلاص عمو جان ز چنگ جلّادت ********

قاسم

عــمــو فــدای تــو گــردم بــدار دســـت از جــنــگ مــکــن مــقــاتــلــه شـــاهــا دمـــی نــمــای درنــگ

تو جنگ میکنی و جان برفت ز اعضاییم شکست زیر سیم اسیب استخوانهاییم عمو به چشیم یتیمی به من نگاه مکن به ماتیمی به حرم منع اشیک و آه مکن ********

امام حسين

ای نـونـهـال بـاغ حســـن ایــن چـه حـالــتســـت
ای نــور دیــدهتــر مــن ایــن چــه حــالــتســـت
پشـــتــم شـــکســـت از غـمــت ای نــور هــر دو عــیـن
مــرگ تــو هســـت صـــعــبتــر از اکــبــر حســـیـن

نقش قا سم در این لحظه به پایان میر سد و نعش وی تو سط امام به خیمه برده میشود.

شمر حضرت عباس را طلب می کند

شمر

عسباس ایسا پسورِ عسلسی حسیسدر کسرار هسر چند نصسیسحت بسه تسو کسردم مسن غسار از مسن نشست در ایسن دشست گسویسا کسه نسداری خسبسر از لشسسکسر کسفار ایسن سسعسد کسار خسبسردار خسبسردار

ای مسنسقسذ جسراً خسبسردار خسبسردار گسسسسردار گسسسس کیف تسیخ و به دسست دیگر اسسسردار نستردار خسبسردار خسبسردار خسبسردار خسبسردار ********

حضرت عباس

ده رخصـــت جــهاد بـه عــباس يـا اخــا كــارى كــنــم فـغـان عــدو بــر ســـمــا رود ********

امام حسين

دلیم چیگونیه رضیا مییشیود بیرادر جان تیو را بیه جینگ فیرسیتیم بیه سیوی قیوم خصیان بییا کیه روی تیو بیوسیم میکن فیغان و خیروش ز حیرب جیان بیرادر دگیر تیو چشییم بیپوش غیرض اجازه نیداری بیه حیرب این لشیکیر چیرا غیریب بیود اهیل بییت پییغیمیبید******

حضرت عباس

بــزرگــوار خــدایــا دگــر چــه چــاره کــنــم بــه ایــن گــروه غــریــبـان چســان نـظــاره کــنــم شــــوم فــدای تــو ای نــور چشـــم شـــاه زمــن بــده اجــازه مــیــدان اشـــقــیــا بــر مــن

امام حسين

مسكو چنيين سيخان اى برادرم عباس كه نيست رخصت ميدان ايا سيلاله ناس اگر كه كشته شيوى زينبم اسير شود براى كشتن من دشمان دلير شوند رضا مباش كه زينب اسير و خوار شود اسير قوم گروه ستم شعار شود رضا مباش سيكينه شود خرابه نشين رضا مباش كه سيلى خورد ز شمر لعين رضا مباش كه خواهش كنند قوم لئام رضا مباش كه خواهش كنند قوم لئام رضا مباش كه خواهش كنند قوم لئام رخسا مباش كه خواهش كنند قوم لئام

حضرت عباس

کنیم چه چاره خدا دگر به این غم و شین اجازه بهر من زار نیست پیش حسین بیکن زخسرو خوبان کننارهای عبباس بیکار خی مکن استخارهای عبباس نشستهای تن همچون گُل حسین بینی زخسرو سنان پاره پارهای عبباس زخسرب تیبر و سینان پاره پارهای عبباس نشستهای تن اکبر چه گل فتد به زمین بیروی خاک نصائی نیظارهای عبباس بیروی خاک نصائی نیظارهای عبباس چرا دل تو نسوزد به اهل بیت حسین مگر که هست دل از سینگ وخارهایعباس

ز جای خیر بکن جان خود فدای حسین بین بینی بینی خیر کشته شدن نیست چارهای عباس اگر چه رخصت حربیم نیمیدهی آقیا یراق و اسیلحهام پیش کش از آن شیما چون نیست رخصت رخودی تیوای شیاهانی و اسان کنیم خود را هلاک نییزه و تیر و سینان کنیم رو آورم بیه میرقد شیاه نیجیف عیلی مین شیکوه تیو بیا پیدر میهربان کنیم مین شیکوه تیو بیا پیدر میهربان کنیم ییا علی گفتی که درمانی بفریادت رسیم ییا علی گفتی که درمانی بفریادت رسیم ییا علی درمانیدهام آقیا بیفریادم بیرس

علم حضرت عباس آماده باشد

امام حسين

مصریا که روی تو بوسیم مین ای سیلاله ناس علیم چه روی تو بوسیم مین ای سیلاله ناس علیم چه گشت نگون پشت لشکرم شکند خیدا کیند که فیلیک بی برادرم نیکند علیم نگون چه شیود دشیمنان دلیر شیوند پی گرفتنم این قوم شییر گیر شیوند علیم بیگییر برادر تو از ره احسیان علیم بیگییر بیرادر تو از ره احسیان توئی به رتبه علیمیدار لشیکیر اییمان تیوئیی به رتبه علیمیدار لشیکیر اییمان

حضرت عباس

به من بگو عَلَم بی سیاه را چه کنم به من بگو عَلَم اشک و آه را چه کنم عَلَم برای تو خوب است اگر سرت باشد وگرنه خاک بیفرق برادرت باشد ********

امام حسين

مسگو چنیین سیخنان دیدهام مسکن گریان هیزار جان یستیمان مین تبو را قربان خدا گیواسیت ز هیجرت دو دیده تبر دارم تبو را ز اکبیر خود مین عیزیزتر دارم مسکن ز درد جیدائی دو دیده گیریانیم نشیین به دور تبو طیفان خود بیگردانیم ********

طفلان اماده باشند

سكىنە

عــمــو ز عــطــش دلــم كــبـاب اســـت
گــويــا بــه حــرم كــه قــحــط آب اســـت
ســـقــاى حــرم تــو فــكــر مــا كــن
عــمــو نــظــرى بــه طــفــلــهــا كــن
كــردنــد هــمــگــى ز تشـــنــگــى غــش
بشـــنــو هــمــگــى شـــدنــد بــيــهــوش

حضرت عباس

مخور تو غصه عموجان که تامراست حیات بدفع تشانگییت آورم مین آب فیرات بیرادر ایین هیمه اندوه دیدنیم تا کی ز دختیر تو خیجالیت کشیدنیم تا کی سیکیینه آب ز مین خواسیت مین کیباب شیدم ز شیرم آب به پییش سیکیینه آب شیدم چه می شیود که به ضیر آب خانه انفاس زنید سیکه به نقد ای شیهادت عیباس زیده به نقد ای شیهادت عیباس

امام حسين

حضرت عباس

مسخسدرات ز عسبساس هسر کسه رنسجسیسده در ایسن سسفر اگر از مسن کسسی بسدی دیسده کسنسید حضرت عسبساس را حسلال شسمسا

www.TaziyehKhani.ir

كــه اذن جــنــگ گــرفــتــم ز ســـيّــدالشـــهــداء *******

طفلان شکمهای خود را بر روی خاک مینهند

حضرت عباس

بهر طرف که روم راه مین شده بسته سیکیینه بر سیر راهیم ز مهر بینشته ز هیر طرف که روم راه بسته میبینیم سیکیینه را به سیر ره نشیسته میبینیم سیکیینه را به سیر ره نشیسته میبینیم

بلافاصله حضرت عباس سكينه را به خيمه مي رساند

زينب

نشساط روز جسوانی عصسای پسیسری مسن تسو ملی روی به خدا راست شد اسلیسری مین شستنسیدم از پسدر و جسد و مسادرم زهرا تسو را شلهسید کننسند در زملیس کرببلا یسقلیس زبیعد تبو زیلنب زغصله خواهد میرد بیگو که نبعش میرا در میدینه خواهد بیرد؟ کله بسر جینازه زیلنب نیماز بیگندارد؟ بسیسارد به پیهالوی زهرا به خاک بسیسارد بیمالوی زهرا به خاک بسیسارد

حضرت عياس

فخان و آه ازین چرخ دون شعبده باز نشد نصیب دوباره روم به شهر حجاز بیای محمل تو همچو نوکر ای خواهر علم بدوش کشم تا به قبر پیغمبر ********

زينب

قســـم بـه تــربــت پــر نــور مــادر و پــدرم تــفــاوتــی نــکــنــد ازتــو و حســـیــن بــه بــرم مــکــن خــيــال کــه مــن خــواهــر عــزیــز تــوام بــکــن خــيــال نــیــم خــواهــرت کــنــیــز تــوام ********

سکینه و اهل بیت جهت رفتن به میدان آماده شوند

حضرت عباس

خـواهـرا یـکـدم وصـییّت گـوش کـن شــمـع بـرم عـیـش را خـامـوش کـن مــیرود عــباس و از دســت شــمـا مــیشدر در کـربـلا مــیشدرا کـلـثـوم گـیـر از مـن عَـلَم کـن عــلـمداری بشــاه مـحـتـرم غــاشــیـه بـر دوش کـن ای فـاطــمـه دور کـن از خـود ســکـیـنـه واهــمـه دور کـن از خـود ســکـیـنـه واهــمـه دور کـن از خـود ســکـیـنـه واهــمـه گــیـر از مــن ذوالــفــقــار حــیـدری گــن تــو بــر دوش کــن ای فــاطــمــه واهــمـه دور کــن از خـود ســکـیــنـه واهــمـه کــن ای فــاطــمــه دور کــن از خــود ســـکــیــنـه واهــمــه کـــن ای فــاطــمــه دور کــن از خــود ســـکــیــنـه واهــمــه کـــن از خــود ســـکــیــنـه واهــمــه کـــن از خــود ســــکــیــنـه واهــمــه کــــن از خــود ســــکـــیــنـه واهــمــه کـــن از مـــن ذوالــفــقـــار حـــیــدری

جان فدایت ای شه گردون وقار عـرض حـال اســت ايـن بـه تـوســن شــو ســوار ســـرفــدايــت اى امــام مــحــتــرم شـــو روان از پــيــش و بــا اهــل حــرم تا کـه سـيـر قـد و بالايـت كــنـــهســـيــر ايــن قــد دل آرايــت كــنــم ا... اكــبــر ا... اكــبــر، شـــاهــى ســـوار اســـت لشكر يباده، همچون ستاره دنبال ماهاست ياران عرزيزان، شه بي پيناه است حــــيـــدر يـــاور فـــــرزنـــــد شـــمــر ســـتــمــگــر بــر قصـــد شـــاه اســـت بــرگــرد و آقــا بــوســـم ركــابــت، بنگر غلامت چشمش به راه است *****

امام سوار بر اسب میشود و اهل بیت پشت سر او حرکت میکنند امام و عباس یا هم

باز آی تا بگریسیم چون ابر در بهاران کیز سینگ نالیه خییزد روز وداع یاران هیر کیس بیرادر میرد اندر غیم بیرادر بیر حال ما بگرئید ای شیعیان حیدر ********

زينب

فریاد ای عزیزان ما جسماله بی پناهیم در این میان صحرا بی یار و داد خواهیم *******

امام حسين

هــر كــس بــرادرش مــرد انــدر غــم بــرادر بـــرادر بـــرادر بــرادر بـــرادر بـــرادر بـــرادر بــرادر بــرادر بـــرادر بــــرادر بـــرادر بـــرادر بــــرادر بــــرادر بــــرادر بـــرادر بـــرادر بــــدر بــــدر بــــدر بــــدر بــــدر بـــدر بــ

زينب با اهل بيت

عباس با حسینم باشند دیده گریان علی کشته گردد از جور قوم عدوان امام حسن با عباس

انــــيـــس بـــــى كســـــان داد از جــــدائــــى بـــــرادر داد و بـــــيــــداد از جـــــدائــــى ********

زینب با اهل بیت

جـــدائـــى مـــىكـــنــد بــنــيــاد مــا را خـــدا بســــتــانـــد از وى داد مــا را *******

سكينه آماده باشد.

حضرت عباس

مرا که نیست به بر مادری چه چاره کنیم بخیر آنکه گریبان صبیر پاره کنیم اگیر کسه بیود میرا مادری درین صبحرا اگیر کسه بیود میرا مادری درین صبحرا میرا کیفین بنیمود از طریق میهر و وفیا ********

پرچم - مشک و کلاه خود و سپر جهت این قسمت آماده باشد. عباس تو سط امام ح سین کفن می شود و جنگ میکند و به فرات میرود که سکینه جلوی او را میگیرد

سكينه

جــــنــــاب عــــمـــو کــــجـــا روانــــی **عباس**

روم بـــه ســـوی نـــجــف زمـــانـــی سکننه

شــــنــو تـــو جـــانــم ایـــا عـــمـــو جـــان **عباس**

زبـــان حـــالـــت بــــگـــو عـــمـــو جـــان س**گننه**

زمـــا یــــتـــیـــمـــان تـــو ســـــیـــر گشـــــتـــی **عباس**

عـــمـــو چـــه ســـــازد ز تـــیـــر بـــخـــتـــی **سگینه** مـــن ســـــــــم كــش كــنــيـــزت هســــــــم حســـــــــ نــــدارد عاس

تــــنــــم تــــوانــــا بســــــى نــــدارد **سگینه**

بـــــا بــه نـــزد شـــه مـــديـــنــه

عباس

روم مسدیسنسه آیسا سسکسیسنسه موزیک با صدای بلند از بلند گو پخش شود

سكىنە

بسا بسا جسان حسسیسن عسموی مین قربیب است به خیدا یاور نیدارد عسموی مین قربیب است به خیدا یاور نیدارد بیاس عسمو جسان عسباس عسمو جسان عسباس عسموی میادیگیر سیقا نیدارییم عسموی میا دیگیر سیه سیالاری نیدارییم عسموی میا دیگیر علیمیداری نیدارییم تیو مییروی میا دیگیر عیلیمیداری نیدارییم تیو مییروی میا دیگیر عیلیمیداری نیدارییم عیموی بی قربینه چیرا گیریه مییکننی

قربانیت سیکینه چرا گریه میکنی
بیا دورت بگردم بیا دستت ببوسیم
بسیا پسایست بسبوسیم
عسمو دل مین زغیم میرنیجان
از اهیل حیرم تیو رو میگیردان
بینگر پیدرم غیریب و تینهاسیت
تینیها بیه بیر گیروه اعیداسیت
بین و میرو بیه سیوی مییدان
بینشیین و میرو بیه سیوی مییدان

سکینه پس از خواندن 1 شعار عقب عقب می رود و خود را روی زمین می اندازد حضرت عباس او را از زمین بلند می کند و می گوید

حضرت عباس

مسكسن ايسن روا نسبساشسد نــــــاشـــــــد تـــو بـــى وفـــا عـــــمـــــوي تا جان بودم به تن عسمو جان شـــوم زشـاه خــوبـان کـــــی دور حــــق ســــازم زحـــريـــم ولايـــت ديــــن خس____رو ســــازنـــد و جـــدا اگـــر دو حاميي حرم هـمـسه بلافاصله حضرت عباس******* گریسه میکن ایسن روا نیباشد عصموی تیو بسی وفیا نیباشد تیا جان بیودم به تین عصمو جان کسی دور شیوم زشیاه خیوبان سیازم زحیریم حیق حصماییت از خسیرو دیسن شیه ولاییت سیازند جیدا اگیر دودسیتم حیات حیات مخور تیو غصه عیموجانکهتامیراسیتحییات مخور تیو غصه عیموجانکهتامیراسیتحییات به دفع تشینگییت آورم مین آب فیرات

بلافا صله ح ضرت عباس جنگ می کند و به سمت فرات می رود و از بلندگو صدای آب پخش شود.

حضرت عباس

یا صاحب ذوالفقار وقت مدد است یا والد هشت و چار وقت مدد است درهای امید بر رخم بسته شده یا باب بزرگوار وقت مدد است

وقتی حضرت عباس به فرات رسید شمر این شعر را بگوید

شمر

ای گــروه از بــهــر جــنــگ ســـازیــد قــیــام نــــگــــذاریـــد آب را بـــرد انـــدر خـــیـــام دور او را ایــن زمــان ســـازیــد تــنــگ حـمـلـه بـا شــمشــیـر ســازیـد یـا بـه ســنـگ *******

حضرت عباس

فـــرات ای فـــرات ای فـــرات دو دســـتــم جــدا مــیشـــود از بــرات ســـکـــيــنــه کــنــد الــعـطــش از بــرات، فــــرات ای فــــرات ای فــــرات ای فــــرات ای فــــرات ******

از بلندگو صدای نی پخش شود. دستها آماده باشد.

حضرت عياس

فرات از تو دلها پر از خون شده سرشک سکینه چو جیدون شده دو چشه رقیه پر از خون شده فیرات ای فیرات ای فیرات کنند عابدین العطش از برات کنند طلفهای حسین غش از برات فیرات ای فیرات خیاک عالیم به سرت از بهر حسین چرا نسوزد جگرت از بهر حسین چرا نسوزد جگرت و هینوز

ای کاش کربلا نیمیشد گیذرت
ای نیفس با عبیاس میدارا کین
چیون بینوشیم ای خیدا آب زلال
عابدین از تشینگی شیوریده حال
فیرات ای فیرات ای فیرات

ابن سعد

آب بــرداشـــت تــا نــزديــک دهـان تــا بــنــوشـــد لــحـظــه ای آب روان مــنصـــرف از خــوردن ايــن آب گشـــت مشـــک را آب کـرد و بــر مــرکــب نشـــســت *******

از بلند گو صدای نی پخش شود

حضرت عباس

افتاد دست راست خدایا ز پیکرم بر دامن حسین برسان دست دیگرم دستچپمبهجاستاگرنیستدستراست اما هزار حیف که یک دست بی صداست

ابن سعد

ای ســـرور زمــانــه و ای شـــاه بــی نــظــیــر دســت راســـت بــرادر خــود از مــن بــگــیــر ********

حضرت عباس

فــتــاد دســـت چــپــم لا اِلاهَ اِلّـا الــلّــه حســـيــن زحـال مــن آگـاه نـيســت يـا الــلّــه بلافاصله ********

آخر ای قوم جفاجو بدهیدم مهات حرف من گوش دهید ای سیه بی مات دست من قطع شد و پای مرا قطع کنید عوض آب شیما تیر به چشیم بزنید راضیم بند ز بندم بنیمائید جدا نزنید تیر به این مشک که از بهر خدا این امانت ز سیکینه بود و از اصغر جگر هر دو کیاب است که خاکم بر سر

شمر

چـه شــد آن دســت بـلـنـدی کـه بـا آوازبـلـنـد دارم دعــویــت بــود کــه مــن بــازوی حــیــدر دارم *******

شمر حضرت عباس را از بالای اسب می اندازد

شمر

شــها بـگـو كـه ســرت را زتــن جــدا ســازم مــيـان ســـر و تــنــت طــرح دورى انــدازم ********

حضرت عباس

ایسا نستسیسجسه امسیسدواری احسبساب
بسیسا بسرادر از پسافستساده را دریساب
دیسده را وانسکسنسم تسا کسه بسه تسن جسان دارم
بسس خسجسالست کسه ز اطسفسال پسریشسسان دارم

امام سوار بر اسب میشود

امام حسين

بلی قدر چیمین را بیلیبل شیوریده مییدانید غیم میرگ بیرادر را بیرادر میرده مییدانید ز کوشیشهای عیباس و سیکیینه گشیت معلوم کیه قیدر آب را لیعیل لیب پیژمیرده مییدانید غیرقه بیخیون بیرادرم پشیت پیناه لشیکیرم بیی کیس و بیار و بیاورم آه ز بیی بیرادری

امام حسین سر نعش عباس میرود و بلافاصله میگوید

امام حسين

دیده بگشا که طبیبت سر بالین آمد دیده بگشا که حسین با دل غمگین آمد دیده بگشا به بیننم ز چه نالش داری بیبرت چه سالش داری بیبرت چه سالش داری دیده بگشا که طفالان همه غوغا دارند دیده بگشا که طفالان همه غوغا دارند بیبردن آب روان از تبو تیمنا که راند و افضال این آبواًلففنال این وافن از تبو تیمنا این وافن از تبو تیمنال آبواًلففنال همه بید دارند و افضال این آبواًلیفنال آبوا

حضرت عباس

دیده را وا نکنم سر و به خون غلطیده تا نگوین علامیده دیده تا نگویند حسین داغ برادر دیده ملافاصله *******

مرا به خیصه مبر تا که حالتی دارم چرا که من ز سکینه خجالتی دارم سکینه آب ز من خواست من کباب شدم ز شرم آب به پیش سکینه آب شدم ز من بگو به سکینه بدار معنورم برای آب عصو از خجالتت کورم

نوحه حضرت ابوالفضل برسر نعش ایشان خوانده شود قسمت وداع اول امام حسین

www.TaziyehKhani.ir

ای خـواهـر حـزیـن مـن خـون جـگـر بـیـا تـا آنـکـه مـطـلـبـی بـتـو گـویـم مـن از وفـا *******

زينب

ایا به ماتم تو جامه سیهر بسیاه و آه زیعد مرگ تو گردیم قرین ناله و آه زیعد مردن تو زندگی چه کار آید مرا به سر چه زاعد ای روزگار آید بیگو تو مطلب خود را به من برادر جان الیهی آنکه شیود جان مین تو را قربان

امام حسين

وصییتی بیتو دارم کینون مین ای خواهر بید جان فیاطیمه کیز این وصییتیم میگذر رسیده وقت مین از ظلم کیین شیهید شیوم شیهید شیوم شیهید ظلم سیتیمگاری بیزید شیوم میباد آنیکه خیراشیی تیو صیفحه رو را میباد آنیکه پیریشیان کینی تیو گیسیو را بیا شد خیواهیران حیزینت تیو بیار و بیاور بیاش بیه دختیران مین زار هیمچو میادر بیاش نیمیای صیبیر تیو ای خیواهیر وفیا دارم نیمیای صیبیر تیو ای خیواهیر وفیا دارم کینیه نیاچیارم

زينب

به چشه جان برادر کنیم اطاعت تو به جای آورم این لحظه مین وصیب تو اگر شهید شهید شهید شهید در میانه دشیمین بگو چکار کنیم در چنیین مصیبت مین کینی تو امیر به صیبرم ایا برادر جان به جای آورم این لحظه از دل و از جان به جای آورم این لحظه از دل و از جان

امام حسين

روم بــجـانــب مــيــدان خــدا نــگــهــدارت خــدا وجــود تــور را از بــلا نــگــهــدارد ******

امام حسين

هَــلْ مِــنْ ذ'ابَّ يَـــذُبُّ عَــنْ حَــرَم رَســوُلِ الـلّـهِ آيـا كســى هســت كـه دفـع دشــمـن از حـــرم رســـول ا... كـــنـــد آيـا كســى بـود كـه كـنـد يـارى حســيـن

آیــد در ایــن زمــیــن بــه مــددکــاری حســـیــن *******

امام به میدان میرود و علی اصغر در کنار میدان داخل گهواره آماده میشود و صدای گریه از بلند گو پخش شود طلب نمودن علی اصغر

شمر

يـــا حســـيــن كـــن نـــظـــرى

زينب

خصداوندگارا چهه سیازیهم میا نظر کن تو بر حالت طفالها بیر بیر میا و بیر میا نظر کن تو به احوال طفل صغیر بیر زیر زاید و افکینده خود را به زیر ********

امام حسين

چـه واقـع اسـت کـه داری فـغـان و آه و خـروش از ایـن حـزیـن پـریشـان دگـر تـو چشــم بـه پـوش مـگـر نـه امـر بـعـبـرت دهـم مـن ای خـواهـر بسـ بب چه گشــ ته که ریزی ســرشــک غم ز بصــر **********

زينب

ای برادر جان حسین زینب شود قربان تو زینب خونین جگر گردد بلاگردان تو ناله هل من معینت چون ز میدان شد بلند اصیغر از گهواره خود را بر ز مین چون گل فکند یا ز گرما یا عطش یا دوری باب فکار میکند افغان چو بلیل در گلستان زار زار هـر چـه مـیخـواهـم دهـم تســکـیـن بـه قـلـب انـورش
یـا کـنــم ایــنــک تســــــــــا قــلــب زار مـادرش

امام حسين

بسيار غسنده المسكسفسته مسرا زيسنسب كه بسلسكه قطره آبى رسسانه سر لب بسيسار غسنده المسكسفسته مسرا پسيسسم كه بهر اصغر بى شسير خود به تشويشه

سوار بر اسب یا شتر شود و علی اصغر را زیر عبا پنهان کند امام حسین

که ای گروه دغا طفل نازپرورم است این سرور سینه و نور دو دیده ترم است این به طفل بی گنه من دهید جرعه آبی که یادگار به جای علی اکبرم است این اگر به زعم شدما کوفیان گنه کارم نکرده هیچ گناهی علی اصغرم است این نکرده هیچ گناهی علی اصغرم است این

شمر

ای حَـــرْمَـــلَـــتِــبْــنِ کـــاهــــل دون دســـت آر ز آســـتــيــن تـــو بـــيــرون از نـــوک خـــدنـــگ بـــده تـــو آبـــش

www.TaziyehKhani.ir

از تــــــر و ســــنــان بـــده جـــوابــش ******

تیر زیر گلوی علی اصغر بسته شود.

امام حسين

بیچیه نیاقیه صیالیح بیرت ای داور مین نیسیت در رتبیه فیزونتر ز علی اصیغیر مین حکیمتت کرده تیافیا که به خون غرقه شیوی پسیرانیم هیمه در پییش دو چشیمتر مین این قضیا چون به رضیای تو بود باد فیدات سیر مین ایبر مین اصیغیر مین اکیبر مین اصیغیر مین

شمر

امــيــر مـا پســـر ســعـد اى امـام حســيــن بــه روى اهــل حـريــم تــو بســـتــه آب زكــيــن ******

امام حسين

زينب

مسللمانان چه دشت کربلا شد کله بر اولاد پینغمبر چهها شد جان علمه زبرم از چه جدا گشتی تو هلمره باب گرامی به کجا رفتی تو دل مجروح من از هجر چرا خستی تو از چهای بلببل من لب ز نوا بستی تو به کها رفتی تو به کها رفتی تو به کها رفتی و اینک ز کجا آمدهای به کجا رفتی و اینک ز کجا آمدهای با فیغان رفتی و خاموش چرا آمدهای چشیم بگشا و به بین دیده گریان مرا بشتو از دوری خود ناله و افغان مرا

امام حسين

بیا خواهر کفن حاضر نما بهر علی اصعفر که تا غسل شدهم کفنش کنم ای خوا هر مضلطر چه آبی نیست من غسلش به خاک کربلا دارم ز مرگ اکبر و اصعفر رسید بر چرخ فریادم

كفن آماده شود

زينب

کسفنسی بسرای اصسغسربِسبُسرم ز راه یساری کنسم ایسن کفسن به جسسمش ز طریسق غم گسساری ********

امام حسين

لـحـدى بـراى اصـغـر بـكـنـم بـديـدهتـر بـده مـن غـريـب مضـطـر بـده اى خـدا تـو صـبـرى بـه مـن غـريـب مضـطـر ********

سکینه نعش علی اصغر را بر میدارد

سكىنە

تـوبـيـاو ای پـدر جـان و بـه جســـم مــن کـفــنکــن عــوض عــلــی تــو در گــور بــدن ضـــعــیــف مــن کــن *******

امام حسين

بــگـــذار ای ســــکـــيــنــه تــن اصـــغــر صـــغــيــرم کــه بــه خــاک بســــپــرم مــن ز بــرايــش اشــــک ريــزم ********

سكينه

تـو بـیـا و ای پـدر جـان تـن مـن بـه خـاک بســپـار تـن اصــغـر عــزیــزم روی خـاک قــبـر مــگــذار *******

امام حسين

تــو بــیــا و ای ســــکــیــنــه دل مــن ز غــم مــیــازار بــگــذار دفــن ســـازم تــن ایــن صـــغــیــر و افــکــار ********

زينب

جــگــرم كــبــاب كــردى بــه غــمــم شــــتــاب كــردى زغـــم فـــراق اصــــغــر دل مـــن تــو آب كــردى ********

شمر

ای خدا مین در کیجیا میآوی کینیم نیعیش اصیغیر را کیجیا پییدا کینیم چیونکه اصیغیر بیر گلویش تییر خورد غینیچه لیب بیر دوش بیابیش جان سیپرد اصیغیر شییریین زبیان را پیافیتیم بیافیتیم بیافیتیم بیافیتیم بیافیتیم بیافیتیم بیافی جینیان را پیافیتیم بیافی جینیان را پیافیتیم بیافی جینیان را پیافیتیم

یا حسین ابن علی ای پادشاه بحر و بر تا به کی باشی تواند در خیمه گه با چشم تر عرض کردم با تو در اول که بیعت بهتر است جنگ کردن از برایت مایه درد و سر است گوش بر عرضم ندادی آمدی در قتلگاه بی سبب انداختی خود را در مهلکه *******

شمر

یاحسے ین جان گر چه از داغ جوا نان قلب تو پر آذر است با تمام این مصے یبت باز هم بیعت بهتر است دارم به خدمت تو عرضی به احترام گلوش بیدار ای پسید انام با همچو لشکر تو چنان میکننی نبرد ای شاه کم سیاه بده گوش بر کلام بیعت نمیکننی بر امیر جنان یزید فردا یقین بدان اسرا میبرم به شام ای سیبط بوتراب کننم عرض مختصر ای سیبط بوتراب کننم عرض مختصر چون وقت نیست من ندهم ملول این کلام بیعت اگر کننی زبهر تو بهتر است خواهی قبول کن و خواهی نه و سیلام

مصرع شمر با ابن سعد

ابن سعد

هــل مــن مــبــارز ای شــــه بــی خــویــش و اقــربــا شمو

هــل مــن مــبـارز ای شـــه بــی خــویــش و اقــربـا ابن سعد

هــل مــن مــبـارز ای گــهــر مــعــدن و ســـنــی شمو

هــل مــن مــبــارز ای خــلــف شــــیــر کــردگــار ابن سعد

هــل مــن مــبــارز ای کــه زروی و زمــوی تــو پــــدا شـــده ســـوره والــيــل و الفــــحــی شمو

هــل مــن مــبـارز ای کــه زروی و زمــوی تــو ارکــان مــمــکــنــات وجــود اســـت و پــایــدار این سعد

هــل مــن مــبـارز كــه بــه درد غــريــبـت گــريــان تــمــام عــالــم و آدم و كــل مــاســـواى

شمر

هـل مـن مـبارز ای کـه نـمانـد زبـعـد تـو یـک تـن دگـر زیـار و انصـار و اقـربـا ابن سعد

هـل مـن مـبـارز ای کـه بـه شــمشــیـر اهـل کـیـن بـایــد بـه خـویــش زنــی حـال دســـت و پـا شمو

هـل مـن مـبـارز كـه در ايـن دشــت پـرفـغـان امــروز نــوبــت تــو بــود شـــيــر كــردگــار اين سعد

هـل مـن مـبارز ای کـه در ایـن دشــت پـر بـلا اطــفــال تــو اســـیــر بــرم مــن زکــربــلا شمه

هـل مـن مـبـارز كـه در ايـن دشــت پـر فـغـان ســـيــلــى زنــم بــر رخ رخســار كـودكـان شمر و ابن سعد با هم

وبسایت تعزیه خوانی نوغاب - گناباد

www.TaziyehKhani.ir

هـــل مـــن مـــبــارز يـــا حســــيــن قـــتـــل تـــو جــايـــز يــا حســـيـــن ********

امام حسين

امام حسین نوحه زینب مضطرم الوداع را می خواند (دوبار)

زيـــنـــب مضـــطـــرم الـــوداع (۲) مـــهــــربـــان خـــواهـــرم الـــوداع (۲) مـــهـــربـــان خـــواهـــرم الـــوداع (۲) وينب

مسردن از بسهسر مسن بسهستسر از زنسدگسی ای مسسه انسسورم السسوداع (ع) امام حسین

تــا كــه مــن زنــده ام آه و زارى مــكــن (۲) خــواهــر مــحــتــرم الــوداع (۲) زينب

در دم آخـــرت آمـــدی در بــرم تــا بــبـيـنــم رخــت الــوداع الــوداع (ع) المام حسين

- بعد اكبر مرا زندگي مشكل است (٢)
- ديـــــگـــر اى خــــواهــــرم الــــوداع (۲)

زينب

بعد از این زندگی بهرمن مشکل است بی عللی اکیبرم البوداع البوداع (ع) امام حسین

زیــنــب ای خــواهــر مــحــزون تــو بــیـا در بــرمــن انــدریــن لـحــظــه تــو از مــهــر بشــــو یــاور مــن *******

زينب

برادر جان فدای چشم خون ریز گهربارت خبیر از مرگ هر دم میدهی بر خواهر زارت بگو تو مطلب خود را که من اکنون به جا آرم بدان بعد از تو من برگو که رو اندر کجا آرم *******

کهنه پیراهن حاضر شود امام حسین

بـرو بـيـار بـرم كـهـنـه پـيـرهـن خـواهـر كـه پـوشــمـش بـه بـدن ايـن زمـان مـن مضــطـر ********

زينب

تـو بـایـد ای گُـل مـن جـامـه از ثـمـن پـوشــی کـجـا رواســت بـتـن کـهـنـه پـیـرهـن پـوشــی تــو پـادشــاه حــجـازی رواســت بــر تــن تــو مُـهـلـهـل یـمـنی چـون شــه یـمـن پـوشــی مُـهـلـهـل یـمـن پـوشــی ********

امام حسين

شــمـر نـامـی بـه مـن امـروز جـفـا خـواهـد کـرد ســرم از خـنـجـر بـی داد جـدا خـواهـد کـرد از بــرم جـامـه نــو شــمـر بــیـرون آرد از بـرون کـردن ایـن جـامـه حـیـا خـواهـد کـرد ایـن کـهـن جـامـه تــوانـد خـواهـر کـد ایـن کـهـن جـامـه بـه قـدری کـه تــوانـد خـواهـر دفـع گــرمـای بــیـابـان بــلا خــواهـد کــرد دفـع گــرمـای بــیـابـان بــلا خــواهـد کــرد

زينب

مـرگــت آمــدهای زیــنــب جـان بـکــف مــهــیـا کــن بـی حســیـن شـــوی امـروز رو بـه کـوه و صــحـرا کـن ********

امام حسين

جان خواهر كم نصا افغان و آه مى كنند بر ما شصاتت اين سياه صبر كن اى خواهر افسرده حال هست فرمان خداى ذوالجلال

زينب

زینب با حالت دو زانو غش می کند امام بالای سر زینب می روند و پیراهن کهنه را برمی دارد و این شعر را می خواند

امام حسين

بســــم ا... الـــرحــمــن الـــرحــيــم افـوضــوا امـرى الــى ا... ان ا... بصــيـر بـاالـعـبـاد

انا فتحنا لیک فتحا میبینا کیجاسیت جد کیبارم محمد عربی بیبیند آنکه کفن پوش شد حسین علی *******

در این لحظه امام ح سین پیراهن کهنه را روی زمین پهن می کند و با شمشیر سوراخ می کند و آن را می پوشد

امام در این لحظه بالای سر زینب می نشیند

بــگـــذار ســـر بــه زانــوی بــی کــس بــرادرت بــاشــــم حســـيــن تــو بــنــگــر بــر بــرادرت *******

زینب در این لحظه به هوش می آید

زينب

یا حسین زینب بمیرد تا نبیند مردنت ای بیراهنت ای بیراهنت

یا که این پیراهن خود از تن خود دور کن یا بیا این زینبت را زنده اندر گور کن *******

مصرع های امام حسین با زینب

امام حسين

وصـــیــت از ســـه ره دارم شـــنـو یـک یـک ایـا زیـنـب زینب زینب زینب

بیان فر ما وصـ یت را چه هســت مطلب چه هســت مقصــد امام حسین

کے اول چےون ززیے افتے مینه از خیصه پا بیےرون زینب

به چشــم ای زینت جنت دوم مطلب به من برگو امام حسین

زینبم دوم چون من شــوم کشــ ته مکن صــورت مکن گیســو **زینب**

به چشـــم این هم شــنیدم از ســوم بر گو به این محزون امام حسین

(زینبم داغ برادر مشکل است)

ســوم نا له مکن چندان که دشــهن با خبر گردد

زينب

چـه سـازم ای بـرادر جـان ززیـنـب بـخـت بـرگـردد امام حسین

نسازم مذعت از گریه (گریه کن زینب) ولی آهسته آهسته زینب زینب

حسین داغ برادر سے خت است – داغ جوا نان سے خت است نشاید گریه آهسته ولی با ناله پیوسته امام حسین

(تو حق داری خوا هر) و لیکن طعنه دشـــ من بود مشـــ کل زینب

پـس ای ســرور تـو زیـنـب را نـمـا زنـده مـیـان گـل امام حسین

صــبوری پیشــه کن جا نا (خدا صــابران را دوســت می دارد)
تــــو ای نـــور دو چشـــمــانـــم
زینب

به چشــم صــ بر می کنم حســ ین این هم شــ نیدم لـــیک عــرضـــی از تــو خــواهـانــم امام حسین

بفرما مطلب خود ای گلستان حیا را گل

زينب

آ قا ز مر گت چون خبر یا بم بگو ای خوش نوا بلبل امام حسین

خوا هر ســه آثار اســت بر قتلم شــنو یک یک ایا زینب **زینب**

بــگــو اول چــه بــاشـــد ای عــزیــز جــان پــیـغــمــبـر امام حسین

کـه اول چـون ززیـن افـتـم زمـیـن در لـرزه مـی آیـد زینب

ای وای دوم را گو برادر جان غصم در غم بیافزاید امام حسین

دوم خــورشـــیــد گــردد تــار و خــون از آســـمــان بــارد **زینب**

یا رسـول ا... سـوم را گو برادر جان رسـول انس و جان آید امام حسین

ســـوم آیـد بـه خـیـمـه ذوالـجـنـاحـم کـاکـل پـرخـون زینب

امان از درد بی برادری

رســـد گـر مــرگ بـر زيـنــب مــرا شـــايــد بـود نـيــكــو

امام حسين

زجای بـرخـیـز ای زیـنـب نـه وقـت گـریـه و زاری اســت حســ ین تنها و بی یاور تو را و قت مدد کاری اســت *******

پیراهن کهنه را به امام حسین می دهند و امام روی صندلی بنشیند در این لحظه کودکان جلوی ذوالجناح را بگیرند و روی زمین بخوابند امام حسین

بسیسا زیسنسب عسزیسزانسم بسه بسر گسیسر چسو قسمسری کسودکسانسم را زیسر پسر گسیسر *******

سكينه

شـــوم فــدای تــو ای قــبـلــگــاه مــن بــابــا
ســـرور ســـیـنــه و پســـت و پــنــاه مــن بــابــا
مــیــان بــه عــزم ســـفــر بســـتــهای ذبــیــح ا...
بــهــر کــجــا کــه روانــی مــرا بــبــر هــمــراه
چــه از ســـتـــزه اعــدای دون اســـیــرم مــن
دعــا نــمــای پــدر جــان دگــر بــمــیــرم مــن
دعــا نــمــای پــدر جــان دگــر بــمــیــرم مــن

امام حسين

سسکینه سسوخت کلام تو استخوانم را غسم تو داد به باد فننا روانم را هسنسوز با پسدرت آرمسیسدهای بابا هسنسوز درد یستسیسی نسدیسدهای بابا به قستالگاه ندیسدی هسنسوز پسیسکسر مسن

به نـوک نـیـزه اعـدا نـدیـدهای ســر مـن نـرفـتـهای تـو بشــام و نـدیـدهای از عـدوان زنـد یــزیـد مــرا چــوب بــر لــب و دنـدان ********

مصرع سكينه با امام حسين

سكينه

پــس ای پــدر بــنــمــایــم روانــه ســـوی وطــن امام حسین

تــو را وطــن بــود ایــنــجــا کــه مـــیرود ســــر مــن سگینه

مـرا بـبـر بـه مـديـنـه بـده ز غصــه نـجـات امام حسين

مدیـنـه رفـتـن تـو در حـیـات مـن هـیـهـات سکنه

اگــر حــيــات نــبــاشـــد تــو را نــخــواهــم جــان امام حسين

صـــبـور باش مــزن آتشـــم بــه خــرمــن مــن

سكينه

چــگــونــه روز غــم خــويــش را نــمــايــم شــــب امام حسين بـقصـــه تـو تســـــــــــــــــــ اســــت عــمــه ات زيــنــب سكينه

تــو را بــيــاد بــيــارم چــه ســــازم ای بــابــا امام حسین

پـدر تـو راســت ز بـعـدم جـنـاب زيـن الـعـبـا سكينه

مــرو مــرو بــه فــدايــت بــه جــانــب مــيــدان امام حسين

برو به جانب خیمه مکن تو آه و فغان

سكينه

به هر کجا که روی ای پیناه خیلیق ا... مرا برای رضای خیدا بیبر هیمراه مرا بیبر که چو اُفتی به خاک از مرکب خیبر بیباورم از بهر عیمهام زیبنب که زود آیید و نیعشت ز خاک بیردارد به یک کیناره برد او به خاک بسیبارد

امام حسين

اگـر تـو را بـبـرم بـا خـودم ســـکـيـنـه مـن دمــی کـه شــمـر نشــيـنـه مـن دمــی کـه شــمـر نشــيـنـه مـن در آن زمــان تــو چــکــار خــواهـــی کــرد

www.TaziyehKhani.ir

بـه غـيـر نـالـه و افـغـان چـكـار خـواهـی كـرد

سكينه

چـنان نیـم کـه ز تـو دفـع شــر نـاس کـنـم
تـوانـم آنـکـه بـه شــمـر آیـم الـتـمـاس کـنـم
که شــ مر چو نکه به طفل ســه ســا له ات نگرد
کـنــد تــرحــم و از کشـــتــن تــو درگــذرد
بــه داد مــن نــرســـد گــر زکــوفــیـان احــدی
تــوان آنــکــه بــگــویــم یــا عــلــی مــددی

امام حسين

کے جا روم چے کے نہم ای خدای عالی میان ز گفتگوی سے کینے فتد شرارہ بہ جان بیا تو زینب محرون زار خست جگر بیر بہ خیمہ تو اکنون سے کینے را خواہر *********

زينب

بكن وصيبت او را به من كه تابم نيست اگر كه خواهش آبى كند جوابم چيست اگر سكينه پدر خواهد از من محزون اگر سبخينه پدر خواهد از من محزون جواب او چه بگويم من ای شهه دوران

شروع نقش رقيه

رقيه

امام حسين

چـرا ای دخــتــرم بـا چشـــم پــر خــون ز خــيــمــه آمــدی ايــن لــحـظــه بــيــرون ********

رقيه

زتــو یــک مــطــلــبــی دارم روا کــن از آن دم رو بــه ســـوی اشـــقــیــا کــن *******

امام حسين

رقيه

بــود ایــن آرزویــم بــا دل ریــش کـــه بــگـــذاری مـــرا بـــر زانـــوی خـــویــش *******

امام حسين

بسيسا بسنشسيسن بسه دامسانسم رقسيسه عسزيسز مسو پسريشسانسم رقسيسه بسيسا خسواهسر ز احسسان بسيسا خسواه و نالان بسگسيسر ايسن طسفسلسک مسحسزون و نالان ********

بلافاصله مصرع امام با زينب

امام حسين

بـــيـــا زيـــنـــب بـــه نـــزدم زار و مـــحـــزون **زينب**

چــه فــرمــايــش بــرادر بــا مــن اكــنــون

امام حسين

بیا یک لحظه روی هم ببینیم امام حسین

وصــــيـــت از يـــتـــيـــمـــان اســــت و زيـــنـــب زينب

بـــــان فـــرمــا بـــرادر چـــيســـت مــطـــلــب امام حسين بــه جــان مــن بــه ایشـــان یــاوری کــن زینب

بــــــا ایـــن غصــــه را از دل بـــری کـــن امام حسین

ســــکـــيــنـــه را ســـــپـــردم بـــر تــو خـــواهـــر زنن

عـــــزيــــزش دارم ای جــــان بــــرادر **امام ح**سين

دلــم ســـوزد کــه بـعــد از مــن اســـيــر اســـت **زينب**

بالی بعد از تو خوار و دستگیر است

امام حسين

بــه جــان مـــن تـــو او را دوســـت مــــىدار زنف

رضـــا کــی مــیشـــوم پــایــش خــلــد خــار امام حسین

نــگــویــد کــس کــه بــابــش مــرده بــاشــــد زينب

نــه بــگـــذارم کــه دل افســـرده بــاشـــد امام حسین

مـــبــادا كـــس زنـــد ســـيــلـــى بـــه رويــش زينب

بے جان تے کے میں دارم نیکے ویے ش امام حسین

یـــکـــی دیـــگـــر وصــــیـــت بــا تـــو دارم **زینب**

بــــگـــو مــطـــلـــب فـــدایـــت جـــان زارم امام حسین

بــه صـــغــرا بــر پــيــامـــم ای مشــــوش **زينب**

الهی طفل احدی در غییر موسیم یتیم نشیود

امام حسين

بــــگـــو گـــرديـــد خـــلـــف وعـــده فـــرزنـــد **زينب**

زدی بـــر خـــرمـــن صــــبــر مـــن آتـــش امام حسین

بـــگـــو اکـــبــر شــــهـــيـــد اشــــقـــيــا شـــــد **زينب**

بـــود او در فـــراق بــاب در بــنـــد امام حسین دگــر چــون آب نــوشـــی کــن ز مــا يــاد زينب

امام حسين

بسيار زيسنب غسمديده ذوالجسنساح مسرا بسراى حسرب مسهسيّسا نسمسا سسلاح مسرا غسريسب مسانسدهام و بسى كسسم در ايسن مسيسدان عسلاج نسيسست ايسا اهسلسبيست سسرگسردان كسسى نسمانسده بسگسيسرد ركساب ايسن مضسطسر ز جسور ظللم لعسيسنان شسوم بسداخستسر

زينب

غــم مــخــور زیــنــب غــمــدیــده رکــابــت گــیــرد شــــهــربــانــوی دو بــازوی جــنــابــت گــیــرد فــاطــمــه آیــد و بــا دیــده گــریــان آقــا بـا ســـکــیــنــه جــلــو اســـب عــقــابــت گــیــرد ********

امام حسين سوار اسب مىشود

امام حسين

چـه شـد عـباس تـا گـيـرد ركـابـم كـجـا شـد اكـبـر عـالـى جـنـابـم عـنـان مـركـبـم قـاســم بـگـيـرد

زينب

حسین برادر زینب معین و یار ندارد غیمش برون ز شیمار است غیم گسار ندارد ز بیکسی کند افغان چرا فغان ننیماید علی اکسیس کارد نیدارد علی اکسیس نامسدار نیدارد روم رکاب حسین یا که بازویش گییرم کینون بوقت سیواری رکاب دار ندارد حسین پیش برو صف کشیم از عقب تو حسین پیش برو صف کشیم از عقب تو که این سیعد نگوید حسین سیاه ندارد

امام حسين

وداع میکنیم ای اهیلیبیت عصیمت مین رسیده است کنیون نوبت شیهادت مین

وصییتی است مرا با تو ای سیتم دیده بیگوش جان بشینو خواهر الیم دیده بیه شیام و کوفه نگهداری بیتیمان کن بیه هر بلیه پرستاری اسیران کن علی الخصوص به طفلم سیکینه مضطر علی الخصوص به طفلم سیکینه مضطر چرا که هست پریشان ز داغ هیجر پدر وم به جانب مییدان خدانگهدارت خدا وجود شیما از بالا نگهدارد

زينب

مسرو مسرو کسه فسلسک کسارش اعستسبسار نسدارد مسرو کسه بسی گسل رویست دلسم قسرار نسدارد عسزیسز مسن چسه مسقسابسل شسسدی بسه لشسسکسر دشسسمسن بسگسو کسه خسواهسر مسن تساب انستسظسار نسدارد ********

امام حسين

بـس اســت نـالـه ايـا اهــلـبـيـت پـيـغــمــبـر كــه مــن روم بــر زيــن الـعــبـا بــديــدهتــر ********

*******نقش امام سجاد شروع مي شود

نقش امام سجاد شروع میشود، امام سجاد در رختخواب است مصرع امام سجاد با امام حسین

امام سجاد

عــلــیــک ای بـعــد مــن بــر بــی کســـان یــار امام سجاد

چـه حـالســت ایـن بـه مـن بـرگـو پـدر جـان امام حسین

چـــگـــويـــم بـــهـــر تــو قــلــبــم شــــده خــون امام سجاد

بـــــگـــو از حـــال عـــبــاس عـــمـــويـــم امام حسين

عــمــویــت کشـــتــه شـــد در پــیــش رویــم امام سجاد

چــرا اکـــبــر نـــکـــرد از مـــن عــــــادت امام حسین

عــــــادت افـــتــاد انـــدر قــــــامـــت امام سجاد

صــــریــحــاً گــو تــو حــال اکــبــر زار

امام حسين

نــگــویــم چــون کــه هســـتــی زار و بــیــمــار امام سجاد

بــگــو بــا مــن عــلــى اكــبــر چــه هــا شــــد امام حسين

در حال خوابیده این قسمت را میخواند

امام سحاد

ای خدایا چون کننیم مین زیبن الیم نییست و دیگر طاقتیم زیبن رنیج و غیم عصمه جان زیبنیب بیفریادم بیرس جیز تیو مین دیگیر نیدارم دادرس عصمه جان آور تیو شیمشییر و عصیا تیا کینیم جانیرا بیه باب خیود فیدا ********

زينب

ای تــو بــیــمــار عــلــیــل بــی نــوا بــی نــوا بــی تــو شــمشــیـر و عصــا مــیکــنــم ایــن لـحـظـه حـاضـــر در بــرت جــان مـــن بــادا بــقـــربــان ســـرت ********

امام سجاد در این حال بلند می شود و به حالت نیم خیز و تکیه بر عصا و شم شیر می دهد و به سمت میدان می رود و خود را با دو زانو بلند می کند و روی زمین می اندازد و این اشعار را گفتگو می کند: امام سجاد

بیین که باباییم چنیین بی یاور است دستگیر آن گیروه کیافیر است مییروم سیازم فیدا ایین جسیم زار بیین که باباییم نیدارد هییچ و یار بیین که باباییم نیدارد هییچ و یار چیون نیباشید قبوت رفتین میرا مییدهیم مین تیکییه آنیدم بیر عصا مییکنیم مین جینگ با شیمشییر و تیر مییزنیم بیر جیان اعیدا رستخییز مییزنیم بیر جیان اعیدا رستخییز

عمامه ای جهت انتقال حکم امامت به امام سجاد آماده باشد امام حسین

مرو به جانب میدان ایا علیل فکار که یادگار تو هستی ز من ایا بیمار بیا که علم امامت به توکنم تعلیم بیا که ارث ولایت به تو کنم تسلیم بیا که تاج لعمرک گذارمت بر سر دگر عبای رسول خدای را نما به بر بیا که خاتم جدت کنم در انگشتت بیا که خاتم جدت کنم در انگشتت زبعد من تو به ارباب دین امامت کن مسوالییان مسرا سسوی حق دلالت کن روم به جانب میدان خدا نگهدارت خدا وجود شیما از بالا نگه دارد ********

امام سوار بر اسب می شود و به میدان می رود

زينب

مهلاً مهلاً يابن الزهرا ـــ يابن مرتضى اى بسرادر انــدكــى آهســتــهتــر تــ و را بار دگـر تــار و يـاور الــفــراق اى زار و مضــطــر الــفــراق الــفــراق اى زار و مضــطــر الــفــراق ********

امام حسين

خـطـاب مـن بـتـو اى زيـنـب حـمـيـده سـيـر چــرا ز خــيــمــه بــرون آمــدى بــديــدهتــر *******

زينب

وصییتی بینیمیوده اسیت میادرم زهرا که چیون کینی تیو وداع حیرم به کیربیلا در آن دمیی که نشییند حسیین بیر میرکیب بیبیوس از عیوض مین گیلیوی او زیینیب چیرا که تشینه حسیینم شیهید خواهد شد

www.TaziyehKhani.ir

شــهــيــد ظــلــم ســــپــاه يــزيــد خــواهــد شـــد

امام حسين

عــمــل نــمــای بــه حــکــم وصـــیــت مــادر بــجــای مــادر ایــا زیــنــب الــم پــرور ********

زينب

بـــرادر جـــان بـــقـــربـــان گــــلـــويـــت كـــه روح آيـــد بــجــان مـــن ز بــويـــت الـــهـــى مـــىشـــدم مــن پــيــش مــرگــت كـــه جــان را مـــىكـــنــى قـــربــان امـــت

امام حسين

زیسنسب حسزیسن مسن خسواهسرا خسداحسافسظ
ای بسغسم قسریسن مسن خسواهسرا خسداحسافسظ
مسوسسم جسدائسی شسد وعسده خسدائسی شسد
روز بسی نسوائسی شسد خسواهسرا خسداحسافسظ

زينب

ای بــرادر زارم مــن بــغــم گــرفــتــارم بــيــن تــو حــالــت زارم چــون دل از تــو بــردارم ********

امام حسين

www.TaziyehKhani.ir

غــرض كــه جــمــلــه اهــل حــرم خــداحــافــظ بــــلاكشـــــان ديـــار بـــلا خـــداحــافـــظ *******

امام حسین سوار اسب میشود

زينب

هست محنتم بسیار بعد تو ایا افکار میروم سیر بازار ای حسین خدا همراه گر چه یار طفلانی یار غم نصیبانی غم خور یتیمانی ای حسین خدا همراه فلافاصله *******

ای حسین رفتی و دست از زینبت برداشتی همیچو زینب خواهری را در بلا بگذاشتی مییچشی جام شهادت یک زمان آهستهرو میکننی تعجیل آخر خواهری هم داشتی ********

امام حسين

راست میگویی همین یک خواهری را داشتم همیچو زینب خواهری را در بلا بگذاشتم نیست چاره غییر رفتن در میان دشتمان جان خواهر مین تو را با طفلها بگذاشتم **دلافاصله** *******

انـــیــس بـــی کســـان داد از جــدائـــی بـــرادر داد و بـــی داد از جــدائـــی

جـدائــی مــیــکــنــد بــنــیــان مــارا خــدا بســـتــانــد از وی داد مــا را امام حسین

غــرض كــه جــمــلــه اهــل حــرم خــداحــافــظ
بـــــلاكشــــــان ديــــار بـــــلا خــــداحـــافـــظ

سوار بر اسب میشود و سکینه میرود و سر به سم جلو اسب میگذارد و پاهای اسب را میگیرد

امام حسين

سكينه

با با جان پیاده شــو شــها از اســب بنگر بر رخ ما هم *****

امام حسين

پیاده گشتیم ای بابا تو را گریان نمی خواهم سکینه ام جگرم را کباب کرد خستسد www.TaziyehKhani.ir

چــرا زخــيــمــه بــرون آمــدى تــو اى بــابــا *******

سكينه

بابا بیا با هم بریم از اینجا بوی خون میاد خبردارم که غییر غم کستی سیراغم نیمیاد با با این همه لشی کر واسیه چی حلقه زد ند به دور ما شیمشی برا و نیزه ها رو به ما نشیون میدن چرا؟ عصمه چیرا به کیربلا اینهمه لشیکر آمیده بیرای کشیتن حسین شیمیر سیتمگر آمیده بیبین که دخترت میگه بابا بریم تا مدینه سیکینه طاقت نداره سیرت رو رو نی ببینه

ای باب حرزیان بلی قریانه خواها می ایسی قریانه خواها زریان بلی می کانیا می کانیان می کانیان در می کانیان در می کانیان در ایست که بلید کان ایست که کانیان کان

امام حسين

بیا نشیین بیکینارم دمی نیمای قیرار ز گفتگوی تو در قلب من گرفته شیرار که دسیت خویش کشیم این زمان بصورت تو ز خاطرم نرود ای پدر محبت تو بسه تسکیین دلیم یاران بیجوئید دعائی میکنیم آمیین بیگوئید دعائی میکنیم آمیین بیگوئید الیهای طیفیل بسی بابا نیباشد یستیم زار در دنیا نیباشد بیشته******

سکینه با رقیه جلوی امام را می گیرند و این اشعار را می خوانند زعفر جن برای ورود به میدان آماده باشد

سکینه و رقیه

خواهر جان رقیه: بیا بریم یک بار دیگر صورت بابا را ببینیم

بابا جان حسین نمی خواهم مانع رفتنت بشم

بابا جان حسین صبر کن یکبار دیگر صورتت را ببوسیم

بابا جان حسین نرو میدان

اینا می کشنت

اینا رحم ندارند

بابا جان حسین ما دلمان تنگ میشه برات

بابا جان حسین اینا رحم ندارند اینا عمو عباسمون رو کشتند

اینا علی اکبرمون را کشتند

اینا علی اصغرمان را کشتند

اینا رحم ندارند

اینا تو رو هم می کشند

بابا جان حسين، تشنمه

امان از تشنگی

بابا جان آب می خوام

امام به سمت فرات می رود تا برای آنها آب بیاورد دوباره سکینه و رقیه می ورند جلوی امام را می گیرند و شروع به خواندن می کنند

نه – نه

با با نرو اینا می کشنت

ما یتیم می شیم

ما دیگه آب نمی خوایم نرو میدان اینا رحم ندارند

و روی زمین می افتند

امام ح سین سکینه و رقیه را در بغل می گیرد و آنها را به خیمه بر می گرداند

اسب آماده باشد که امام سوار بر اسب شود

امام حسين

هـــل مـــن نـــاصــــر يــنصـــرونـــی
و هــل مــن مــعــيــن يــعــيــننــــی
آیــا کســــی بــود کــه کــنــد یــاری حســـیـن
آیــد در ایــن زمــیــن بــه مــددکــاری حســـیــن

ورود زعفر جن

لشـــکــر جــنــی هــمــه بـا شـــوق و نــاز گــر کــه بـخــواهــیــد و شـــوی ســـرفــراز رو بکنید در بر شــاه ح جاز جمله بگویید و به فخر و نیاز

مِنا منتمني بنمسر تنو ينار أمندينم سحر به کف از بسمسر نصحار آمدیسم با هـمـه شـوق و شـعـف جـنـيان آمسده از بسئسر السم ایسن زمسان کــه کــنــم در ره تــو ارمــغـان جان و تن خویش و شود استحان مسا مسمسكسي بسمسر تسو يسار أمسديسم سحر به کف از بسمسر نصحار آمدیسم ای شـــــه دیــــن زاده *حــــیــ*ـدر بــرتــو ايــا ســـبــط يــيــمــبــر ســــــلام در صـــف ایــن فــرقــه كـافــر مانده چنین بی کس و پاور سلام ما هسمسگسی بسمسر تسو یسار آمسدیسم بسه كسف از بسمسر نصسار امسديسم *****

امام حسين

ای تـو مـحـب مـن مضـطـر عـلـیـک
بـر تـو شـفـیعـم صـف مـحشــر عـلـیـک
چـون کـه تـویـی شــیعـه ی حـیـدر عـلـیـک
نـام و نصــب کـن تـومــقــرر عـلـیـک
گــریــه نــمــا بــر مــن و بــر حـال مــن
رو بــه وطـــن بــاش عـــزادار مــن

ز عفر

امام حسين

رحصت حق بر تو جوان مرحبا باد به تو خیا جاد به تو خیا باد به تو خیا جهان مرحبا خییا ملک گریه کنتان مرحبا از غیم سلطان جهان مرحبا مرد گریه نیما بر من و برحال من و برحال من رو به وطن باش عیزادار من رو بید******

ز عفر

امام حسين

نسيسست اجازه زمسن اى بيا وفيا بيهر شهر شيما در صيف قيوم دغيا جينگ كينيد بيا سيپه اشتقيا نسيست به مسن يار به دشت بيلا كريه نيما بير مين و بير حال مين رو بيه وطين بياش عيزادار مين رو بيه وطين بياش عيزادار مين

ز عفر

وای و دو صــد وای از ایـن مـاجـرا
بـی کـس و لـب تشــنـه شــه کـربـلا
مـانــده غــریــب از ســتــم اشــقــیـا
اذن جــهـادم نــدهــد ای خــدا
وا همگی بـهـر تـو یـار آمـدیـم
ســر بــه کـف از بـهـر نصــار آمـدیـم

امام حسين

در کے انے دیاں فانے فانے فی انے فی میں زنے دہ بیاشے در سے نیاری پیپیری اکے بیار بیار میں بیار میں بیار کے انے فی انے فی میں بیار کے در ک

کـــن گـــريـــه بـــر مـــن تــا مـــی تـــوانـــی ******

در این لحظه جنیان مرتب بازوی امام حسین را می بو سند و از صحنه خارج می شوند.

امام حسين

ني محزون نواخته شود چند لحظه

من حسینم من حسینم من حسینن من حسینم جد من پیغمبر است مادرم زهرا عصویم جعفر است قاتال الکفار پرور حییدرم منظمهر ذات خیدای داورم ذوالفارم ذوالفاقار مرتضی است امام جنگ میکند و به فرات میرود تا آب بخورد که از بلندگو صدا پخش می شود و امام را از خوردن آب منع میکند (ای حسین، تو در حال نوشیدن آبی و حال آنکه لشکر به خیام حرمت حمله کرده است) امام از فرات بر میگردد و در حال جنگ کردن از اسب به زمین میافتد

امام حسين

طاقت و تاب و توان رفته گر از اعضایم بر سر راه شما بر سر زانو آیم بر سر حراحت به تن از خنجر کاری دارم نه به دل تاب و نه طاقت به سرواری دارم

غــم جـان دادن عـباس جـوان پـيـرم كـرد كســتن اكـبر نـاكـام زمـيـن گـيـرم كـرد ای ســتـمـگـر ســپه كـوفـه و ای لشــكر شــام حـال كـز جـور شــمـا زنـدگـيـم گشــت تـمـام بـا شــمـا فـرقـه فـارغ ز خـدا و ز رســول الــتـمـاســيســت مـرا گـر بـنـمـائـيـد قـبـول گـر بـنـمائـيـد قـبـول گـر بـنـمائـيـد قـبـول گـر بـنـمائـيـد قـبـول گـر بـنـمائـيـد قـبـول گـر بــــد از آب جـوابـم نـدهـيـد گـر بــگـويـم ســخـن از آب جـوابـم نـدهـيـد گـر بـمـيـرم ز عـطـش جـرعـه آبـم نـدهـيـد لــــد لــــد از بــمـيـرم ز عـطـش جـرعـه آبـم نـدهـيـد الــــک تـا نـرم تـنـم از ســـم مـركـب نـكـنـيـد از جـفـا روی بـه ســوی خـيـمـه زيـنـب نـكـنـيـد از جـفـا روی بـه ســوی خـيـمـه زيـنـب نـكـنـيـد

عبدالله از خواب بیدار می شود و از روی صندلی به اطراف نگاه میکند و میگوید:

عبدالله

عمه جان زینب: عمویم به کجا رفته

زينب

جان عــمــه عــمــويــت بــه ســـفــر رفــتــه *******

عبدالله

یا رب چـه بــیــنــم در دور دوران حــدوان حــدوان پــا رب فـــتـاده لــرزش در افـــلاک

وبسایت تعزیه خوانی نوغاب - گناباد

www.TaziyehKhani.ir

گـــويـــا عـــمـــويـــم افـــتـــاده در خـــاک بـــايـــد روم مـــن بـــيــنـــم چـــگــونـــه افـــتـــاده بـــر خــاک آن پـــيـــکـــر پـــاک ********

امام حسين

ای خــواهــر مــن ای زیــنــب زار عـــبــدالـــه آمـــد او را نـــگــه دار ********

زينب

ای جـان عـمـه قـربـان نـامــت قـربـان نـام و سـوز كــلامــت *******

عىدالله

عــمــه نــظــر كــن از جــور عــدوان گــرديــده مــحشـــر در ايــن بــيـابـان عــمــه رهــا كــن بــاشـــد عــمــويــم تــنــهــا و بــى كــس در ايــن بــيـابــان ********

امام حسين

تــرســـــم کــه گــردد او کشــــتــه از کــیــن ای جـــان خـــواهـــر او را نـــگــهــدار **زینب**

بــرگــرد و عــمــه از جــنــگ عــدوان مــنــمــای و عــمــه رو در بــيــابــان طــفــل يــتــيــمـــی ای غــم رســـيــده دشــــمـــن نــدارد رحــمـــی بــدوران ********

عبدالله

بــردار و عــمــه دســـت از مــن زار بــنــگــر عــمــويــم در جــنــگ اشـــرار عــمــه رهـا كــن بــايــد روم مــن بــاشـــد عــمــويــم در چــنــگ دشـــمــن *********

زينب

ای بـــارالـــهــا طــفـــل حســــن را مـــیبــاش و حـافــظ از جــنــگ عــدوان ********

عبدالله خود را در بغل امام حسین میاندازد

عبدالله

ای عــمــو جــان ز چــه ایــن دشـــت بــلا آمــدهای تـــیــر مـــیبــارد ازیـــن قـــوم چــرا آمــدهای *******

عبدالله

آمدم تا که به دامان تو بی سیر گردم کُشیته گردم به فیدای عیلی اکیبر گردم جان عیمو به حرم جای شیما خالی بود عابدین بی کس و بی بسیتر و بی بالین بود ********

امام حسين

ای عـمـو جـان تـو چـرا آمـدی از خـیـمـه بـرون کـن نـظـاره تـو بـه ایـن دشــت چـرا آمـدهای *******

عبدالله

این بدان جان عصو من به فدا آمدهام به ملاقات تو از پرده سرا آمدهام *******

امام حسين

بهر من کشتن عباس و هم اکبر کافی است بلکه اینجا تو عمو جان به وداع آمدهای *******

عىدالله

آمدم جان عصو جام شهادت نوشه خدمتت جان عصو از دل و از جان کوشه این بدان جان عصو تا جان ندهم من نروم هرگز از نزد تو ای خسرو خوبان نروم اکبر و قاسم همه رفتند عصو اکبر و قاسم همه رفتند عصو گننهم چیست که من از پی ایشان نروم

امام حسين

باللّه از زخم سنان قوت بازویم نیست گر چهای جان عمو تو به منا آمدهای *******

شمر

بــرگــو ز نــامـــت ای طــفــل مــهــجــور مــن مـــینــمــایــم ســـر از تــنــت دور *******

شمر عبدالله را میگیرد و دور میدان میچرخاند و لبا سهایش را بر تنش پاره میکند

عبدالله

بتو ای شیمر سیتمگر که بگردی آگاه مین یتیم حسینم اسیم مین هسیت عبدالله عمویم هسیت حسین کیز دل و جان میگوید

وبسایت تعزیه خوانی نوغاب - گناباد

ذكـــر لا حـــول ولا قـــوهٔ الا بــالله *******

www.TaziyehKhani.ir

شمر

خــدا بــه داد غــريــبـان كــربــلا بــرســـد خــدا بــه داد يــتــيــمــان نــيــنــوا بــرســـد يـا حســـيــن خــوب نـگـه كــن كـه بســـوزد جـگــرت ********

عبدالله

یاا بن الخبیثه در پیش رویم خواهی ببری سـر از عمویم عبدالله

یستسیسمسی داد و بسیسداد از یستسیسمسی اه و فسریساد از یستسیسمسی السهسسی طفیل بسی بیابیا نسبساشسد اگیر بیاشسد در ایسن دنسیا نسباشسد یسابسن السخیبیششه در پسیسش رویسم خیواهسی بسبسری سیسر از عسمسویسم

ذوالجناح با یک نفر در حال چاوشی به میدان می آید ذوالجناح

ای عزیزان فرس شاه شهیدان آمد...

زينب

وامـحـمـدا، وامـحـمـدا، واعـلـیا، واعـلـیا، واعـلـیا خـاک بـه سـرم – کشــتـه شــده بـرادرم الـهـی نشــنـود کـس از کســی مـرگ مسـافـر را نبـیـنـد آنـکـه نـاگـه اســب بـی صــاحـب ز راه آیـد الـهــی چشــم احـدی در راه مســافـرش نـمـانـد

سكىنە

عــــمــــه جــان زيـــنــب مـــي مـــى شــنــوى شـــيــهــه اســـب پــدر آمــده بــابــا بــه يــقــيــن از ســـفــر خــيـــز كــه تــا جــانــب مــيــدان رويــم ديـــدن بــابـــان رويــم ديـــدن بــابـــان رويـــم ديـــدن بــابـــان رويـــم «*****

بلافاصله سكينه

ای ذوالـجـنـاح بـی پـدر مـن بـکـجـا آمـده ای آمـدنـت خـبـر چـنـان مــی دهـد یــد یــــد مــرا نشـــان مــی دهــد عــــــه جــــان زیــــنـب عـــــه جـــان زیــــنـب بـــــد از پـــدر بـــزرگـــوارم مــــن تــــاب فــــراق را نــــدارم مـــن تــــاب فــــراق را نـــدارم ******

زينب

ســـكــيــنــه جــان عــمــه بــه قــربــان تــو مــن چــه كــنــم در غــم و افـغــان تــو خــدا بــه فــريــاد دل مــا رســـد چــه ظـــلــمــهــا بــه مــا زاعــدا رســـد صـــبــر نــمــا ســـكــيــنــه مضــطــرم صـــبــر نــمــا ســـكــيــنــه مضــطــرم كـــــ داورم كـــــــ داورم

زینب بالای تل زینبیه میرود و به اطراف نگاه میکند و شروع به خواندن میکند

سكينه با ذوالجناح گفتگو ميكند

ای ذوالہجناح ہے پدر من بے کہا آمدہ ای بــــدون صــــــاحــــب تـــــو چــــرا آمــــده خـــبــر چـــنـــان آمــــدنــــت مـــرا نشـــان ذوالـــجـــنــاحـــا يســــر فــاطـــمـــه كـــو مــظـــــــوم بــــگـــو تـــواز آن کشـــــتـــه كـــجــا آمـــده ذوالـــجـــنـــاحــــا بـــه آمـــده تــنــهـا بــر خــون آغشـــتــي ذوالـــجـــنـــاحـــا تـــو بـــه بے حسیت ابت علے برگشتے خـــبــر آوردي ذوالـــجـــنـــاحــــا چـــه حــرم بــرگــردی زچــه تــنــهــا بـــه

زينب

برادرم ز سسفر میرسد به عنزت و ناز بسرای خاطر زینب کنتید پا انداز بسرادرم ز سسفر میرسد بجاه و جلال برادرم ز سسفر خدا ای گروه استقبال صف سلام ببندید جملگی یکسر حسین برادر زینب رسیده است ز سفر خطاب من بتو ای ذوالجناح بی راکب بگو کجاست مرا سرور و تو را صاحب شهی که خاک رهش بود زیب عرش برین شهی که خاک رهش بود زیب عرش برین کدام گوشه میدان فکندیش بزمین کدام گوشه میدان فکندیش بزمین کسی گرفت ز خاک بلا سرش یا نه کسی گرفت ز خاک بلا سرش یا نه رساند قطره آبی به حنجرش یا نه دلافاصله *********

أمسا فسى أمسا فسيسكسم مُسسلسم آرزومسنسدان تَسل زيسنسبيّسه معكر ميان شسما يك نفر مسللمان نيست خداشسناس معكر اندر اين بيابان نيست ********

زينب خطاب به ابن سعد ميگويد

زينب

خطابه بشنو ای بین سید کافر نیکیردی شیرم از روی پییمیی تیو اندر زیر چیتر زر نشیستی حسین را بر جگر خنجر نشیستی تیو دل شیادی و خیرم ای بیداختر حسین جان میدهد از میرگ اکیبر قیدح در پییش روی تیو پیر از آب حسین از تشینگی گردیده بی تیاب

ابن سعد

بـرو بـه یـک طـرف ای زیــنـب و مـکـن افـغـان کـه مـیـکشــم تـن پـاکـت بـه خـاک و خـون غـلـطـان *********

زينب

ای شـــمــر وفـا و غــيــرتــت كــو آخــر عــربــی حــمــيّــتــت كــو

بـــــر گـــــو 9 ســـــواره یک کسناره بـــرونــــد بــــه آخـــــر در مــــن بــــروم خــونـــبـار چشــــــ س___رش بــه چشــــمـــهـــابـــش ز وفـــا دو بــر قــبــلــه كشــــم دو دســــت و مــــادري غـــه زده بــــــرادري 9 *****

شمر

گـر مـن او را نـکشــم زخـم فـراوان کشــدش نـيـزه و تـيـر و ســنان نـاوک پـران کشــدش ******

زينب

ای داد ز دیـــن و مــــلـــت تـــو فــــریـــاد از ایــن حــمـــیّــت تـــو ایــن کــه تــن بــمــرگ داده در گـــجـّــه خـــون تــنش فـــتـــاده ایـــن شـــاخــه ارغــوان حســـیــن اســـت ایـــن غــمــزده فـخــر عــالــمــیــن اســـت ایـــن غــمــزده فـخــر عــالــمــیــن اســـت ایـــن اســـت

شمر

اى دخـــتــر پـــادشــــاه بـــطـــحـــا رُوْ يـــک طــرف و نــمــا تـــو غــوغــا **دلفاصله** *******

ای دخت عالی میکن تاو غاوغا باشد زیرزید حکیم بیر ما بیر قتل حسین و یاورانیش سیازییم اسییر دختیرانیش بیرگیرد و میزن به سیینه و سیر خیوفیم نیبُود ز روز میحشیر

زينب

ای شحصر پاره جگر مصطفی است این مصهر سیهر سلسله انبیاست این این مهمانیش کنی و بُری تشنه لب سرش آخر نه محیان دیار بلاست این قصتاب آب میدهد و صید خود کُشد آخر ذبیح کعبه کوی مناست این

خـواهـر بـرو بـه خـيـمـه كـه عـمـرم ســرآمـده عــمــرم تــمــام گشـــتــه اجــل از درآمــده ********

زينب

ای بے پہناہ بے کے و بے پار و پاورم ای نازنسیس بسرادر با جسان بسرابسرم حییف است خون حلق تو ریزند بر زمین يحسياي مسن اجسازه كسه طشستسي بسيساورم خــواهــنــد بــه خــدمــتــت بــرســـنــد كــودكــان تــو بـرگــو كــنــم چــه چــاره بــه يــک كــاروان اســـيــر من یک تن ضعیف و هزاران ستمگرند از كــربــلا چســـان بــه اســـيــرى روم بــه شـــام نـه مـحـمـل و نـه كـجـاوه نـه عـبـاس و اكـبـرم آرم چــگــونــه تــاب كــه لــب تشـــنــه يــيــش آب ســـر از تــن تــو شـــمــر بــبــرد بــرابــرم ســــيــرم پــس از تــو جـان بــرادر ز زنــدگــي مصردن هےزار بار بے جان تے خوشستےرم *****

خــواهــر بــرو بــه خــيــمــه نــگــويــنــد كــوفــيــان زيــنــب بــه قــتــلــگــه زار و مضـــطــر آمــده ********

زينب

صیب حرم ز پای فتاده است آه و آه فیریا یا علی و فیغان یا محمداً ای اهلبیت خاک مصیبت بسر کنید سروی نجف علی پدرم را خبر کنید افتاده شیورشیی و تیزلزل بیما سیوا آید بدادخیواهی ما دشت کیربلا

امام حسين

ســوى خـيـمـه بـرگـرد خـواهـر حـزيـنـم تـا بـزيـر خـنـجـر نـنـگـرى چـنـيـنـم ********

زينب

چـون روم بـه خـيـمـه شـاه بـی مـعـيـنـم بـی تـو ای بـرادر ای بـغـم قـريـنـم ********

وبسایت تعزیه خوانی نوغاب - گناباد

www.TaziyehKhani.ir

قســـمــت مــن و تــو از ازل بــلا شـــد تــو بــلاکــش دهــر مــن بــلا نشـــيــنــم ********

زينب

گشــــــه ظــاهــر آخــر آنــچــه قســـمـــــم شـــد در مصـــائـــب دهـــر مـــن بـــــلانشـــــيــنـــم *******

امام حسين

نــيــزه ســـنــان اســـت آمــده بــه پــهــلــو تــيــزه بــر بُــلـحــنـوق اســـت خــورده بــر جــبــيــنــم ********

زينب

چـون تـو را بـه پـهـلـو زد ســنـان ســنـانــی راســت شــد اســـيــری بـهــر خــواهــرانــم *******

امام حسين

مــن بــه قــتــلــگــاهــم پــيــش نــعــش اكــبـر تــو بــه خــيــمــگــه رو نــزد عــابــديــنــم ********

زينب

چـون روم بـه خـيـمـه بـی تـو ای بـرادر بـی تـو ای بـرادر ای بـغـم قـريـنـم ********

امام حسين

يا بــــــوش ديـــده تــا مـــرا نـــبـــيــنــــى يـا بــرو بــه خــيــمــه تــا تــو را نــبــيــنــم ********

زينب

کاش چشیم زیانی کیور گشیتی آخیر شیمیر قاتیات را ایان چینین نیبینیم ای وای دگیر ز میرگ یاران چیه کینیم سیرگشیته در ایان دشیت و بیابان چه کنیم امیروز فیتادهام بیگیرداب بیلا با خیامه بی صاحب و یاران چه کنیم بیا خیامه بی صاحب و یاران چه کنیم

امام حسين

بــرو تــا زيــر شـــمشـــيــرم نــبــيــنــى هــمــيــن ســاءــت بــه مــرگــم مــىنشـــيــنــى بــرو خــواهــر حســـيــنــت رفــت از دســـت بــرو خــواهــر کــه زهــرا چشـــم مــن بســـت بــرو خــواهــر کــه زهــرا چشـــم مــن بســـت *******

زينب

چسگونه دل ز تو بردارم ای نیکو مینظر چرا که امر تو فرض است بر تیمام بشر روم بیگفته تو مین به خییمهای حرم ولی چه خییمه خیدایا برس بفریادم شیوید جیمع شیما طفلهای زار حسیین بدور عیمه خود با هزار شیون و شیین شدید جیمله گرفتار در دبی پیدری شیری بری برزگوار خیدایا دمی بیکن نیظری

ابن سعد

خطاب مین بیه شیما ای گروه پر شیر و شیین زنید آتش سیوزان بیه خییمگاه حسیین کینید خییمه و امیوالشیان شیما غارت که تا به حشیر بسیوزند از این غیم و محنت گر شید جهان ز کشیتن این شیه میرا بیکام لییکی هنوز کار حسیین است ناتیمام یک عده از سیپاه درین دم بیه امیر مین بیندند نیعل تازه بیه اسیبان خویشتن از بیهر آنیکه بییش بسیوزد دل زنان سیازید پاییمال بیدنهای کشیته گان

شمر

امام حسين

حــيــانــمــا تــو ايــا ظــالــم از خــدا و رســـول بــراى كشـــتــن مــن عــالــمــى مســـاز مــلــول ********

شمر

ایا امییر به مین ده تیو خینجیر برآن که سیر جدا کنیمش پیکرش کشیم در خون سیر حسیین علی را به روی نییزه کینیم ز ظلیم پیکر پاکش هیزار پاره کینیم زنید طبل بشیارت که کشیت حسیین به دشیت کربیلا با هیزار شییون و شیین

آتش زدن خیمهها و گذاشتن سرها به روی نیزهها شروع میشود والسلام

الــــــاس دعــــــا سی ام مهرماه ۱۳۹۴

ساعت ۱۱ شب مصادف با هشتم محرم سال ۱۴۳۷ هجری قمری

اشعار شام فريبان

سكينه

آنـدم کـه مـن از نـاقـه افـتـادم و غـش کـردم بـابـا تـو کـجـا بـودی از مـا تـو جـدا بـودی امام حسین

آندم که تو از ناقه افتادی و غش کردی من بر سر بالینت مشغول دعا بودم کسی از تسو جسدا بسودم

سكىنە

آنــدم کــه بــه روی خـاک از ره بــدویــدم مــن بـابـا تــو کــجـا بــودی از مـا تــو جــدا بــودی المام حسین

آندم که به روی خاک از ره بدویدی تو من تشوم مشن تشنی از تسودم کست کستی از تسنو جسندا بسودم

سكىنە

آندم کے زدند دشیمن آتیش بے خیام ما بابا تے کیام ما بابا تے کیام ابابا تے کیا ہے۔ امام حسن

آندم کے زدند آتش دشیمین بے خیام ما مین زیر سے اسیبان پاسیبان جیفا بودم www.TaziyehKhani.ir

وبسایت تعزیه خوانی نوغاب - گناباد

جــــدا بـــودم

از تـــــــ

سكىنە

آندم کے زدند سیلی بر صورت من دشمن بابا تو کجا بودی از ما تو جدا بودی امام حسین

آنـدم كـه زدنـد سـيـلـى بـر صــورت تـو دشــمـن مــن پـيـش خـدا بـودم كــى از تــو جــدا بــودم كـــى از تــو جــدا بــودم كــــى از تــو جــدا بــودم كــــى از تـــو جـــدا بـــودم

شام غريبان سحر ندارد سحر ندارد آه يـــــــــان اثـــر نـــدارد اثـــر نـــدارد ای داد و بــیــداد داد از جــدایــی داد از جــدایــی صــد داد و بـیداد داد از جـدایـی داد از جـدایـی لای لایے لایے اصغر شیرین زبانے لایسی لایسی اصعفر آرام جانسم شــاهـا نـظـر كـن بـر شــاه و زاده بـر شــاه و زاده گـفــتــار مــادر از دســـت و داده از دســـت و داده لای لایسی لایسی اصعفر شیریسن زبانیم لایسی لایسی اصعفر آرام جانسم امشـــب ســـكــيــنــه پــدر نــدارد پــدر نــدارد باب از دل او خبیر نیدارد خیبر نیدارد ای داد و بــیـداد داد از جــدایــی داد از جــدایــی صحد داد و بحداد داد از جدایکی داد از جدایکی لای لایے لایے اصغر شیرین زبانے لایسے لایسے اصف ر آرام جانسم عابدين فرمود اي علمه هايم اي علمه هايم آتـش گـرفـتـه ايـن خـيـمـه هـايـم ايـن خـيـمـه هـايـم ای داد و بسیداد داد از جدایسی داد از جدایسی صحد داد و بحداد داد از جدایدی داد از جدایدی لای لایسی لایسی اصفر شیریسن زبانیم لایسی لایسی اصسغر آرام جسانسم

نسخه تعزیه و شبیه خوانی قتلگاه امام حسین (ع) نوقاب

هیئت امنای شبیه خوانی نوقاب

گردآوری مطالب و اشعار: مرحوم حاج حسن رشید نوقابی

تهیه و تنظیم:

حاج محمد سازور – مهدی سازور – عبدالحسین طاهریان

تایپ و صفحه آرایی: مهدی دهقانی ۹۴-۹۴

التماس دعا

فهرست نسخ – به ترتیب اجرای نقش

صفحه	عنوان
1	- محمد حنفیه
	امام حسين (ع)
۴	حضرت عباس (ع)
۶	زهير
۸	ابن سعد
	حر
	ابن سعدا
76	زينب (س)
	سكينه
	شمرشمر
	حبيب
	مصعب
۶۲	مادر وهب
	وهب
۶۵	عروس وهب
	عابسعابس
٧۶	شوذبؖ
٧٨	على اكبرعلى اكبر
	طفلان زينبطفلان زينب
1+٣	سكينه با على اكبر
117	ابن سعد و علی اکبر
177	قاسم
14	حضرت عباس (ع) و شهادتش
1FA	وداع اول امام حسين (ع)
18+	على اصغر
	رقیهرقیه
١٧٨	امام سجاد (ع)
	عبدًا
197	ذوالجناحذوالجناح